

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2011/61/EU

2018/EØS/4/06

av 8. juni 2011

om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 53 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter den ordinære regelverksprosessen⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Forvaltere av alternative investeringsfond (heretter kalt «AIF-forvaltere») er ansvarlige for forvaltningen av en vesentlig del av de investerte eiendelene i Unionen, står for en betydelig del av handelen på markedene for finansielle instrumenter og kan øve stor innflytelse på de markedene og selskapene de investerer i.
- 2) AIF-forvalterne har stort sett positiv innflytelse på de markedene der de driver sin virksomhet, men den senere tids finansielle vanskeligheter har vist at deres virksomhet også kan spre eller føre til økte risikoer i hele finanssystemet. Det er vanskelig å styre disse risikoene effektivt uten samordnede nasjonale tiltak. Formålet med dette direktiv er derfor å fastsette felles

krav til tillatelse til og tilsyn med AIF-forvaltere for å kunne møte tilknyttede risikoer og risikoenes innvirkning på investorer og markeder i Unionen på en enhetlig måte.

- 3) Den senere tids vanskeligheter på finansmarkedene har vist at mange av strategiene som brukes av AIF-forvaltere, er sårbare for visse eller flere alvorlige risikoer med hensyn til investorer, andre markedsdeltakere og markeder. For å innføre omfattende og felles tilsynsordninger er det nødvendig å etablere en ramme som gjør det mulig å styre disse risikoene og samtidig ta hensyn til de forskjellige investeringsstrategiene og -teknikkene som AIF-forvalterne bruker. Dette direktiv bør derfor få anvendelse på AIF-forvaltere som forvalter alle typer fond som ikke omfattes av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS)⁽⁴⁾, uavhengig av hvordan AIF-forvalterne rettslig eller kontraktsmessig er betrodd dette ansvaret. En tillatelse i henhold til dette direktiv bør ikke gi AIF-forvaltere rett til å forvalte UCITS-er som omhandlet i direktiv 2009/65/EF.
- 4) Formålet med dette direktiv er å skape et indre marked for AIF-forvaltere og harmoniserte og strenge rammeregler for regulering av og tilsyn med virksomheten til alle AIF-forvaltere i Unionen, herunder de som har sitt forretningskontor i en medlemsstat (heretter kalt «AIF-forvaltere etablert i Unionen»), og de som har sitt forretningskontor i en tredjestat (heretter kalt «AIF-forvaltere etablert i en tredjestat»). Ettersom de praktiske konsekvensene og mulige vanskelighetene som harmoniserte rammeregler og et indre marked kan medføre for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som utøver forvaltnings- og/eller markedsføringsvirksomhet i Unionen, og for AIF-forvaltere etablert i Unionen som forvalter alternative investeringsfond (heretter kalt «AIF»-er) etablert i en tredjestat, er usikre og vanskelige å forutsi på grunn av mangelen på tidligere erfaringer på dette området, bør det innføres en evalueringsordning. Hensikten er at en harmonisert passordning etter en overgangsperiode på to år skal få anvendelse på AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som utfører forvaltnings- og/eller markedsføringsvirksomhet i Unionen, og på AIF-forvaltere etablert i Unionen som

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 202/2016 av 30. september 2016 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 13 av 23.2.2017, s. 36.

⁽¹⁾ EUT C 272 av 13.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 18 av 19.1.2011, s. 90.

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 11. november 2010 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 27. mai 2011.

⁽⁴⁾ EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32.

forvalter AIF-er etablert i en tredjestat, etter ikrafttredelsen av en delegert rettsakt fra Kommissjonen i denne forbindelse. Hensikten er at den harmoniserte ordningen i ytterligere en overgangsperiode på tre år skal eksistere side om side med medlemsstatenes nasjonale ordninger på visse harmoniserte minstevilkår. Etter denne treårsperioden med sameksistens er hensikten at de nasjonale ordningene skal avvikles etter at ytterligere en delegert rettsakt fra Kommissjonen har trådt i kraft.

- 5) Fire år etter fristen for innarbeiding av dette direktiv bør Kommissjonen gjennomgå anvendelsen av og virkeområdet for dette direktiv, idet det tas hensyn til direktivets formål, og bør vurdere om Unionens harmoniserte strategi har medført noen større vedvarende forstyrrelser i markedet, og om dette direktiv fungerer effektivt i lys av prinsippene for det indre marked og like konkurransevilkår.
- 6) Virkeområdet for dette direktiv bør begrenses til enheter som forvalter AIF-er innenfor rammen av sin ordinære virksomhet, uavhengig av om AIF-et er av åpen eller lukket type, hvilken juridisk form det har, og om det er notert eller ikke, og som reiser kapital fra et antall investorer med sikte på å investere denne kapitalen til fordel for disse investorene i samsvar med en definert investeringspolitikk.
- 7) Investeringsforetak, for eksempel «familieforetak» som investerer investorenes private formuer uten å reise ekstern kapital, bør ikke anses som AIF-er i henhold til dette direktiv.
- 8) De enhetene som ikke anses som AIF-forvaltere i henhold til dette direktiv, faller utenfor direktivets virkeområde. Dermed får dette direktiv ikke anvendelse på holdingselskaper som definert i dette direktiv. Forvaltere av aktive eierfond eller AIF-forvaltere som forvalter AIF-er hvis aksjer er opptatt til notering på et regulert marked, bør imidlertid ikke utelukkes fra dette direktivs virkeområde. Dette direktiv bør heller ikke få anvendelse på forvaltningen av pensjonskasser, andelsordninger eller spareordninger for arbeidstakere, overnasjonale institusjoner, nasjonale sentralbanker, nasjonale, regionale og lokale myndigheter og organer eller institusjoner som forvalter fond til støtte for trygde- og pensjonsordninger, spesialforetak for verdipapirisering eller forsikringsavtaler og felleskontrollert virksomhet.
- 9) Verdipapirforetak med tillatelse i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av

21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁽¹⁾ og kredittinstitusjoner med tillatelse i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁽²⁾ bør ikke være pålagt å søke tillatelse i henhold til dette direktiv for å tilby investeringstjenester som individuell porteføljeforvaltning i forbindelse med AIF-er. Verdipapirforetak bør imidlertid direkte eller indirekte kunne tilby andeler eller aksjer i et AIF til eller plassere dem hos investorer i Unionen bare dersom andelene eller aksjene kan markedsføres i samsvar med dette direktiv. Når dette direktiv innarbeides i nasjonal lovgivning, bør medlemsstatene ta hensyn til reguleringsformålet med dette kravet og sikre at verdipapirforetak som er etablert i en tredjestat som i henhold til relevant nasjonal lovgivning kan tilby investeringstjenester i forbindelse med AIF-er, også omfattes av kravets virkeområde. Disse enhetenes yting av investeringstjenester i forbindelse med AIF-er bør aldri føre til at dette direktiv faktisk blir omgått ved at AIF-forvalteren gjøres til et postkasseselskap, uansett om AIF-forvalteren er etablert i Unionen eller i en tredjestat.

- 10) Dette direktiv regulerer ikke AIF-er. AIF-er bør derfor fortsatt kunne reguleres og underlegges tilsyn på nasjonalt plan. Det ville være en uforholdsmessig stor oppgave å regulere strukturen i eller sammensetningen av AIF-ers porteføljer som forvaltes av AIF-forvaltere på unionsplan, og det ville være vanskelig å skape en slik omfattende harmonisering på grunn av de svært forskjellige typene AIF-er som forvaltes av AIF-forvaltere. Dette direktiv er derfor ikke til hinder for at medlemsstatene kan vedta eller fortsette å anvende nasjonale krav på AIF-er som er etablert på deres territorium. Det faktum at en medlemsstat kan pålegge krav utover dem som gjelder i andre medlemsstater, på AIF-er som er etablert på medlemsstatens territorium, bør ikke hindre AIF-forvaltere som har tillatelse i samsvar med dette direktiv i andre medlemsstater, i å utøve retten til å markedsføre visse AIF-er som er etablert utenfor den medlemsstat som innfører ytterligere krav, og som derfor verken omfattes av eller må overholde disse tilleggskravene, til profesjonelle investorer i Unionen.
- 11) Flere bestemmelser i dette direktiv krever at AIF-forvalterne sikrer overholdelse av krav som AIF-forvaltere i enkelte fondsstrukturer ikke er ansvarlige for. Et eksempel er fondsstrukturer der ansvaret for å utpeke depotmottakeren ligger hos AIF-et eller en annen enhet som handler på vegne av AIF-et. I slike tilfeller har AIF-forvalteren ikke den endelige kontrollen over om en depotmottaker faktisk utpekes, med mindre AIF-et forvaltes internt. Ettersom dette direktiv ikke regulerer AIF-er, kan det ikke kreve at et AIF utpeker en depotmottaker. Dersom en AIF-forvalter ikke sikrer

⁽¹⁾ EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

overholdelse av kravene som gjelder for et AIF eller en annen enhet på dets vegne, bør vedkommende myndigheter kreve at AIF-forvalteren treffer de tiltak som er nødvendige for å rette på situasjonen. Dersom kravene til tross for slike tiltak fortsatt ikke overholdes, og når det gjelder en AIF-forvalter etablert i Unionen eller en AIF-forvalter med tillatelse etablert i en tredjestat, som forvalter et AIF etablert i Unionen, bør AIF-forvalteren trekke seg som forvalter av nevnte AIF. Dersom AIF-forvalteren ikke trekker seg, bør vedkommende myndigheter i hjemstaten kreve at den trekker seg, og det bør ikke lenger være tillatt å markedsføre det berørte AIF-et i Unionen. Samme forbud bør gjelde AIF-forvaltere med tillatelse etablert i en tredjestat, som markedsfører i Unionen AIF-er etablert i en tredjestat.

- 12) Når det i dette direktiv vises til interessene til investorene i et AIF, menes det, med mindre annet er uttrykkelig fastsatt, investorenes interesser i deres særlige egenskap av investorer i AIF-et, og ikke deres individuelle interesser.
- 13) Med forbehold for de unntak og begrensninger som er fastsatt i dette direktiv, bør det få anvendelse på alle AIF-forvaltere etablert i Unionen som forvalter AIF-er etablert i Unionen eller AIF-er etablert i en tredjestat, uansett om de markedsføres i Unionen eller ikke, på AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som forvalter AIF-er etablert i Unionen, uavhengig av om de markedsføres i Unionen eller ikke, og på AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som markedsfører i Unionen AIF-er etablert i Unionen eller AIF-er etablert i en tredjestat.
- 14) Dette direktiv fastsetter krav til hvordan AIF-forvaltere bør forvalte AIF-er som de har ansvar for. For AIF-forvaltere etablert i en tredjestat er dette begrenset til forvaltningen av AIF-er etablert i Unionen og andre AIF-er hvis andeler eller aksjer også markedsføres til profesjonelle investorer i Unionen.
- 15) Tillatelsen til AIF-forvaltere etablert i Unionen i samsvar med dette direktiv omfatter forvaltningen av AIF-er etablert i Unionen som er etablert i AIF-forvalterens hjemstat. Med forbehold for ytterligere meldingskrav gjelder dette også markedsføring til profesjonelle investorer i Unionen av AIF-er etablert i Unionen som forvaltes av en AIF-forvalter etablert i Unionen, og forvaltning av AIF-er etablert i Unionen som er etablert i en annen medlemsstat enn AIF-forvalterens hjemstat. Dette direktiv fastsetter også vilkårene AIF-forvaltere med tillatelse etablert i Unionen må oppfylle for å være berettiget til å markedsføre AIF-er etablert i en tredjestat til profesjonelle investorer i Unionen, og de vilkårene en AIF-forvalter etablert i en tredjestat må oppfylle for å få tillatelse til å forvalte AIF-er etablert i Unionen og/eller markedsføre AIF-er til profesjonelle investorer i Unionen med et pass. I en periode som er ment å være en overgangsperiode, bør medlemsstatene også kunne tillate AIF-forvaltere etablert i Unionen å markedsføre

AIF-er etablert i en tredjestat utelukkende på eget territorium og/eller tillate AIF-forvaltere etablert i en tredjestat å forvalte AIF-er etablert i Unionen og/eller markedsføre AIF-er til profesjonelle investorer utelukkende på eget territorium, i henhold til nasjonal lovgivning, under forutsetning av at visse minstevilkår i henhold til dette direktiv er oppfylt.

- 16) Dette direktiv bør ikke få anvendelse på AIF-forvaltere dersom de forvalter AIF-er hvis eneste investorer er AIF-forvalterne selv eller deres morforetak, deres datterforetak eller andre datterforetak av morforetaket, og der disse investorene ikke selv er AIF-er.
- 17) Dette direktiv fastsetter også en forenklet ordning for AIF-forvaltere der de samlede forvaltede AIF-ene ligger under en terskelverdi på 100 millioner euro, og for AIF-forvaltere som bare forvalter AIF-er uten finansiell giring der investorene i en periode på fem år ikke har innløsningsrett, og der de samlede forvaltede AIF-ene ligger under en terskelverdi på 500 millioner euro. Selv om det er usannsynlig at de berørte AIF-forvalternes virksomhet hver for seg skulle kunne få betydelige konsekvenser for den finansielle stabiliteten, er det mulig at den samlede virksomheten kan forårsake systemrisiko. Slike AIF-forvaltere bør derfor ikke være underlagt full tillatelse, men registrering i sine hjemstater, og de bør blant annet gi sine vedkommende myndigheter relevante opplysninger om de viktigste instrumentene de handler med, og om de forvaltede AIF-enes viktigste eksponeringer og konsentrasjoner. For å kunne utøve de rettighetene som gis ved dette direktiv, bør imidlertid slike mindre AIF-forvaltere kunne bli behandlet som AIF-forvaltere etter framgangsmåten for frivillig tillatelse fastsatt i dette direktiv. Dette unntaket bør ikke begrense medlemsstatenes mulighet til å pålegge AIF-forvaltere som har valgt ikke å bli omfattet av dette direktiv, strengere krav.
- 18) Ingen AIF-forvalter etablert i Unionen bør kunne forvalte og/eller markedsføre AIF-er etablert i Unionen til profesjonelle investorer i Unionen med mindre den har tillatelse i samsvar med dette direktiv. En AIF-forvalter med tillatelse i samsvar med dette direktiv bør til enhver tid oppfylle vilkårene for tillatelse fastsatt i dette direktiv.
- 19) Så snart det er tillatt i henhold til dette direktiv, bør en AIF-forvalter etablert i en tredjestat som har til hensikt å forvalte AIF-er etablert i Unionen og/eller markedsføre AIF-er i Unionen med et pass, eller en AIF-forvalter etablert i Unionen som har til hensikt å markedsføre AIF-er etablert i en tredjestat i Unionen med et slikt pass, også gis tillatelse i samsvar med dette direktiv. En medlemsstat bør også, i det minste i en overgangsperiode, kunne tillate en AIF-forvalter etablert i en tredjestat å markedsføre AIF-er i nevnte medlemsstat og gi en AIF-forvalter etablert i Unionen tillatelse til å markedsføre AIF-er etablert i en tredjestat i nevnte medlemsstat, forutsatt at minstevilkårene fastsatt i dette direktiv er oppfylt.

- 20) AIF-er bør kunne forvaltes eksternt eller internt avhengig av sin juridiske form. AIF-er bør anses som internt forvaltet når forvaltningsfunksjonene utføres av styringsorganet eller en annen intern ressurs i AIF-et. Dersom AIF-ets juridiske form tillater intern forvaltning, og AIF-ets styringsorgan velger ikke å utpeke en ekstern AIF-forvalter, er AIF-et også en AIF-forvalter og bør derfor oppfylle alle krav til AIF-forvaltere i henhold til dette direktiv og gis tillatelse som sådan. En AIF-forvalter som er et internt forvaltet AIF, bør imidlertid ikke gis tillatelse som ekstern forvalter av andre AIF-er. Et AIF bør anses som eksternt forvaltet når en ekstern juridisk person er utpekt som forvalter av eller på vegne av AIF-et og i kraft av denne utpekingen er ansvarlig for forvaltningen av AIF-et. Når en ekstern AIF-forvalter er utpekt til å forvalte et bestemt AIF, bør denne AIF-forvalteren ikke anses for å yte investerings-tjenesten portefølje-forvaltning som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 9 i direktiv 2004/39/EF, men snarere anses for å yte kollektiv portefølje-forvaltning i samsvar med dette direktiv.
- 21) Forvaltning av AIF-er bør innebære at det minst ytes investeringsforvaltningstjenester. Den enkelte AIF-forvalter som skal utpekes i henhold til dette direktiv, bør aldri gis tillatelse til å tilby portefølje-forvaltning uten samtidig å tilby risikostyring eller omvendt. Med forbehold for vilkårene fastsatt i dette direktiv bør imidlertid en AIF-forvalter med tillatelse ikke hindres i også å drive virksomhet som innebærer administrasjon og markedsføring av et AIF, eller i å drive virksomhet knyttet til AIF-ets eiendeler. En ekstern AIF-forvalter bør ikke hindres i også å yte tjenesten forvaltning av investeringsporteføljer i henhold til fullmakt gitt av investor på skjønnsmessig og individuelt grunnlag, herunder porteføljer som eies av pensjonsfond og tjenestepensjonsforetak som omfattes av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/41/EF av 3. juni 2003 om virksomhet i og tilsyn med tjenestepensjonsforetak⁽¹⁾, eller hindres i å yte de tilknyttede tjenestene investeringsrådgivning, oppbevaring og forvaltning av andeler i innretninger for kollektiv investering og mottak og formidling av ordrer. På grunnlag av tillatelse i henhold til direktiv 2009/65/EF skal en ekstern AIF-forvalter tillates å forvalte UCITS-er.
- 22) Det er nødvendig å sikre at AIF-forvalternes virksomhet er underlagt streng kontroll som sikrer god foretaksstyring. AIF-forvaltere bør ledes og organiseres slik at interessekonflikter reduseres til et minimum. De organisatoriske kravene fastsatt i dette direktiv skal ikke berøre de systemene og kontrollene som er fastsatt i nasjonal lovgivning, for registrering av personer som arbeider i eller for en AIF-forvalter.
- 23) Det er nødvendig å fastsette minstekrav til kapital for å sikre kontinuitet og regelmessighet i den forvaltningen en AIF-forvalter har ansvaret for i forbindelse med AIF-er, og for å dekke det yrkesansvaret som AIF-forvaltere kan pådra seg i forbindelse med all sin virksomhet, herunder forvaltningen av AIF-er i henhold til et delegert mandat. AIF-forvaltere bør kunne velge om de potensielle risikoene med hensyn til yrkesansvar skal dekkes med tilleggs kapital eller med en passende yrkesansvarsforsikring.
- 24) For å ta høyde for potensielle skadevirkninger av dårlig utformede godtgjøringsordninger på god risikostyring og kontroll med personers atferd med hensyn til risikotaking, bør AIF-forvaltere pålegges en uttrykkelig forpliktelse til å innføre og opprettholde en godtgjøringspolitikk og -praksis som er forenlig med forsvarlig og effektiv risikostyring, for de personalkategoriene som i sin yrkesvirksomhet har en vesentlig innvirkning på risikoprofilen til de AIF-ene de forvalter. Disse personalkategoriene bør minst omfatte den øverste ledelsen, risikotakere, personer med kontrollfunksjoner samt ansatte hvis samlede godtgjøring ligger innenfor samme godtgjøringsramme som den øverste ledelsen og risikotakerne.
- 25) Prinsippene for godtgjøringspolitikken bør anerkjenne at AIF-forvaltere kan anvende denne politikken på forskjellige måter avhengig av sin størrelse og størrelsen på de AIF-ene de forvalter, sin interne organisering og sin virksomhets art, omfang og kompleksitet.
- 26) Prinsippene for en forsvarlig godtgjøringspolitikk som er fastsatt i kommisjonsrekommendasjon 2009/384/EF av 30. april 2009 om godtgjøringspolitikk i finanssektoren⁽²⁾, er forenlige med og utfyller prinsippene i dette direktiv.
- 27) For å fremme tilsynsmessig tilnærming ved vurdering av godtgjøringspolitikk og -praksis bør Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽³⁾ (ESMA), sikre at det finnes retningslinjer for forsvarlig godtgjøringspolitikk i sektoren for AIF-forvaltere. Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽⁴⁾, bør bistå ved utarbeidingen av slike retningslinjer.

⁽²⁾ EUT L 120 av 15.5.2009, s. 22.

⁽³⁾ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

⁽⁴⁾ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12.

⁽¹⁾ EUT L 235 av 23.9.2003, s. 10.

- 28) Bestemmelsene om godtgjøring bør ikke berøre den fulle utøvelsen av grunnleggende rettigheter som er garantert i traktatene, særlig artikkel 153 nr. 5 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), allmenne prinsipper i nasjonal avtale- og arbeidsrett, gjeldende lovgivning om aksjeeieres rettigheter og deltaking og det generelle ansvaret til den berørte institusjonens administrasjons- og kontrollorganer, og heller ikke, der det er relevant, den retten partene i arbeidslivet har til å inngå og anvende tariffavtaler i samsvar med nasjonal lovgivning og praksis.
- 29) En pålitelig og objektiv verdsetting av eiendeler er avgjørende for å verne investorenes interesser. AIF-forvaltere bruker forskjellige metoder og systemer ved verdsetting av eiendeler, avhengig av hvilke eiendeler og markeder de hovedsakelig investerer i. Det er hensiktsmessig å anerkjenne disse forskjellene, men likevel kreve at AIF-forvaltere i alle tilfeller benytter framgangsmåter for verdsetting som fører til korrekt verdsetting av eiendeler i AIF-er. Prosessen for verdsetting av eiendeler og beregning av netto andelsverdi bør være funksjonelt uavhengig av AIF-forvalterens porteføljeforvaltning og godtgjøringspolitikk, og andre tiltak bør sikre at interessekonflikter og utilbørlig påvirkning av arbeidstakerne unngås. På visse vilkår bør AIF-forvaltere kunne utpeke en ekstern sakkyndig til å ivareta verdsettingsfunksjonen.
- 30) En AIF-forvalter bør, med forbehold for strenge begrensninger og krav, herunder at det foreligger objektive grunner, kunne utkontraktere utførelsen av noen av sine funksjoner i samsvar med dette direktiv for å øke effektiviteten i sin virksomhet. Underkontraktering bør også være tillatt på samme vilkår. AIF-forvaltere bør imidlertid til enhver tid fortsatt være ansvarlige for at de utkontrakterte funksjonene ivaretas korrekt og i samsvar med dette direktiv.
- 31) De strenge begrensningene og kravene som er fastsatt for AIF-forvalteres utkontraktering av oppgaver, bør få anvendelse på utkontraktering av forvaltningsfunksjonene fastsatt i vedlegg I. Utkontraktering av støtteoppgaver, som administrative og tekniske funksjoner som AIF-forvalteren utfører som en del av sine forvaltningsoppgaver, bør ikke være underlagt de særskilte begrensningene og kravene fastsatt i dette direktiv.
- 32) Utviklingen den senere tid har understreket det påtrengende behovet for å skille oppbevarings- og forvaltningsfunksjonene og holde investorenes eiendeler atskilt fra forvalterens. Selv om AIF-forvaltere forvalter AIF-er med forskjellige forretningsmodeller og ordninger for blant annet oppbevaring av eiendeler, er det avgjørende at det utpekes en depotmottaker som er atskilt fra AIF-forvalteren, til å utøve depotmottakerfunksjoner når det gjelder AIF-er.
- 33) Bestemmelsene i dette direktiv om utpekingen av depotmottakeren og dennes oppgaver bør få anvendelse på alle AIF-er som forvaltes av en AIF-forvalter som omfattes av dette direktiv, og dermed på alle forretningsmodeller for AIF-er. De bør imidlertid tilpasses de forskjellige forretningsmodellenes særlige egenskaper. For noen forretningsmodeller er visse depotmottakeroppgaver mer relevante enn for andre, avhengig av hvilken type eiendeler AIF-ene investerer i og de oppgavene som er knyttet til disse eiendelene.
- 34) For AIF-er som ikke har innløsningsretter som kan utøves i en periode på fem år fra tidspunktet for de første investeringene, og som i henhold til sin egen grunnleggende investeringspolitikk generelt ikke investerer i eiendeler som må oppbevares i depot i samsvar med dette direktiv, eller som generelt investerer i utstedere eller unoterte selskaper for potensielt å oppnå kontroll over slike selskaper i samsvar med dette direktiv, som aktive eierfond, risikokapitalfond og eiendomsfond, bør medlemsstatene kunne tillate at en notarius publicus, en advokat, en registrar eller en annen enhet utpekes til å utføre depotmottakerfunksjoner. I slike tilfeller bør depotmottakerfunksjonene være en del av yrkes- eller forretningsvirksomheten som den utpekte enheten har yrkesmessig registreringsplikt for i henhold til lover og forskrifter eller regler for yrkesmessig vandel, og som den kan stille tilstrekkelige finansielle og yrkesmessige garantier for, slik at den er i stand til å utføre aktuelle depotmottakerfunksjoner effektivt og oppfylle de forpliktelsene som følger av denne oppgaven. Dette tar hensyn til gjeldende praksis for visse typer lukkede fond. Når det gjelder alle andre AIF-er, bør imidlertid depotmottakeren være en kredittinstitusjon, et verdipapirforetak eller en annen enhet som er tillatt i henhold til direktiv 2009/65/EF, på grunn av oppbevaringsfunksjonens betydning. Bare når det gjelder AIF-er etablert i en tredjestat, bør depotmottakeren også kunne være en kredittinstitusjon eller en annen enhet av samme type som enhetene nevnt i denne betraktning, forutsatt at den er underlagt effektiv regulering og effektivt tilsyn med samme virkning som unionsretten og håndheves effektivt.
- 35) Depotmottakeren bør ha forretningskontor eller filial i samme stat som AIF-et. Det bør være mulig for et AIF etablert i en tredjestat å ha en depotmottaker som er etablert i den relevante tredjestaten, bare dersom visse ytterligere vilkår er oppfylt. På grunnlag av kriteriene fastsatt i delegerte rettsakter bør Kommisjonen ha myndighet til å vedta gjennomføringstiltak der det framgår at regulering og tilsyn foretatt i en tredjestat har samme virkning som unionsretten og håndheves effektivt. Dessuten bør meklingsframgangsmåten i artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010 få anvendelse dersom vedkommende myndigheter er uenige om den korrekte anvendelsen av de andre ytterligere vilkårene. Alternativt bør depotmottakeren for AIF-er etablert i en tredjestat også kunne være etablert i hjemstaten eller i referansemedlemsstaten til AIF-forvalteren som forvalter AIF-et.

- 36) Kommissjonen oppfordres til å undersøke mulighetene for å framlegge et hensiktsmessig tverrgående forslag til regelverk som klargjør depotmottakerens ansvar og plikter og fastsetter hvilken rett en depotmottaker i én medlemsstat har til å yte sine tjenester i en annen medlemsstat.
- 37) Depotmottakeren bør ha ansvar for forsvarlig overvåking av AIF-ets kontantstrømmer og særlig for å sikre at investormidler og kontanter som tilhører AIF-et eller AIF-forvalteren som handler på vegne av AIF-et, bokføres korrekt på kontoer som er åpnet i AIF-ets navn eller i navnet til AIF-forvalteren eller depotmottakeren som handler på vegne av AIF-et; depotmottakeren bør også ha ansvar for å oppbevare AIF-ets eiendeler, herunder for oppbevaring i depot av finansielle instrumenter som kan registreres på en konto for finansielle instrumenter som er åpnet i depotmottakerens regnskaper, samt alle finansielle instrumenter som fysisk kan leveres til depotmottakeren, og for å kontrollere at AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, har eiendomsretten til alle andre eiendeler. Når depotmottakeren sikrer at investormidler bokføres på kassekontoer, bør depotmottakeren ta hensyn til prinsippene i artikkel 16 i kommisjonsdirektiv 2006/73/EF av 10. august 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF med hensyn til organisatoriske krav til og vilkår for drift av verdipapirforetak samt definisjon av begreper for nevnte direktivs formål⁽¹⁾.
- 38) En depotmottaker bør handle ærlig, rettferdig, profesjonelt, uavhengig og i AIF-ets eller AIF-ets investorers interesse.
- 39) Det bør være mulig for en depotmottaker å utkontraktere oppbevaring av eiendeler til tredjemann, som i sin tur bør kunne underkontraktere denne funksjonen. Utkontraktering og underkontraktering bør imidlertid være objektivt begrunnet og underlagt strenge krav om at den tredjemann som betros den utkontrakterte funksjonen, er egnet, og at depotmottakeren utviser behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet når den velger, utpeker og kontrollerer denne tredjemannen.
- 40) En tredjemann som oppbevaringen av eiendeler er utkontraktert til, bør kunne føre en felles konto med separat oppføring for flere AIF-er, en såkalt samlekonto.
- 41) Det bør ikke anses som utkontraktering av oppbevaringsfunksjoner å overlate oppbevaringen av eiendeler til operatøren av et oppgjørssystem for verdipapirer som er utpekt i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF av 19. mai 1998 om endeleg oppgjør i betalingsystem og i oppgjørssystem for verdipapir⁽²⁾, eller å overlate ytingen av tilsvarende tjenester til oppgjørssystemer for verdipapirer i tredjestater.
- 42) De strenge begrensningene og kravene som er fastsatt for depotmottakerens utkontraktering av oppgaver, bør få anvendelse på utkontraktering av dennes særskilte funksjoner som depotmottaker, nemlig overvåking av kontantstrømmen, oppbevaring av eiendeler og overvåkingsfunksjoner. Utkontraktering av støtteoppgaver som er knyttet til depotmottakeroppgavene, som administrative og tekniske funksjoner som depotmottakeren utfører som en del av depotmottakeroppgavene, omfattes ikke av de særskilte begrensningene og kravene som er fastsatt i dette direktiv.
- 43) Dette direktiv tar også hensyn til det faktum at mange AIF-er, og særlig hedgefond, for tiden benytter seg av en primærmeidler. Dette direktiv sikrer at AIF-er kan fortsette å benytte seg av primærmeidlerens tjenester. Ingen primærmeidler bør imidlertid kunne utpekes som depotmottaker med mindre den funksjonelt og hierarkisk har skilt utførelsen av depotmottakerfunksjonene fra oppgavene som primærmeidler, og de mulige interessekonfliktene er tilstrekkelig identifisert, håndtert og opplyst om til AIF-ets investorer, ettersom primærmeidler opptrer som motpart til AIF-er og derfor ikke samtidig kan handle i AIF-ets beste interesse slik det kreves av en depotmottaker. Depotmottakere bør kunne utkontraktere oppbevaringsoppgaver til en eller flere primærmeidler eller andre tredjemenn. Utover de utkontrakterte oppbevaringsoppgavene bør primærmeidler tillates å yte meglertjenester til AIF-et. Disse meglertjenestene bør ikke omfattes av utkontrakteringsavtalen.
- 44) Depotmottakeren bør være ansvarlig for de tapene som AIF-forvaltere, AIF-er og investorene måtte lide. Dette direktiv skiller mellom tap av finansielle instrumenter som oppbevares i depot, og eventuelle andre tap. I tilfelle av andre tap enn tap av finansielle instrumenter som oppbevares i depot, bør depotmottakeren være ansvarlig i tilfelle av forsett eller forsømmelse. Når depotmottakeren oppbevarer eiendeler i depot, og disse eiendelene går tapt, bør depotmottakeren være ansvarlig med mindre vedkommende kan bevise at tapet skyldes en eksternt hendelse utenfor depotmottakerens rimelige kontroll hvis konsekvenser hadde vært unngåelige tross alle rimelige anstrengelser for å unngå dem. I den forbindelse bør depotmottakeren for eksempel ikke kunne påberope seg interne hendelser, som bedrageri begått av en medarbeider, for å fraskrive seg ansvar.
- 45) Når depotmottakeren har utkontraktert oppbevaringsoppgaver, og de finansielle instrumentene som oppbevares i depot av tredjemann, går tapt, bør depotmottakeren være ansvarlig. Dersom depotmottakeren har uttrykkelig tillatelse til å fraskrive seg ansvar gjennom en kontraktsmessig overføring av et slikt

⁽¹⁾ EUT L 241 av 2.9.2006, s. 26.

⁽²⁾ EFT L 166 av 11.6.1998, s. 45.

ansvar til nevnte tredjemann i henhold til en skriftlig avtale mellom depotmottakeren og AIF-et eller AIF-forvalteren som handler på vegne av AIF-et, der slik ansvarsfraskrivelse er objektivt begrunnet, og dersom tredjemann kan holdes ansvarlig for tapet på grunnlag av en avtale mellom depotmottakeren og tredjemann, bør depotmottakeren likevel kunne fraskrive seg ansvar dersom denne kan bevise at den har utøvd behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet, og de særlige kravene til utkontraktingen er oppfylt. Ved å innføre kravet om kontraktsmessig overføring av ansvar til tredjemann, tas det i dette direktiv sikte på å knytte eksterne virkninger til en slik avtale og gjøre tredjemann direkte ansvarlig overfor AIF-et eller AIF-ets investorer for tapet av finansielle instrumenter som oppbevares i depot.

- 46) Når lovgivningen i en tredjestat krever at visse finansielle instrumenter oppbevares i depot hos en lokal enhet, og det ikke finnes noen lokale enheter som oppfyller samtlige krav til utkontrakting av depotmottakerfunksjonene, bør depotmottakeren kunne fraskrive seg ansvar under forutsetning av at det berørte AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter uttrykkelig tillater slik ansvarsfraskrivelse, at investorene forut for sin investering er behørig opplyst om denne ansvarsfraskrivelsen og de omstendighetene som berettiger den, at AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, har pålagt depotmottakeren å utkontraktere oppbevaring av slike finansielle instrumenter til en lokal enhet, at det finnes en skriftlig avtale mellom depotmottakeren og AIF-et eller AIF-forvalteren som handler på vegne av AIF-et, som uttrykkelig tillater slik ansvarsfraskrivelse, og at det finnes en skriftlig avtale mellom depotmottakeren og tredjemann som uttrykkelig overfører depotmottakerens ansvar til nevnte tredjemann og gjør det mulig for AIF-et, eller for AIF-forvalteren som handler på vegne av AIF-et, å gjøre krav gjeldende overfor denne tredjemann for tap av finansielle instrumenter, eller for depotmottakeren å gjøre et slikt krav gjeldende på deres vegne.
- 47) Dette direktiv bør ikke berøre framtidige lovgivningsmessige tiltak med hensyn til depotmottakeren i direktiv 2009/65/EF, ettersom UCITS-er og AIF-er er forskjellige både når det gjelder investeringsstrategier og den typen investorer de er beregnet på.
- 48) En AIF-forvalter bør for hvert AIF etablert i Unionen som den forvalter, og for hvert AIF den markedsfører i Unionen, gjøre en årsrapport tilgjengelig for hvert regnskapsår senest seks måneder etter regnskapsårets slutt i samsvar med dette direktiv. Fristen på seks måneder bør ikke berøre medlemsstatenes rett til å innføre en kortere frist.
- 49) Ettersom en AIF-forvalter har mulighet til å benytte finansiell giring og under visse forhold kan bidra til oppbygging av systemrisiko eller uro på markedene, bør det stilles særlige krav til AIF-forvaltere som benytter finansiell giring. De opplysningene som er nødvendige

for å identifisere, overvåke og reagere på disse risikoene, har ikke vært samlet inn på en enhetlig måte i Unionen og viderefremidlet til alle medlemsstater med sikte på å identifisere potensielle kilder til risiko for stabiliteten på finansmarkedene i Unionen. For å rette på den situasjonen bør det stilles særlige krav til AIF-forvaltere som benytter finansiell giring i vesentlig grad på AIF-nivå. Slike AIF-forvaltere bør pålegges å framlegge opplysninger om samlet finansiell giring som benyttes, finansiell giring som stammer fra lån av kontanter eller verdipapirer, og finansiell giring som stammer fra posisjoner i derivater, gjenbruk av eiendeler og de største kildene til finansiell giring i deres AIF-er. De opplysningene som samles inn av vedkommende myndigheter, bør viderefremidles til andre myndigheter i Unionen samt til ESMA og Den europeiske komité for systemrisiko (ESRB) opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010 av 24. november 2010 om makrotilsyn med finanssystemet i Den europeiske union og om opprettelse av et europeisk råd for systemrisiko⁽¹⁾ for å gjøre det enklere å foreta en felles analyse av virkningene av den finansielle giringen i AIF-er som forvaltes av AIF-forvaltere, på finanssystemet i Unionen, og treffe felles tiltak. Dersom ett eller flere AIF-er som forvaltes av en AIF-forvalter, vil kunne utgjøre en viktig kilde til motpartsrisiko for en kredittinstitusjon eller en annen systemrelevant institusjon i andre medlemsstater, bør slike opplysninger også viderefremidles til relevante myndigheter.

- 50) For å sikre en hensiktsmessig vurdering av de risikoene en AIF-forvalter påfører de AIF-ene den forvalter, ved å benytte finansiell giring, bør AIF-forvalteren godtgjøre at grensene for den finansielle giringen for hvert AIF den forvalter, er fornuftige, og at den til enhver tid overholder disse grensene. Når finanssystemets stabilitet og integritet kan være truet, bør vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat kunne fastsette grenser for nivået av finansiell giring som en AIF-forvalter kan benytte i de AIF-ene den forvalter. ESMA og ESRB bør underrettes om alle tiltak som treffes i den forbindelse.
- 51) Det anses også som nødvendig å tillate ESMA, etter å ha tatt hensyn til ESRBs råd, å avgjøre hvorvidt den finansielle giringen som en AIF-forvalter eller en gruppe AIF-forvaltere benytter, utgjør en vesentlig risiko for finanssystemets stabilitet og integritet, og å gi råd til vedkommende myndigheter med nærmere angivelse av korrigerende tiltak som skal treffes.
- 52) Det er nødvendig å sikre at vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat, de selskapene som de AIF-ene som forvaltes av en AIF-forvalter, utøver kontroll over, og arbeidstakerne i slike selskaper mottar de opplysningene som er nødvendige for at disse selskapene skal kunne vurdere hvordan denne kontrollen vil påvirke deres situasjon.

⁽¹⁾ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1.

- 53) Når AIF-forvaltere forvalter AIF-er som utøver kontroll over en utsteder hvis aksjer er opptatt til notering på et regulert marked, bør opplysningene generelt framlegges i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/25/EF av 21. april 2004 om overtakelsestilbud⁽¹⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF av 15. desember 2004 om harmonisering av innsynskrav med hensyn til opplysninger om utstedere av verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert marked⁽²⁾. Særlige krav bør gjelde AIF-forvaltere som forvalter AIF-er som utøver kontroll over et unotert selskap. For å sikre gjennomsiktighet i forbindelse med det kontrollerte selskapet bør det innføres mer omfattende krav til gjennomsiktighet, opplysning og rapportering. Videre bør det berørte AIF-ets årsrapporter suppleres med hensyn til det kontrollerte selskapet, eller slike tilleggsplysninger bør tas med i det kontrollerte selskapets årsrapport. Slike opplysninger bør gjøres tilgjengelige for arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, for arbeidstakerne selv, og for investorene i det berørte AIF-et.
- 54) Særlige opplysningsplikter overfor arbeidstakerne i bestemte selskaper får anvendelse dersom AIF-ene oppnår kontroll over slike selskaper i samsvar med dette direktiv. I de fleste tilfeller har imidlertid AIF-forvalteren ikke kontroll over AIF-et med mindre det er et internt forvaltet AIF. Dessuten er det, i samsvar med selskapsrettens generelle prinsipper, ikke noen direkte forbindelse mellom aksjeeierne og arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv. Av disse grunnene kan en aksjeeier eller dennes forvalter, dvs. AIF-et og AIF-forvalteren, i henhold til dette direktiv ikke pålegges noen direkte opplysningsplikt overfor arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv. Når det gjelder opplysningsplikten overfor slike arbeidstakerrepresentanter, eller arbeidstakerne selv dersom slike representanter ikke finnes, bør dette direktiv fastsette en forpliktelse for den berørte AIF-forvalteren til å gjøre sitt ytterste for å sikre at styret i det berørte selskapet framlegger relevante opplysninger for arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv.
- 55) Kommisjonen oppfordres til å undersøke behovet og mulighetene for å endre opplysningsplikten og opplysningskravene fastsatt i dette direktiv, som får anvendelse i forbindelse med kontroll over unoterte selskaper eller utstedere generelt, uansett type investor.
- 56) Når en AIF-forvalter forvalter ett eller flere AIF-er som oppnår kontroll over et unotert selskap, skal AIF-forvalteren gi vedkommende myndigheter i sin hjemstat opplysninger om hvordan ervervet er finansiert. Denne plikten til å opplyse om finansiering bør også gjelde når en AIF-forvalter forvalter AIF-er som oppnår kontroll over en utsteder av aksjer som er opptatt til notering på et regulert marked.
- 57) Når en AIF-forvalter forvalter ett eller flere AIF-er som oppnår kontroll over et unotert selskap eller en utsteder, bør denne AIF-forvalteren i en periode på 24 måneder etter at AIF-et har fått kontrollen over selskapet, for det første ikke tillates å lette, støtte eller gi instruksjoner om utdeling, kapitalnedsettelse, innløsning av aksjer og/eller kjøp av egne aksjer i samsvar med dette direktiv og, for det andre, i den grad AIF-forvalteren har rett til å stemme på vegne av AIF-ene på møtene i selskapets styrende organer, ikke stemme for utdeling, kapitalnedsettelse, innløsning av aksjer og/eller kjøp av egne aksjer i samsvar med dette direktiv og, for det tredje, under alle omstendigheter gjøre sitt ytterste for å hindre utdeling, kapitalnedsettelse, innløsning av aksjer og/eller kjøp av egne aksjer i samsvar med dette direktiv. Når dette direktiv innarbeides i nasjonal lovgivning, bør medlemsstatene ta hensyn til reguleringsformålet med bestemmelsene i kapittel V avsnitt 2 i dette direktiv og i den forbindelse ta behørig hensyn til behovet for like konkurransevilkår mellom AIF-er etablert i Unionen og AIF-er etablert i en tredjestat når de oppnår kontroll over selskaper som er etablert i Unionen.
- 58) Et generelt unntak fra meldings- og opplysningskravene og de særlige vernetiltakene mot tømning av selskaper for eiendeler i tilfelle av kontroll over et unotert selskap eller en utsteder, bør gjelde for kontroll over små og mellomstore bedrifter og over spesialforetak (SPV) hvis formål er å erverve, besitte eller forvalte fast eiendom. Disse kravene har heller ikke til formål å offentliggjøre forretningshemmeligheter som ville sette AIF-forvalteren i en ugunstig situasjon i forhold til potensielle konkurrenter som statlige fond eller konkurrenter som måtte ønske å utkonkurrere målselskapet ved å utnytte opplysningene til egen fordel. Derfor bør meldings- og opplysningsplikten gjelde med forbehold for de vilkårene og begrensningene med hensyn til fortrolige opplysninger som er omhandlet i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/14/EF av 11. mars 2002 om fastsettelse av en generell ramme for informasjon til og konsultasjon med arbeidstakere i Det europeiske fellesskap⁽³⁾, og uten at dette berører direktiv 2004/25/EF og 2004/109/EF. Dette innebærer at medlemsstatene, innenfor rammen av begrensningene og vilkårene fastsatt i nasjonal lovgivning, bør fastsette at arbeidstakerrepresentantene, samt enhver som bistår disse, ikke har rett til å videreformidle opplysninger som berører selskapets rettmessige interesser, og som uttrykkelig er gitt dem i fortrolighet, til arbeidstakere eller tredjemann. Medlemsstatene bør imidlertid kunne gi arbeidstakerrepresentantene og enhver som bistår dem, tillatelse til å videreformidle fortrolige opplysninger til arbeidstakere

⁽¹⁾ EUT L 142 av 30.4.2004, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 390 av 31.12.2004, s. 38.

⁽³⁾ EFT L 80 av 23.3.2002, s. 29.

og tredjemenn som er underlagt taushetsplikt. Medlemsstatene bør fastsette at de berørte AIF-forvalterne ikke bør anmode styret om å videreformidle opplysninger til arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv, når disse opplysningene er av en slik art at de i henhold til objektive kriterier ville være alvorlig til hinder for driften av eller skade selskapet. Meldingskravene og opplysningsplikten og de særlige vernetiltakene mot tømning av selskaper for eiendeler bør videre få anvendelse med forbehold for strengere regler som medlemsstatene måtte vedta.

- 59) Dette direktiv fastsetter også de vilkårene som AIF-forvaltere etablert i Unionen omfattes av, når de markedsfører andeler eller aksjer i AIF-er etablert i Unionen til profesjonelle investorer i Unionen. AIF-forvaltere etablert i Unionen bør tillates å drive slik markedsføring bare dersom AIF-forvalteren overholder dette direktiv og markedsføringen skjer med et pass, uten at dette berører AIF-forvalternes markedsføring av AIF-er som ligger under terskelverdiene fastsatt i dette direktiv. Medlemsstatene bør kunne tillate at AIF-forvaltere markedsfører AIF-er som faller under disse terskelverdiene, i samsvar med nasjonale bestemmelser.
- 60) Andeler eller aksjer i et AIF bør kunne bli notert på et regulert marked i Unionen eller tilbys eller plasseres av tredjemenn som handler på vegne av AIF-forvalteren i en gitt medlemsstat, bare dersom AIF-forvalteren som forvalter AIF-et, selv har adgang til å markedsføre andelene eller aksjene i AIF-et i denne medlemsstaten. Dessuten kan annen nasjonal lovgivning og unionsretten, som europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF av 4. november 2003 om det prospekt som skal offentliggjøres når verdipapirer legges ut til offentlig tegning eller opptas til notering⁽¹⁾ og direktiv 2004/39/EF, også inneholde bestemmelser om distribusjonen av AIF-er til investorer i Unionen.
- 61) Mange AIF-forvaltere etablert i Unionen forvalter for tiden AIF-er etablert i en tredjestat. Det er hensiktsmessig å tillate AIF-forvaltere med tillatelse etablert i Unionen å forvalte AIF-er etablert i en tredjestat som ikke markedsføres i Unionen, uten å pålegge dem de strenge depotmottakerkravene og kravene til årsrapport som er fastsatt i dette direktiv, ettersom disse kravene er tatt med for å verne investorer i Unionen.
- 62) Etter ikrafttredelsen av en delegert rettsakt vedtatt av Kommissjonen i denne forbindelse, som i prinsippet, idet det tas hensyn til ESMA's råd, skal inntreffe to år etter fristen for innarbeiding av dette direktiv, bør AIF-forvaltere med tillatelse etablert i Unionen som har til hensikt å markedsføre AIF-er etablert i en tredjestat til

profesjonelle investorer i sin hjemstat og/eller i andre medlemsstater, tillates å gjøre dette med et pass under forutsetning av at de overholder dette direktiv. Denne retten bør være underlagt en framgangsmåte for melding og vilkårene knyttet til tredjestaten for AIF-et etablert i en tredjestat.

- 63) I en overgangsperiode som i prinsippet, idet det tas hensyn til ESMA's råd, avsluttes gjennom en delegert rettsakt tre år etter innføringen av passet for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, bør AIF-forvaltere etablert i Unionen som har til hensikt å markedsføre AIF-er etablert i en tredjestat i visse medlemsstater, men uten et pass, også kunne få tillatelse til å gjøre dette av de berørte medlemsstatene, men bare dersom de overholder dette direktiv med unntak av depotmottakerkravene. Slike AIF-forvaltere etablert i Unionen bør imidlertid sikre at en eller flere enheter utpekes til å utføre depotmottakerens oppgaver. Videre bør det med henblikk på overvåking av systemrisiko foreligge passende samarbeidsordninger som er i tråd med internasjonale standarder, mellom vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat og tilsynsmyndighetene i den tredjestat der AIF-et er etablert, for å sikre en effektiv utveksling av opplysninger som gjør det mulig for vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat å utføre sine oppgaver i samsvar med dette direktiv. Samarbeidsordningene bør ikke brukes som et hinder for markedsføring av AIF-er etablert i en tredjestat i en medlemsstat. Den tredjestat der AIF-et er etablert, bør dessuten ikke være oppført som et ikke-samarbeidsvillig land og territorium av Den internasjonale innsatsgruppen for finansielle tiltak til bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme (FATF).
- 64) Etter ikrafttredelsen av en delegert rettsakt vedtatt av Kommissjonen i denne forbindelse, som i prinsippet, idet det tas hensyn til ESMA's råd, skal inntreffe to år etter fristen for innarbeiding av dette direktiv, bør et grunnleggende prinsipp i dette direktiv være at en AIF-forvalter etablert i en tredjestat skal kunne dra fordel av de rettighetene som følger av dette direktiv, som å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-er i hele Unionen med et pass, under forutsetning av at dette direktiv overholdes. Dette bør sikre like konkurransevilkår for AIF-forvaltere etablert i Unionen og AIF-forvaltere etablert i en tredjestat. Dette direktiv fastsetter derfor at AIF-forvaltere etablert i en tredjestat kan gis tillatelse i henhold til dette direktiv, som vil få anvendelse etter ikrafttredelsen av den delegerte rettsakten vedtatt av Kommissjonen i denne forbindelse. For å sikre at slik overholdelse håndheves, bør medlemsstatenes vedkommende myndigheter håndheve overholdelsen av dette direktiv. For slike AIF-forvaltere etablert i en tredjestat bør vedkommende tilsynsmyndigheter være vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten, som definert i dette direktiv.

⁽¹⁾ EUT L 345 av 31.12.2003, s. 64.

- 65) Når en AIF-forvalter etablert i en tredjestat har til hensikt å forvalte AIF-er etablert i Unionen og/eller markedsføre AIF-er i Unionen med et pass, bør den derfor også pålegges å overholde dette direktiv, slik at den omfattes av de samme forpliktelsene som AIF-forvaltere etablert i Unionen. Under ekstraordinære omstendigheter, dersom og i den grad overholdelse av en bestemmelse i dette direktiv er uforenlig med overholdelse av lovgivningen som AIF-forvaltere etablert i en tredjestat eller AIF-et etablert i en tredjestat som markedsføres i Unionen, er underlagt, bør AIF-forvalteren etablert i en tredjestat kunne unntas fra plikten til å overholde den berørte bestemmelsen i dette direktiv dersom den kan godtgjøre at det er umulig å forene overholdelse av en bestemmelse i dette direktiv med overholdelse av en obligatorisk bestemmelse i den lovgivningen som AIF-forvalteren etablert i en tredjestat eller AIF-et etablert i en tredjestat som markedsføres i Unionen, er underlagt, at den lovgivningen som AIF-forvalteren etablert i en tredjestat eller AIF-et etablert i en tredjestat er underlagt, inneholder en tilsvarende regel som har samme reguleringsformål og gir samme vernnivå for investorene i det berørte AIF-et, og at AIF-forvalteren etablert i en tredjestat eller AIF-et etablert i en tredjestat overholder den tilsvarende regelen.
- 66) En AIF-forvalter etablert i en tredjestat som har til hensikt å forvalte AIF-er etablert i Unionen og/eller markedsføre AIF-er i Unionen med et pass, bør dessuten omfattes av en særlig framgangsmåte for tillatelse, og visse særlige krav med hensyn til tredjestaten der AIF-forvalteren og/eller AIF-et er etablert, bør oppfylles.
- 67) ESMA bør gi råd om fastsettelse av referanse-medlemsstat og, der det er relevant, om unntak i tilfelle av uforenlighet med en tilsvarende regel. Særlige krav til utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten og vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat bør gjelde. Meklingsframgangsmåten fastsatt i artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010 bør dessuten få anvendelse dersom medlemsstatenes vedkommende myndigheter er uenige om hvordan referansemedlemsstaten skal bestemmes, anvendelsen av unntaket i tilfelle av uforenlighet mellom overholdelse av dette direktiv og overholdelse av tilsvarende regler i en tredjestat, og vurderingen av hvorvidt de særlige kravene med hensyn til tredjestaten der AIF-forvalteren og/eller AIF-et er etablert, er oppfylt.
- 68) ESMA bør hvert år gjennomføre en fagfellevurdering av vedkommende myndigheters tilsynsvirksomhet når det gjelder tillatelse til og tilsyn med AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, med sikte på å styrke det innbyrdes samsvaret mellom tilsynsresultater, i samsvar med artikkel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
- 69) I en overgangsperiode som i prinsippet, idet det tas hensyn til ESMA's råd, avsluttes gjennom en delegert rettsakt tre år etter innføringen av passet for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, bør en AIF-forvalter etablert i en tredjestat som har til hensikt å markedsføre AIF-er bare i visse medlemsstater og uten et slikt pass, også kunne tillates å gjøre dette av de berørte medlemsstatene, men bare dersom visse minstevilkår er oppfylt. Disse AIF-forvalterne etablert i en tredjestat bør i det minste omfattes av regler som tilsvare dem som gjelder for AIF-forvaltere etablert i Unionen som forvalter AIF-er etablert i Unionen med hensyn til opplysninger til investorer. For å lette overvåkingen av systemrisiko bør disse AIF-forvalterne etablert i en tredjestat også omfattes av rapporteringsplikter overfor vedkommende myndigheter i de medlemsstatene der AIF-er markedsføres. Slike AIF-forvaltere bør derfor overholde gjennomsiktighetskravene i dette direktiv og forpliktelsene for AIF-forvaltere som forvalter AIF-er som oppnår kontroll over unoterte selskaper og utstedere. Dessuten bør det med henblikk på overvåking av systemrisiko foreligge passende samarbeidsordninger som er i tråd med internasjonale standarder, mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene der AIF-ene markedsføres, eventuelt vedkommende myndigheter for de berørte AIF-ene etablert i Unionen, og tilsynsmyndighetene i tredjestaten der AIF-forvalteren etablert i en tredjestat, er etablert, og eventuelt tilsynsmyndighetene i den tredjestaten der AIF-et etablert i en tredjestat er etablert, for å sikre en effektiv utveksling av opplysninger som gjør det mulig for vedkommende myndigheter i de aktuelle medlemsstatene å utføre sine oppgaver i samsvar med dette direktiv. Samarbeidsordningene bør ikke brukes til å hindre markedsføring av tredjestatsfond i en medlemsstat. Endelig bør den tredjestat der AIF-forvalteren eller AIF-et etablert i en tredjestat er etablert, ikke være oppført som et ikke-samarbeidsvillig land og territorium av FATF.
- 70) Dette direktiv bør ikke berøre den nåværende situasjonen der en profesjonell investor som er etablert i Unionen, på eget initiativ kan investere i AIF-er, uansett hvor AIF-forvalteren og/eller AIF-et er etablert.
- 71) Medlemsstatene bør kunne tillate markedsføring av alle eller visse typer AIF-er som forvaltes av AIF-forvaltere, til ikke-profesjonelle investorer på sitt territorium. Dersom en medlemsstat tillater markedsføring av visse typer AIF-er, bør medlemsstaten fra tilfelle til tilfelle vurdere om et bestemt AIF skal betraktes som en type AIF som kan markedsføres til ikke-profesjonelle investorer på dens territorium. Uten at det berører anvendelsen av andre rettsakter i unionsretten, bør medlemsstatene i slike tilfeller som en forutsetning for markedsføring til ikke-profesjonelle investorer kunne innføre strengere krav til AIF-er og AIF-forvaltere enn dem som gjelder for AIF-er som markedsføres til profesjonelle investorer på deres territorium, uavhengig av om slike AIF-er markedsføres innenfor et lands grenser eller over landegrensene. Dersom en medlemsstat tillater at AIF-er markedsføres til ikke-profesjonelle investorer på sitt territorium, bør denne

muligheten kunne utnyttes uansett i hvilken medlemsstat AIF-forvalteren som forvalter AIF-ene, er etablert, og medlemsstatene bør ikke innføre strengere eller ytterligere krav til AIF-er etablert i Unionen som er etablert i en annen medlemsstat og markedsføres over landegrensene, enn til AIF-er som markedsføres innenlands. Dessuten bør AIF-forvaltere, verdipapirforetak med tillatelse i henhold til direktiv 2006/48/EF og kredittinstitusjoner med tillatelse i henhold til direktiv 2006/48/EF som yter investeringstjenester til ikke-profesjonelle kunder, ta hensyn til eventuelle ytterligere krav når de vurderer hvorvidt et bestemt AIF er egnet for en individuell ikke-profesjonell kunde, eller hvorvidt det er et komplekst eller ikke-komplekst finansielt instrument.

- 72) Det er nødvendig å presisere hvilken myndighet og hvilke oppgaver som gis vedkommende myndigheter som er ansvarlige for å gjennomføre dette direktiv, og styrke ordningene som er nødvendige for å sikre effektivt grensekryssende tilsynssamarbeid. Under visse omstendigheter bør vedkommende myndigheter i en AIF-forvalters vertsstat kunne treffe direkte tiltak for å føre tilsyn med overholdelsen av de bestemmelsene de har ansvar for. For andre bestemmelser bør vertsstatens vedkommende myndigheter under visse omstendigheter kunne kreve at hjemstatens vedkommende myndigheter treffer tiltak, og gripe inn dersom slike tiltak ikke treffes.
- 73) Dette direktiv fastsetter en generell samordnende rolle for ESMA samt muligheten for bindende meklingsframgangsmåter under ledelse av ESMA for å løse tvister mellom vedkommende myndigheter.
- 74) ESMA bør utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder om innholdet i samarbeidsordningene som må inngås av hjemstaten eller av AIF-forvalterens referansemedlemsstat og de berørte tilsynsmyndighetene i tredjestaten, samt om framgangsmåtene for utveksling av opplysninger. Utkastet til tekniske reguleringsstandarder bør sikre at alle nødvendige opplysninger i henhold til disse samarbeidsordningene framlegges for vedkommende myndigheter i både hjemstaten og vertsstaten, slik at de kan utøve sin tilsyns- og granskingsmyndighet i henhold til dette direktiv. ESMA's rolle bør også være å tilrettelegge forhandlingene om og inngåelsen av samarbeidsordningene. Denne tilretteleggingsrollen bør for eksempel kunne innebære at ESMA innfører et standardformat for slike samarbeidsordninger.
- 75) Medlemsstatene bør fastsette regler for de sanksjonene som får anvendelse ved overtredelse av dette direktiv, og sikre at de blir gjennomført. Sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
- 76) Dette direktiv er forenlig med de grunnleggende rettigheter og de prinsipper som er anerkjent særlig i TEUV og i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter (heretter kalt «pakten»),

særlig retten til vern av personopplysninger som anerkjennes i artikkel 16 i TEUV og i artikkel 8 i paktens. Enhver utveksling eller overføring av opplysninger fra vedkommende myndigheter bør skje i samsvar med reglene for overføring av personopplysninger fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁽¹⁾. Enhver utveksling eller overføring av opplysninger fra ESMA bør være i samsvar med reglene for overføring av personopplysninger fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger⁽²⁾, som fullt ut får anvendelse på behandlingen av personopplysninger med henblikk på dette direktiv.

- 77) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av dette direktiv bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndighet bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet⁽³⁾.
- 78) Kommisjonen bør gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte, der det er uttrykkelig fastsatt i dette direktiv. Kommisjonen bør særlig gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter for å spesifisere metodene for finansiell giring som definert i dette direktiv, herunder eventuelle finansielle og/eller juridiske strukturer som omfatter tredjemenn som kontrolleres av det berørte AIF-et, der disse strukturene spesifikt er opprettet for direkte eller indirekte å sikre finansiell giring på AIF-nivå. Når det gjelder aktive eierfond og risikokapitalfond, innebærer dette særlig at det ikke er ment å inkludere finansiell giring på porteføljeselskapsnivå når det vises til slike finansielle eller juridiske strukturer.
- 79) Delegerte rettsakter bør også vedtas for å spesifisere hvordan terskelverdien for den forenklede ordningen skal beregnes og hvordan AIF-forvaltere hvis forvaltningskapital, herunder eiendeler ervervet ved hjelp av finansiell giring, i ett og samme kalenderår iblant ligger over og/eller under den relevante terskelverdien, skal behandles, for å spesifisere forpliktelsen til å registrere seg for AIF-forvaltere som ligger under terskelverdiene, og til å framlegge opplysninger for effektiv overvåking av systemrisikoer, samt forpliktelsen slike AIF-forvaltere har til å underrette de berørte vedkommende myndigheter når de ikke lenger oppfyller vilkårene for anvendelse av den forenklede ordningen.

(1) EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

(2) EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

(3) EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13.

- 80) Delegerede rettsakter bør også vedtas for å presisere metodene for finansiell giring, herunder finansielle og/eller juridiske strukturer som omfatter tredjemenn som kontrolleres av det berørte AIF-et, og hvordan den finansielle giringen skal beregnes, for å spesifisere de risikoene tilleggs kapitalen eller yrkesansvarsforsikringen må dekke, vilkårene for å avgjøre hensiktsmessigheten av tilleggs kapital eller en yrkesansvarsforsikrings dekning, samt på hvilken måte det skal besluttes å foreta løpende justeringer av tilleggs kapitalen eller av yrkesansvarsforsikringens dekning. Delegerede rettsakter bør også vedtas for å spesifisere kriteriene som vedkommende myndigheter skal bruke for å vurdere om AIF-forvaltere oppfyller sine forpliktelser med hensyn til god forretningsskikk, sin forpliktelse til best mulig å ivareta interessene til de AIF-ene de forvalter, eller til investorene i disse AIF-ene, og sikre markedets integritet, til å ha og gjøre effektiv bruk av de ressursene og framgangsmåtene som er nødvendige for å kunne utøve forretningsvirksomheten på en god måte, til å treffe alle rimelige tiltak for å unngå interessekonflikter og til, når slike konflikter ikke kan unngås, å identifisere, håndtere og overvåke og, der det er relevant, opplyse om disse interessekonfliktene for å hindre at de påvirker AIF-enes og deres investorers interesser negativt, og til å sikre at de AIF-ene de forvalter, behandles rettfærdig, til å overholde alle lovfestede krav som gjelder for utøvelsen av deres virksomhet, slik at de best mulig ivaretar interessene til de AIF-ene de forvalter, eller til investorene i disse AIF-ene og sikrer markedets integritet, og til å behandle alle investorene i disse AIF-ene rettfærdig.
- 81) Videre bør delegerede rettsakter vedtas for å spesifisere hvilke typer interessekonflikter AIF-forvaltere må identifisere, og de rimelige tiltakene som AIF-forvaltere forventes å treffe når det gjelder strukturer og organisatoriske og administrative framgangsmåter for å identifisere, hindre, håndtere, overvåke og opplyse om interessekonflikter. Delegerede rettsakter bør også vedtas for å spesifisere hvilke risikostyringsfunksjoner som skal anvendes, hvor ofte risikostyringssystemet bør gjennomgås, hvordan risikostyringsfunksjonen bør holdes funksjonsmessig og hierarkisk atskilt fra driftsenhetene, herunder porteføljeforvaltningsfunksjonen, de særlige beskyttelsestiltakene mot interessekonflikter samt hvilke risikostyringskrav AIF-forvalterne skal anvende. Delegerede rettsakter bør også vedtas for å spesifisere de systemene og framgangsmåtene for likviditetsstyring som AIF-forvaltere bør anvende, og innretningen av investeringsstrategi, likviditetsprofil og innløsningspolitikk. Delegerede rettsakter bør også vedtas for å spesifisere de kravene som initiativtakere, organisatorer eller opprinnelige långivere av verdipapirisering sinstrumenter må oppfylle for at AIF-forvaltere skal tillates å investere i slike instrumenter utstedt etter 1. januar 2011.
- 82) Delegerede rettsakter bør også vedtas for å spesifisere kravene som AIF-forvaltere må overholde når de investerer i slike verdipapirisering sinstrumenter, for å spesifisere forvaltnings- og regnskapspraksis, kontroll- og sikkerhetsordninger for elektronisk databehandling samt tilfredsstillende internkontrollordninger og for å spesifisere framgangsmåter for korrekt verdsetting av eiendeler og beregning av netto andelsverdi per andel eller aksje i AIF-et, de faglige garantiene som den eksterne sakkyndige innenfor verdsetting må kunne gi, og hvor ofte åpne AIF-er bør verdsettes.
- 83) Delegerede rettsakter bør også vedtas for å spesifisere vilkårene for at utkontrakteringen av AIF-forvalternes funksjoner kan godkjennes, og på hvilke vilkår en AIF-forvalter har utkontraktert sine funksjoner i en slik grad at den er blitt et postkasseselskap og ikke lenger kan betraktes som forvalter av AIF-et, for, når det gjelder depotmottakere, å spesifisere kriteriene for å vurdere om reguleringen og tilsynet i de tredjestatene der depotmottakerne er etablert, har samme virkning som unionsretten og håndheves effektivt, hvilke opplysninger som skal inngå i standardavtalen, vilkårene for å utføre depotmottakerfunksjonene, herunder typen finansielle instrumenter som bør omfattes av depotmottakerens oppbevaringsoppgaver, på hvilke vilkår depotmottakeren kan utføre sine oppbevaringsoppgaver med hensyn til finansielle instrumenter som er registrert hos en sentral depotmottaker, og på hvilke vilkår depotmottakeren bør oppbevare finansielle instrumenter som er utstedt på navn og registrert hos en utsteder eller et registreringskontor, depotmottakerens forpliktelse til å vise behørig aktsomhet, forpliktelsen til å holde eiendeler atskilt, på hvilke vilkår og under hvilke omstendigheter finansielle instrumenter som oppbevares i depot, bør anses som tapt, hva som skal forstås med eksterne hendelser utenfor rimelig kontroll hvis konsekvenser hadde vært uunngåelige tross alle rimelige anstrengelser for å unngå dem, samt på hvilke vilkår og under hvilke omstendigheter det finnes en objektiv grunn til å avtale ansvarsfraskrivelse. Delegerede rettsakter bør også vedtas for å spesifisere innholdet i og formatet for årsrapporten som AIF-forvaltere skal gjøre tilgjengelig for hvert AIF de forvalter, og for å spesifisere AIF-forvalteres opplysningsplikt overfor investorer og rapporteringskrav overfor vedkommende myndigheter samt hyppigheten av disse.
- 84) Delegerede rettsakter bør også vedtas for å spesifisere når finansiell giring anses for å være benyttet i vesentlig grad, og de prinsippene vedkommende myndigheter bør anvende når de overveier å fastsette grenser for den finansielle giringen en AIF-forvalter kan benytte. Delegerede rettsakter bør også vedtas for å spesifisere samarbeidsavtalene for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat og/eller AIF-er etablert i en tredjestat for å utforme en felles ramme som kan lette inngåelsen av slike samarbeidsavtaler med tredjestater. Delegerede

- rettsakter bør også vedtas for å spesifisere innholdet i utvekslingen av opplysninger med hensyn til AIF-forvaltere mellom vedkommende myndigheter samt framleggingen av visse opplysninger for ESMA.
- 85) Avhengig av ESMA's råd i denne forbindelse og kriteriene fastsatt i dette direktiv, bør en delegert rettsakt også vedtas med sikte på å utvide passet til å omfatte AIF-forvaltere etablert i Unionen som markedsfører i Unionen AIF-er etablert i en tredjestat, og til AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som forvalter og/eller markedsfører AIF-er i Unionen, og en annen delegert rettsakt bør vedtas for å avslutte anvendelsen av nasjonale ordninger for private plasseringer i denne forbindelse.
- 86) Europaparlamentet og Rådet bør kunne gjøre innsigelse mot en delegert rettsakt innen en frist på tre måneder fra den dag underretningen ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ bør denne fristen kunne forlenges med tre måneder når det gjelder viktige problemområder. Europaparlamentet og Rådet bør også ha mulighet til å underrette de øvrige institusjonene om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. En slik tidlig godkjenning av delegerte rettsakter er særlig viktig når frister skal overholdes, for eksempel slik at medlemsstatene, der det er relevant, kan innarbeide delegerte rettsakter innen innarbeidingsfristen fastsatt i dette direktiv.
- 87) I erklæringen til artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), som er vedlegg til sluttakten fra regjeringskonferansen som vedtok Lisboa-traktaten, tok konferansen til etterretning at Kommisjonen i samsvar med sin faste praksis har til hensikt å fortsette å rådspørre sakkyndige som utpekes av medlemsstatene, når den utarbeider utkast til delegerte rettsakter på området finansielle tjenester.
- 88) To år etter fristen for innarbeiding av dette direktiv bør ESMA avgi en uttalelse om hvordan passet, som på det tidspunktet er trådt i kraft, virker, og om hvordan de nasjonale ordningene for private plasseringer virker. ESMA bør også gi råd om utvidelsen av passet til å omfatte AIF-forvaltere etablert i Unionen som markedsfører i Unionen AIF-er etablert i en tredjestat, samt AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som forvalter og/eller markedsfører AIF-er i Unionen. Kommisjonen bør vedta en delegert rettsakt innen en frist på tre måneder etter mottak av ESMA's uttalelse og råd, samtidig som den tar hensyn til kriteriene i og målene for dette direktiv, blant annet når det gjelder det indre marked, investorvern og effektiv overvåking av systemrisiko, og spesifisere når reglene for utvidelse av passet som fastsatt i dette direktiv bør få anvendelse i alle medlemsstater.
- 89) På toppmøtet i London i april 2009 ble G20-lederne enige om at hedgefond eller deres forvaltere bør registreres og pålegges å framlegge hensiktsmessige opplysninger for tilsynsmyndigheter og reguleringsmyndigheter fortløpende. De bør underlegges tilsyn for å sikre at de har hensiktsmessig risikostyring. I juni 2010 bekreftet G20-lederne i Toronto sin forpliktelse og forpliktet seg også til å framskynde gjennomføringen av strenge tiltak for å bedre hedgefonds gjennomsiktighet og tilsynet med dem internasjonalt på en konsekvent og ikke-diskriminerende måte. For å støtte G20-målene offentliggjorde Den internasjonale organisasjon for tilsynsmyndigheter på verdipapirområdet i juni 2009 prinsipper på høyt nivå for tilsyn med hedgefond for å styre utviklingen av et internasjonalt ensartet regelverk på dette området. 16. september 2010 ble Det europeiske råd enig om at det er nødvendig at EU fremmer sine interesser og verdier på en mer bestemt måte og i en ånd av gjensidighet og felles nytte innenfor rammen av Unionens forbindelser med tredjestater, og treffer tiltak blant annet for å sikre bedre markedsadgang for europeiske foretak og utdype samarbeidet på reguleringsområdet med viktige handelspartnere. Kommisjonen vil arbeide for å sikre at disse forpliktelsene gjennomføres på tilsvarende måte av Unionens internasjonale partnere.
- 90) Tre år etter ikrafttredelsen av den delegerte rettsakten som fastsetter at passet får anvendelse på alle AIF-forvaltere, bør ESMA avgi en uttalelse om hvordan passet, som på det tidspunktet er trådt i kraft, virker, og om hvordan de nasjonale ordningene for private plasseringer virker. ESMA bør også gi råd om utviklingen av slike nasjonale ordninger. Kommisjonen bør vedta en delegert rettsakt senest tre måneder etter mottak av ESMA's uttalelse og råd, idet den tar hensyn til kriteriene i og målene for dette direktiv, blant annet når det gjelder det indre marked, investorvern og effektiv overvåking av systemrisiko, med en nærmere angivelse av når de nasjonale ordningene omhandlet i dette direktiv bør være avviklet i alle medlemsstater.
- 91) Fire år etter fristen for innarbeiding av dette direktiv bør Kommisjonen på grunnlag av en offentlig høring og i lys av drøftingene med vedkommende myndigheter innlede en gjennomgåelse av direktivets anvendelse og virkeområde. Gjennomgåelsen bør omfatte en analyse av erfaringene som er gjort ved anvendelsen av dette direktiv, direktivets virkninger for investorer, AIF-er og AIF-forvaltere i Unionen og i tredjestater samt i hvilken grad målene for direktivet er nådd og om nødvendig forslag til passende endringer. Gjennomgåelsen bør inneholde en generell kartlegging av hvordan reglene i dette direktiv virker og hvilke erfaringer som er gjort ved anvendelsen av dem. Kommisjonen bør i sin gjennomgåelse undersøke ESMA's og vedkommende EU-myndigheters funksjoner når det gjelder å sikre effektivt tilsyn med alle AIF-forvaltere som driver virksomhet på Unionens markeder innenfor rammen av

dette direktiv, herunder blant annet – i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010 – gjennom å overlate ESMA ytterligere tilsynsansvar med hensyn til tillatelse til og tilsyn med AIF-forvaltere etablert i en tredjestat. I denne sammenheng bør Kommisjonen vurdere kostnadene og fordelene ved å overlate slike oppgaver til ESMA.

- 92) Dette direktiv har som mål å opprette en ramme for styring av de potensielle risikoene som kan oppstå som følge av AIF-forvalternes virksomhet, og å sikre at vedkommende myndigheter i Unionen overvåker disse på en effektiv måte. Det er nødvendig å fastsette strenge rammeregler for regulering og tilsyn som ikke etterlater noen hull i finansregelverket. I den forbindelse vises det til eksisterende krav til profesjonelle investorer om å vise behørig aktsomhet i henhold til regelverket som gjelder for slike investorer. Kommisjonen oppfordres til å gjennomgå det relevante regelverket med hensyn til profesjonelle investorer for å vurdere behovet for å innføre strengere krav når det gjelder framgangsmåten for behørig aktsomhet som skal anvendes av profesjonelle investorer i Unionen som på eget initiativ investerer i finansprodukter i tredjestater, blant annet AIF-er etablert i en tredjestat.
- 93) Når denne gjennomgåelsen er fullført, bør Kommissjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet som ved behov inneholder endringsforslag, idet det tas hensyn til målene for dette direktiv og de potensielle virkningene for investorer, AIF-er og AIF-forvaltere i Unionen og i tredjestater.
- 94) Ettersom målet for dette direktiv, som er å sikre et høyt nivå for investorvern ved å fastsette felles rammer for tillatelse til og tilsyn med AIF-forvaltere, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene på grunn av manglene i eksisterende nasjonal lovgivning og i tilsynet med disse aktørene, og derfor bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen vedta tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmes-sighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette mål.
- 95) Direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF, europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 av 16. september 2009 om kredittvurderingsbyråer⁽¹⁾ og forordning (EU) nr. 1095/2010 bør derfor endres —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

KAPITTEL I

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Formål

Dette direktiv fastsetter reglene for tillatelse, løpende drift og gjennomsliktighet når det gjelder forvaltere av alternative investeringsfond (heretter kalt «AIF-forvaltere») som forvalter og/eller markedsfører alternative investeringsfond (AIF-er) i Unionen.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Med forbehold for nr. 3 i denne artikkel og artikkel 3 får dette direktiv anvendelse på
 - a) AIF-forvaltere etablert i Unionen som forvalter ett eller flere AIF-er, uavhengig av om disse AIF-ene er etablert i Unionen eller i en tredjestat,
 - b) AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som forvalter ett eller flere AIF-er etablert i Unionen, og
 - c) AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som markedsfører ett eller flere AIF-er i Unionen, uavhengig av om disse AIF-ene er etablert i Unionen eller i en tredjestat.
2. Med hensyn til nr. 1 er det uten betydning
 - a) om AIF-et er av åpen eller lukket type,
 - b) om AIF-et er opprettet i henhold til avtalerett, trust-lovgivning, vedtekter eller har en annen juridisk form,
 - c) AIF-forvalterens juridiske struktur.
3. Dette direktiv får ikke anvendelse på følgende enheter:
 - a) holdingselskaper,
 - b) tjenestepensjonsforetak som omfattes av direktiv 2003/41/EF, herunder, der det er relevant, godkjente enheter som har ansvar for forvaltningen av slike foretak og opptrer på deres vegne som nevnt i artikkel 2 nr. 1 i nevnte direktiv, eller kapitalforvaltere utpekt i henhold til artikkel 19 nr. 1 i nevnte direktiv, i den grad de ikke forvalter AIF-er,
 - c) overnasjonale institusjoner som Den europeiske sentralbank, Den europeiske investeringsbank, Det europeiske investeringsfond, europeiske institusjoner for utviklingsfinansiering og bilaterale utviklingsbanker, Verdensbanken, Det internasjonale valutafond og andre overnasjonale institusjoner og lignende internasjonale organisasjoner, i tilfelle slike institusjoner eller organisasjoner forvalter AIF-er, og i den grad disse AIF-ene handler i offentlighetens interesse,
 - d) nasjonale sentralbanker,

⁽¹⁾ EUT L 302 av 17.11.2009, s. 1.

- e) nasjonale, regionale og lokale myndigheter og organer eller andre institusjoner som forvalter fond til støtte for trygde- og pensjonsordninger,
 - f) andelsordninger eller spareordninger for arbeidstakere,
 - g) spesialforetak for verdipapirisering.
4. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at AIF-forvaltere nevnt i nr. 1 til enhver tid overholder dette direktiv.

Artikkel 3

Unntak

1. Dette direktiv får ikke anvendelse på AIF-forvaltere i den grad de forvalter ett eller flere AIF-er hvis eneste investor er AIF-forvalteren eller AIF-forvalterens morforetak eller datterforetak eller andre datterforetak av slike morforetak, forutsatt at ingen av disse investorene selv er et AIF.
2. Uten at det berører anvendelsen av artikkel 46, får bare nr. 3 og 4 i denne artikkel anvendelse på følgende AIF-forvaltere:
- a) AIF-forvaltere som enten direkte eller indirekte, gjennom et selskap som AIF-forvalteren er knyttet til gjennom et forvaltnings- eller kontrollfelleskap, eller gjennom en betydelig direkte eller indirekte eierandel, forvalter porteføljer i AIF-er hvis forvaltningskapital, herunder eventuelle eiendeler som er ervervet ved hjelp av finansiell giring, ikke overstiger en terskelverdi på 100 millioner euro, eller
 - b) AIF-forvaltere som enten direkte eller indirekte, gjennom et selskap som AIF-forvalteren er knyttet til gjennom et forvaltnings- eller kontrollfelleskap, eller gjennom en betydelig direkte eller indirekte eierandel, forvalter porteføljer i AIF-er hvis forvaltningskapital ikke overstiger en terskelverdi på 500 millioner euro når AIF-porteføljene består av AIF-er som ikke er gjenstand for finansiell giring, og som ikke har noen innløsningsrett i en periode på fem år fra dagen for den første investeringen i hvert AIF.
3. Medlemsstatene skal sikre at AIF-forvalterne nevnt i nr. 2 minst
- a) er underlagt registreringsplikt hos vedkommende myndigheter i hjemstaten,
 - b) på registreringstidspunktet identifiserer seg selv og de AIF-ene som de forvalter, overfor vedkommende myndigheter i sin hjemstat,

- c) på registreringstidspunktet framlegger opplysninger om investeringsstrategiene for de AIF-ene som de forvalter, for vedkommende myndigheter i sin hjemstat,
- d) regelmessig gir vedkommende myndigheter i sin hjemstat opplysninger om de viktigste instrumentene de handler med, og om de viktigste eksponeringene og de største konsentrasjonene for de AIF-ene som de forvalter, for å gjøre det mulig for vedkommende myndigheter å overvåke systemrisiko på en effektiv måte, og
- e) underretter vedkommende myndigheter i sin hjemstat dersom de ikke lenger oppfyller vilkårene nevnt i nr. 2.

Dette nummer og nr. 2 får anvendelse med forbehold for eventuelle strengere regler som medlemsstatene har vedtatt for AIF-forvalterne nevnt i nr. 2.

Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at i tilfeller der vilkårene i nr. 2 ikke lenger er oppfylt, skal den berørte AIF-forvalter søke om tillatelse innen 30 kalenderdager i samsvar med de relevante framgangsmåtene fastsatt i dette direktiv.

4. AIF-forvalterne nevnt i nr. 2 skal ikke ha noen av de rettighetene som gis i henhold til dette direktiv, med mindre de velger å bli omfattet av direktivet. Dersom AIF-forvalterne velger å bli omfattet av dette direktiv, får direktivet anvendelse i sin helhet.

5. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter med sikte på å fastsette framgangsmåtene for de AIF-forvalterne som velger å bli omfattet av dette direktiv i samsvar med nr. 4. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 59 nr. 2.

6. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å angi nærmere

- a) hvordan terskelnivåene nevnt i nr. 2 skal beregnes, hvordan de AIF-forvalterne skal behandles som forvalter AIF-er hvis forvaltningskapital, herunder eventuelle eiendeler som er ervervet ved hjelp av finansiell giring, i samme kalenderår iblant ligger over og/eller under den relevante terskelverdien,
- b) registreringsplikten og forpliktelsen til å framlegge opplysninger for å muliggjøre effektiv overvåking av systemrisiko som nevnt i nr. 3, og
- c) forpliktelsen til å underrette vedkommende myndigheter som fastsatt i nr. 3.

Artikkel 4

Definisjoner

1. I dette direktiv menes med
- a) «AIF-er» innretninger for kollektiv investering, herunder deres investeringsavdelinger, som
 - i) reiser kapital fra et antall investorer for å investere den i samsvar med en fastsatt investeringspolitikk til fordel for disse investorene, og
 - ii) ikke krever tillatelse i henhold til artikkel 5 i direktiv 2009/65/EF,
 - b) «AIF-forvaltere» juridiske personer hvis alminnelige virksomhet er å forvalte ett eller flere AIF-er,
 - c) «filial» et forretningssted som, når det gjelder en AIF-forvalter, er en del av AIF-forvalteren, som ikke har status som juridisk person og som yter de tjenestene som AIF-forvalteren har tillatelse til å yte; alle forretningssteder som er etablert i samme medlemsstat av en AIF-forvalter med forretningskontor i en annen medlemsstat eller i en tredjestat, skal utgjøre en enkelt filial,
 - d) «resultatavhengig vederlag» en andel av AIF-ets overskudd som tilfaller AIF-forvalteren som godtgjøring for forvaltningen av AIF-et, eksklusiv en eventuell andel i AIF-ets overskudd som tilfaller AIF-forvalteren som avkastning på en eventuell investering som AIF-forvalteren har gjort i AIF-et,
 - e) «nære forbindelser» en situasjon der to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hverandre gjennom
 - i) kapitalinteresse, dvs. ved å ha, enten direkte eller gjennom kontroll, minst 20 % av et foretaks stemmeretter eller kapital,
 - ii) kontroll, dvs. en forbindelse mellom et morforetak og et datterforetak som nevnt i artikkel 1 i sjuende rådsdirektiv 83/349/EØF av 13. juni 1983 om konsoliderte regnskaper⁽¹⁾, eller en tilsvarende forbindelse mellom en fysisk eller juridisk person og et foretak; med henblikk på dette nummer skal et datterforetak av et datterforetak også anses som et datterforetak av disse datterforetakenes morforetak.
- En situasjon der to eller flere fysiske eller juridiske personer er varig knyttet til samme person ved kontroll, anses også som en «nær forbindelse» mellom slike personer,
- f) «vedkommende myndigheter» nasjonale myndigheter i medlemsstatene som i henhold til lov eller forskrift har myndighet til å føre tilsyn med AIF-forvaltere,
 - g) «vedkommende myndigheter» med hensyn til en depotmottaker
 - i) dersom depotmottakeren er en kreditinstitusjon som har tillatelse i henhold til direktiv 2006/48/EF, vedkommende myndigheter som definert i artikkel 4 nr. 4 i nevnte direktiv,
 - ii) dersom depotmottakeren er et verdipapirforetak med tillatelse i henhold til direktiv 2004/39/EF, vedkommende myndigheter som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 22 i nevnte direktiv,
 - iii) dersom depotmottakeren inngår i en kategori institusjoner som nevnt i artikkel 21 nr. 3 første ledd bokstav c) i dette direktiv, de nasjonale myndighetene i dens hjemstat som i henhold til lov eller forskrift har myndighet til å føre tilsyn med slike kategorier institusjoner,
 - iv) dersom depotmottakeren er en enhet som nevnt i artikkel 21 nr. 3 tredje ledd i dette direktiv, de nasjonale myndighetene i den medlemsstaten der denne enheten har sitt forretningskontor, og som i henhold til lov eller forskrift har myndighet til å føre tilsyn med en slik enhet, eller det offisielle organ som har myndighet til å registrere eller føre tilsyn med en slik enhet i henhold til gjeldende regler for yrkesmessig vandel,
 - v) dersom depotmottakeren er utpekt som depotmottaker for et AIF etablert i en tredjestat i samsvar med artikkel 21 nr. 5 bokstav b) i dette direktiv og ikke omfattes av punkt i)–iv) i denne bokstav, de relevante nasjonale myndighetene i den tredjestaten der depotmottakeren har sitt forretningskontor,
 - h) «vedkommende myndigheter for AIF-et etablert i Unionen» de nasjonale myndighetene i en medlemsstat som i henhold til lov eller forskrift har myndighet til å føre tilsyn med AIF-er,
 - i) «kontroll» kontroll som definert i artikkel 1 i direktiv 83/349/EØF,

⁽¹⁾ EFT L 193 av 18.7.1983, s. 1.

- j) «etablert»
- i) for AIF-forvaltere, «har sitt forretningskontor i»,
 - ii) for AIF-er, «har tillatelse eller er registrert i», eller, dersom AIF-et ikke har tillatelse eller er registrert, «har sitt forretningskontor i»,
 - iii) for depotmottakere, «har sitt forretningskontor eller en filial i»,
 - iv) for lovlige representanter som er juridiske personer, «har sitt forretningskontor eller en filial i»,
 - v) for lovlige representanter som er fysiske personer, «hjemmehørende i»,
- k) «AIF etablert i Unionen» et AIF som
- i) har tillatelse eller er registrert i en medlemsstat etter gjeldende nasjonal lovgivning, eller
 - ii) ikke har tillatelse eller er registrert i en medlemsstat, men som har sitt forretningskontor og/eller hovedkontor i en medlemsstat,
- l) «AIF-forvalter etablert i Unionen» en AIF-forvalter som har sitt forretningskontor i en medlemsstat,
- m) «tilførings-AIF» et AIF som
- i) investerer minst 85 % av sine eiendeler i andeler eller aksjer i et annet AIF («mottaker-AIF»),
 - ii) investerer minst 85 % av sine eiendeler i mer enn ett mottaker-AIF dersom disse mottaker-AIF-ene har identiske investeringsstrategier, eller
 - iii) på annen måte har en eksponering på minst 85 % av sine eiendeler i et slikt mottaker-AIF,
- n) «finansielt instrument» et instrument som angitt i avsnitt C i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF,
- o) «holdingselskap» et selskap med aksjeposter i ett eller flere andre selskaper, hvis kommersielle formål er å gjennomføre en eller flere forretningsstrategier gjennom sine datterselskaper, tilknyttede selskaper eller kapitalinteresser for å bidra til deres verdi på lang sikt, og som enten er et selskap som
- i) driver virksomhet for egen regning og hvis aksjer er opptatt til notering på et regulert marked i Unionen, eller
 - ii) ikke er etablert med det hovedmål å generere avkastning for sine investorer ved å avhende sine datterselskaper eller tilknyttede selskaper, som dokumentert i selskapets årsrapport eller andre offisielle dokumenter,
- p) «AIF-ets hjemstat»
- i) den medlemsstaten der AIF-et har tillatelse eller er registrert i henhold til gjeldende nasjonal lovgivning, eller når det gjelder flere tillatelser eller registreringer, den medlemsstaten der AIF-et første gang fikk tillatelse eller ble registrert, eller
 - ii) dersom AIF-et verken har tillatelse eller er registrert i en medlemsstat, den medlemsstaten der AIF-et har sitt forretningskontor og/eller hovedkontor,
- q) «AIF-forvalterens hjemstat» den medlemsstaten der AIF-forvalteren har sitt forretningskontor; for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat skal alle henvisninger til «AIF-forvalterens hjemstat» i dette direktiv forstås som «referansemedlemsstat» som fastsatt i kapittel VII,
- r) «AIF-forvalterens vertsstat» enten
- i) en medlemsstat som ikke er hjemstaten, der en AIF-forvalter etablert i Unionen forvalter AIF-er etablert i Unionen,
 - ii) en medlemsstat som ikke er hjemstaten, der en AIF-forvalter etablert i Unionen markedsfører andeler eller aksjer i et AIF etablert i Unionen,
 - iii) en medlemsstat som ikke er hjemstaten, der en AIF-forvalter etablert i Unionen markedsfører andeler eller aksjer i et AIF etablert i en tredjestat,
 - iv) en medlemsstat som ikke er referansemedlemsstaten, der en AIF-forvalter etablert i en tredjestat forvalter AIF-er etablert i Unionen,
 - v) en medlemsstat som ikke er referansemedlemsstaten, der en AIF-forvalter etablert i en tredjestat markedsfører andeler eller aksjer i et AIF etablert i Unionen, eller
 - vi) en medlemsstat som ikke er referansemedlemsstaten, der en AIF-forvalter etablert i en tredjestat markedsfører andeler eller aksjer i et AIF etablert i en tredjestat,

- s) «startkapital» kapital som omhandlet i artikkel 57 første ledd bokstav a) og b) i direktiv 2006/48/EF,
- t) «utsteder» en utsteder i henhold til bokstav d) i artikkel 2 nr. 1 i direktiv 2004/109/EF når utstederen har sitt forretningskontor i Unionen, og når dens aksjer er opptatt til notering på et regulert marked i henhold til i artikkel 4 nr. 1 punkt 14 i direktiv 2004/39/EF,
- u) «lovlig stedfortreder» en fysisk person hjemmehørende i Unionen eller en juridisk person med forretningskontor i Unionen, som er uttrykkelig utpekt av en AIF-forvalter etablert i en tredjestat, og som i Unionen handler på vegne av AIF-forvalteren etablert i en tredjestat overfor myndigheter, kunder, organer og AIF-forvalterens motparter med hensyn til dennes forpliktelser i henhold til dette direktiv,
- v) «finansiell giring» en metode som AIF-forvalteren bruker til å øke eksponeringen for et AIF som den forvalter, ved lån av kontanter eller verdipapirer eller ved den finansielle giringen som ligger i derivatposisjoner, eller på andre måter,
- w) «forvaltning av AIF-er» å utføre minst investeringsforvaltningsfunksjonene nevnt i nr. 1 bokstav a) eller b) i vedlegg I for ett eller flere AIF-er,
- x) «markedsføring» direkte eller indirekte tilbud eller plassering på AIF-forvalterens initiativ eller på vegne av AIF-forvalteren av andeler eller aksjer i et AIF som denne forvalter, og som er rettet mot investorer som er hjemmehørende i eller har forretningskontor i Unionen,
- y) «mottaker-AIF» et AIF som et annet AIF investerer i eller har en eksponering overfor, i samsvar med bokstav m),
- z) «referansemedlemsstat» medlemsstaten fastsatt i samsvar med artikkel 37 nr. 4,
- aa) «AIF etablert i en tredjestat» et AIF som ikke er et AIF etablert i Unionen,
- ab) «AIF-forvalter etablert i en tredjestat» en AIF-forvalter som ikke er en AIF-forvalter etablert i Unionen,
- ac) «unotert selskap» et selskap som har sitt forretningskontor i Unionen og hvis aksjer ikke er opptatt til notering på et regulert marked i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 14 i direktiv 2004/39/EF,
- ad) «ansvarlig kapital» kapital som nevnt i artikkel 56–67 i direktiv 2006/48/EF,
- ae) «morforetak» et morforetak i henhold til artikkel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF,
- af) «primærmegler» en kredittinstitusjon, et regulert verdipapirforetak eller en annen enhet som er underlagt regulering og løpende tilsyn, som tilbyr tjenester til profesjonelle investorer hovedsakelig for å finansiere eller utføre transaksjoner med finansielle instrumenter som motpart, og som også kan tilby andre tjenester som clearing og oppgjør av handler, depotmottakertjenester, utlån av verdipapirer, skreddersydd teknologi og driftsstøttetjenester,
- ag) «profesjonell investor» en investor som betraktes som en profesjonell kunde eller på anmodning kan behandles som en profesjonell kunde i henhold til vedlegg II til direktiv 2004/39/EF,
- ah) «kvalifiserende eierandel» en direkte eller indirekte eierandel i en AIF-forvalter som utgjør minst 10 % av kapitalen eller stemmerettene, i samsvar med artikkel 9 og 10 i direktiv 2004/109/EF, idet det tas hensyn til vilkårene for sammenlegging av disse som fastsatt i artikkel 12 nr. 4 og 5 i nevnte direktiv, eller som gjør det mulig å øve betydelig innflytelse på ledelsen av AIF-forvalteren der eierandelen besittes,
- ai) «arbeidstakerrepresentanter» arbeidstakerrepresentanter som definert i artikkel 2 bokstav e) i direktiv 2002/14/EF,
- aj) «ikke-profesjonell investor» en investor som ikke er en profesjonell investor,
- ak) «datterforetak» et datterforetak som definert i artikkel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF,
- al) «tilsynsmyndigheter» med hensyn til AIF-er etablert i en tredjestat, de nasjonale myndighetene i en tredjestat som i henhold til lov eller forskrift har myndighet til å føre tilsyn med AIF-er,
- am) «tilsynsmyndigheter» med hensyn til AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, de nasjonale myndighetene i en tredjestat som i henhold til lov eller forskrift har myndighet til å føre tilsyn med AIF-forvaltere,

an) «spesialforetak for verdipapirisering» enheter hvis eneste formål er å utføre en eller flere verdipapiriseringstransaksjoner i henhold til artikkel 1 nr. 2 i Den europeiske sentralbanks forordning (EF) nr. 24/2009 av 19. desember 2008 om statistikk over eiendeler og forpliktelser i finansforetak som deltar i verdipapiriseringstransaksjoner⁽¹⁾ og annen virksomhet som er hensiktsmessig for dette formål,

ao) «UCITS» en innretning for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer som har tillatelse i samsvar med artikkel 5 i direktiv 2009/65/EF.

2. Med hensyn til nr. 1 bokstav ad) i denne artikkel får artikkel 13–16 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/49/EF av 14. juni 2006 om verdipapirforetaks og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad⁽²⁾ anvendelse *mutatis mutandis*.

3. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å angi nærmere

a) metodene for finansiell giring som definert i nr. 1 bokstav v), herunder eventuelle finansielle og/eller juridiske strukturer som omfatter tredjemenn som kontrolleres av det berørte AIF-et, og

b) hvordan finansiell giring skal beregnes.

4. Når det er relevant for anvendelsen av dette direktiv, og for å sikre like vilkår for anvendelsen av dette direktiv, skal Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA) utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette kategoriene av AIF-forvaltere.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 5

Fastsettelse av AIF-forvaltere

1. Medlemsstatene skal sikre at hvert AIF som forvaltes innenfor rammen av dette direktiv, skal ha én enkelt AIF-forvalter, som skal ha ansvar for å sikre overholdelse av dette direktiv. AIF-forvalteren skal være enten

a) en ekstern forvalter, som er en juridisk person utpekt av AIF-et eller på vegne av AIF-et, og som i kraft av denne utpekingen har ansvar for forvaltningen av AIF-et (heretter kalt «ekstern AIF-forvalter»), eller

b) dersom AIF-ets juridiske form tillater intern forvaltning, og dets styringsorgan velger ikke å utpeke en ekstern AIF-forvalter, AIF-et selv, som da skal gis tillatelse som AIF-forvalter.

2. I tilfeller der en ekstern AIF-forvalter ikke kan sikre oppfyllelse av kravene i dette direktiv som et AIF eller en annen enhet på dens vegne er ansvarlig for, skal den umiddelbart underrette vedkommende myndigheter i sin hjemstat og, dersom det er aktuelt, vedkommende myndigheter for det berørte AIF-et etablert i Unionen. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal kreve at AIF-forvalteren treffer de nødvendige tiltak for å rette på situasjonen.

3. Dersom den manglende oppfyllelsen vedvarer til tross for tiltakene nevnt i nr. 2, og i den grad det gjelder en AIF-forvalter etablert i Unionen eller et AIF etablert i Unionen, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat pålegge AIF-forvalteren å trekke seg som forvalter for nevnte AIF. I så fall skal AIF-et ikke lenger markedsføres i Unionen. Dersom det gjelder en AIF-forvalter etablert i en tredjestat som forvalter et AIF etablert i en tredjestat, skal AIF-et ikke lenger markedsføres i Unionen. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal umiddelbart underrette vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat om dette.

KAPITTEL II

TILLATELSE TIL AIF-FORVALTERE

Artikkel 6

Vilkår for å utøve virksomhet som AIF-forvalter

1. Medlemsstatene skal sikre at ingen AIF-forvaltere forvalter AIF-er med mindre de har tillatelse i samsvar med dette direktiv.

AIF-forvaltere som har tillatelse i samsvar med dette direktiv, skal til enhver tid oppfylle vilkårene for tillatelse fastsatt i dette direktiv.

2. Medlemsstatene skal kreve at ingen ekstern AIF-forvalter utøver annen virksomhet enn den som er nevnt i vedlegg I til dette direktiv, samt forvaltning av UCITS-er som krever tillatelse i henhold til direktiv 2009/65/EF.

3. Medlemsstatene skal kreve at et internt forvaltet AIF ikke kan utøve annen virksomhet enn intern forvaltning av nevnte AIF i samsvar med vedlegg I.

4. Som unntak fra nr. 2 kan medlemsstatene tillate at en ekstern AIF-forvalter yter følgende tjenester:

a) forvaltning av investeringsporteføljer, herunder porteføljer som eies av pensjonsfond og tjenestepensjonsforetak i samsvar med artikkel 19 nr. 1 i direktiv 2003/41/EF, i henhold til fullmakt gitt av investor på skjønsmessig og individuelt grunnlag,

⁽¹⁾ EUT L 15 av 20.1.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 201.

- b) tilknyttede tjenester, som omfatter
- i) investeringsrådgivning,
 - ii) oppbevaring og forvaltning av aksjer eller andeler i innretninger for kollektiv investering,
 - iii) mottak og formidling av ordrer i forbindelse med finansielle instrumenter.
5. AIF-forvaltere skal i henhold til dette direktiv ikke få tillatelse til å
- a) yte bare tjenestene nevnt i nr. 4,
 - b) yte de tilknyttede tjenestene nevnt i nr. 4 bokstav b) uten også å ha tillatelse til å yte tjenestene nevnt i nr. 4 bokstav a),
 - c) yte bare virksomheten nevnt i nr. 2 i vedlegg I, eller
 - d) yte tjenestene nevnt i nr. 1 bokstav a) i vedlegg I uten også å yte tjenestene nevnt i nr. 1 bokstav b) i vedlegg I, og motsatt.
6. Artikkel 2 nr. 2 og artikkel 12, 13 og 19 i direktiv 2004/39/EF får anvendelse på AIF-forvalteres yting av tjenestene nevnt i nr. 4.
7. Medlemsstatene skal kreve at AIF-forvaltere gir vedkommende myndigheter i hjemstaten de opplysningene de trenger for å overvåke at vilkårene nevnt i dette direktiv til enhver tid er oppfylt.
8. Verdipapirforetak med tillatelse i henhold til direktiv 2004/39/EF og kredittinstitusjoner med tillatelse i henhold til direktiv 2006/48/EF skal ikke trenge tillatelse i henhold til dette direktiv for å yte investeringstjenester som individuell porteføljevaltning med hensyn til AIF-er. Verdipapirforetak skal imidlertid direkte eller indirekte tilby andeler eller aksjer i AIF-er til eller plassere slike andeler eller aksjer hos investorer i Unionen, bare i den utstrekning slike andeler og aksjer kan markedsføres i samsvar med dette direktiv.
- a) opplysninger om de personene som faktisk utøver AIF-forvalterens virksomhet,
- b) opplysninger om identiteten til AIF-forvalterens aksjeeiere eller deltakere, enten de er fysiske eller juridiske personer, som direkte eller indirekte har kvalifiserende eierandeler, og om størrelsen på disse eierandelene,
- c) en virksomhetsplan som beskriver AIF-forvalterens organisasjonsstruktur, herunder opplysninger om hvordan AIF-forvalteren har til hensikt å oppfylle sine forpliktelser i henhold til kapittel II, III, IV og, der det er relevant, kapittel V, VI, VII og VIII,
- d) opplysninger om godtgjøringspolitikk og -praksis i henhold til artikkel 13,
- e) opplysninger om ordninger for utkontraktering og underkontraktering til tredjemann av funksjonene nevnt i artikkel 20.
3. Medlemsstatene skal kreve at en AIF-forvalter som søker om tillatelse, framlegger følgende opplysninger om AIF-ene den har til hensikt å forvalte, for vedkommende myndigheter i hjemstaten:
- a) opplysninger om investeringsstrategier, herunder typene underliggende fond dersom AIF-et er et «fond i fond», AIF-forvalterens politikk med hensyn til bruken av finansiell giring, og risikoprofilene og andre kjennetegn ved AIF-ene som den forvalter eller har til hensikt å forvalte, herunder opplysninger om de medlemsstatene eller tredjestatene der slike AIF-er er etablert eller forventes å bli etablert,
 - b) opplysninger om hvor mottaker-AIF-et er etablert dersom AIF-et er et tilførings-AIF,
 - c) reglene eller stiftelsesdokumentene for hvert AIF som AIF-forvalteren har til hensikt å forvalte,
 - d) opplysninger om ordningene for utpeking av depotmottaker i samsvar med artikkel 21 for hvert AIF som AIF-forvalteren har til hensikt å forvalte,
 - e) eventuelle tilleggsopplysninger nevnt i artikkel 23 nr. 1 for hvert AIF som AIF-forvalteren har til hensikt å forvalte.
4. Dersom et forvaltningsselskap er gitt tillatelse i henhold til direktiv 2009/65/EF (heretter kalt «forvaltningsselskap for UCITS-fond») og søker om tillatelse som AIF-forvalter i henhold til dette direktiv, skal vedkommende myndigheter ikke kreve at forvaltningsselskapet for UCITS-fond framlegger opplysninger eller dokumenter som forvaltningsselskapet for UCITS-fond allerede har framlagt da det ble søkt om tillatelse i henhold til direktiv 2009/65/EF, forutsatt at slike opplysninger eller dokumenter fortsatt er aktuelle.

Artikkel 7

Søknad om tillatelse

1. Medlemsstatene skal kreve at AIF-forvaltere søker om tillatelse fra vedkommende myndigheter i hjemstaten.
2. Medlemsstatene skal kreve at en AIF-forvalter som søker om tillatelse, framlegger følgende opplysninger om AIF-forvalteren for vedkommende myndigheter i hjemstaten:

5. Vedkommende myndigheter skal én gang i kvartalet underrette ESMA om tillatelser som er gitt eller tilbakekalt i samsvar med dette kapittel.

ESMA skal føre et sentralt, offentlig register over hver AIF-forvalter som er gitt tillatelse i henhold til dette direktiv, en liste over hvilke AIF-er som forvaltes og/eller markedsføres i Unionen av slike AIF-forvaltere, samt vedkommende myndighet for hver slik AIF-forvalter. Registeret skal gjøres tilgjengelig i elektronisk form.

6. For å sikre ensartet harmonisering av denne artikkel kan ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi nærmere hvilke opplysninger som skal framlegges for vedkommende myndigheter i søknaden om tillatelse til AIF-forvalteren, herunder virksomhetsplanen.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

7. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standard skjemaer, maler og framgangsmåter for framlegging av opplysninger fastsatt i nr. 6 første ledd.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 8

Vilkår for å gi tillatelse

1. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal ikke gi tillatelse med mindre

- a) de har forsikret seg om at AIF-forvalteren vil kunne oppfylle vilkårene i dette direktiv,
- b) AIF-forvalteren har tilstrekkelig startkapital og ansvarlig kapital i samsvar med artikkel 9,
- c) de personene som faktisk leder AIF-forvalterens virksomhet, har tilstrekkelig god vandel og tilstrekkelig erfaring også i forbindelse med de investeringsstrategiene som benyttes av de AIF-ene AIF-forvalteren forvalter; vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal umiddelbart meddeles navnet på disse personene og underrettes om enhver utskifting av dem, og ledelsen av AIF-forvalterens virksomhet besluttes av minst to personer som oppfyller disse vilkårene,
- d) aksjeeierne eller deltakerne i AIF-forvalteren som har kvalifiserende eierandeler, er egnet med hensyn til behovet for å sikre en sunn og fornuftig ledelse av AIF-forvalteren, og

e) AIF-forvalteren har sitt hovedkontor og forretningskontor i samme medlemsstat.

Tillatelsen skal være gyldig i alle medlemsstater.

2. De berørte vedkommende myndigheter i de øvrige berørte medlemsstatene skal rådspørres før tillatelse gis til følgende AIF-forvaltere:

- a) et datterforetak av en annen AIF-forvalter, av et forvaltningsselskap for UCITS-fond, av et verdipapirforetak, av en kredittinstitusjon eller av et forsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat,
- b) et datterforetak av morforetaket til en annen AIF-forvalter, av et forvaltningsselskap for UCITS-fond, av et verdipapirforetak, av en kredittinstitusjon eller av et forsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat, og
- c) et selskap kontrollert av de samme fysiske eller juridiske personene som kontrollerer en annen AIF-forvalter, et forvaltningsselskap for UCITS-fond, et verdipapirforetak, en kredittinstitusjon eller et forsikringsforetak med tillatelse i en annen medlemsstat.

3. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal nekte å gi tillatelse dersom et av følgende forhold er til hinder for effektiv utøvelse av deres tilsynsfunksjoner:

- a) nære forbindelser mellom AIF-forvalteren og andre fysiske eller juridiske personer,
- b) lover eller forskrifter i en tredjestat som gjelder fysiske eller juridiske personer som AIF-forvalteren har nære forbindelser til,
- c) vanskeligheter ved håndheving av nevnte lover og forskrifter.

4. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat kan begrense tillatelsens virkeområde, særlig når det gjelder investeringsstrategiene for de AIF-ene som AIF-forvalteren har rett til å forvalte.

5. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal innen tre måneder etter inngivelsen av en fullstendig søknad underrette søkeren skriftlig om hvorvidt tillatelse er gitt eller ikke. Vedkommende myndigheter kan forlenge denne perioden med inntil tre måneder dersom de anser det for nødvendig på grunn av sakens særlige omstendigheter, og etter å ha underrettet AIF-forvalteren om dette.

Med hensyn til dette nummer skal en søknad anses som fullstendig dersom AIF-forvalteren minst har framlagt opplysningene nevnt i artikkel 7 nr. 2 bokstav a)–d) og artikkel 7 nr. 3 bokstav a) og b).

AIF-forvaltere kan begynne å forvalte AIF-er med investeringsstrategier som beskrevet i søknaden i samsvar med artikkel 7 nr. 3 bokstav a) i hjemstaten så snart tillatelsen er gitt, men tidligst én måned etter innsending av eventuelle manglende opplysninger som nevnt i artikkel 7 nr. 2 bokstav e) og artikkel 7 nr. 3 bokstav c), d) og e).

6. For å sikre en ensartet harmonisering av denne artikkel kan ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi nærmere

- a) de kravene som gjelder for AIF-forvaltere i henhold til nr. 3,
- b) de kravene som gjelder for aksjeeiere og deltakere med kvalifiserende eierandeler som nevnt i nr. 1 bokstav d),
- c) faktorer som kan hindre effektiv utøvelse av vedkommende myndigheters tilsynsfunksjoner.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 9

Startkapital og ansvarlig kapital

1. Medlemsstatene skal kreve at en AIF-forvalter som er et internt forvaltet AIF, har en startkapital på minst 300 000 euro.
2. Dersom en AIF-forvalter utpekes som ekstern forvalter av AIF-er, skal AIF-forvalteren ha en startkapital på minst 125 000 euro.
3. Dersom verdien på porteføljene i de AIF-ene som AIF-forvalteren forvalter, overstiger 250 millioner euro, skal AIF-forvalteren ha tilleggskapital. Tilleggskapitalen skal være lik 0,02 % av det beløpet som verdien av AIF-forvalterens porteføljer overstiger 250 millioner euro med, men summen av startkapitalen og tilleggskapitalen som kreves, skal likevel ikke overstige 10 millioner euro.
4. Med hensyn til nr. 3 skal AIF-er som AIF-forvalteren forvalter, herunder de AIF-ene som AIF-forvalteren har utkontraktert funksjoner for i samsvar med artikkel 20, men med unntak av AIF-porteføljer som AIF-forvalteren forvalter ved utkontraktering, anses å være AIF-forvalterens porteføljer.
5. Uavhengig av nr. 3 skal AIF-forvalterens ansvarlige kapital aldri være mindre enn det beløpet som kreves i henhold til artikkel 21 i direktiv 2006/49/EF.
6. Medlemsstatene kan tillate AIF-forvaltere ikke å skaffe inntil 50 % av tilleggskapitalen nevnt i nr. 3 dersom de har en garanti på tilsvarende beløp fra en kredittinstitusjon eller et

forsikringsselskap med forretningskontor i en medlemsstat eller en tredjestat der det er underlagt tilsynsregler som vedkommende myndigheter anser som likeverdige med dem som er fastsatt i unionsretten.

7. For å dekke potensielle risikoer for yrkesansvar som skriver seg fra den virksomheten AIF-forvalterne kan utøve i henhold til dette direktiv, skal både internt forvaltede AIF-er og eksterne AIF-forvaltere enten

- a) ha tilleggskapital som er tilstrekkelig til å dekke eventuelle risikoer for erstatningsansvar som følge av yrkesmessig uaktsomhet, eller
- b) ha en yrkesansvarsforsikring mot erstatningsansvar som følge av yrkesmessig uaktsomhet, som står i forhold til de risikoene den skal dekke.

8. Den ansvarlige kapitalen, herunder eventuell tilleggskapital som nevnt i nr. 7 bokstav a), skal investeres i likvide eiendeler eller eiendeler som lett kan omsettes i kontanter på kort sikt, og skal ikke omfatte spekulative posisjoner.

9. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak med hensyn til nr. 7 i denne artikkel som angir nærmere

- a) de risikoene tilleggskapitalen eller yrkesskadeforsikringen må dekke,
- b) vilkårene for å bestemme om tilleggskapitalen eller yrkesskadeforsikringens dekning er tilstrekkelig, og
- c) på hvilken måte løpende justeringer av tilleggskapitalen eller yrkesskadeforsikringens dekning kan fastsettes.

10. Med unntak av nr. 7 og 8 og de delegerte rettsaktene vedtatt i samsvar med nr. 9, får denne artikkel ikke anvendelse på AIF-forvaltere som også er forvaltningsselskaper for UCITS-fond.

Artikkel 10

Endringer i tillatelsens virkeområde

1. Medlemsstatene skal kreve at AIF-forvaltere underretter vedkommende myndigheter i sin hjemstat om eventuelle vesentlige endringer av vilkårene for førstegangstillatelse, særlig vesentlige endringer av opplysningene gitt i samsvar med artikkel 7, før disse endringene gjennomføres.

2. Dersom vedkommende myndigheter i hjemstaten beslutter å innføre begrensninger eller avvise disse endringene, skal de underrette AIF-forvalteren om dette innen én måned etter at underretningen ble mottatt. Vedkommende myndigheter kan forlenge denne perioden med inntil én måned dersom de anser det for nødvendig på grunn av sakens særlige omstendigheter, og etter å ha underrettet AIF-forvalteren om dette. Endringene skal gjennomføres dersom de berørte vedkommende myndigheter ikke motsetter seg endringene innenfor den relevante vurderingsperioden.

Artikkel 11

Tilbakekalling av tillatelse

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat kan tilbakekalle en tillatelse utstedt til en AIF-forvalter dersom nevnte AIF-forvalter

- a) ikke gjør bruk av tillatelsen innen tolv måneder, gir uttrykkelig avkall på den eller har opphørt å utøve den virksomheten som omfattes av dette direktiv, i mer enn seks måneder, med mindre den berørte medlemsstat har fastsatt at tillatelsen i slike tilfeller bortfaller,
- b) har fått tillatelsen på grunnlag av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter,
- c) ikke lenger oppfyller vilkårene som gjaldt for tillatelsen,
- d) ikke lenger overholder direktiv 2006/49/EF, dersom tillatelsen også omfatter de skjønnsmessige porteføljeforvaltningstjenestene nevnt i artikkel 6 nr. 4 bokstav a) i dette direktiv,
- e) har gjort seg skyldig i alvorlige eller systematiske overtredelser av bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv, eller
- f) kommer inn under et av de tilfellene der det i nasjonal lovgivning, med hensyn til forhold som ikke omfattes av dette direktivs virkeområde, er fastsatt at tillatelsen skal tilbakekalles.

KAPITTEL III

DRIFTSVILKÅR FOR AIF-FORVALTERE

AVSNITT 1

Generelle krav

Artikkel 12

Alminnelige prinsipper

- 1. Medlemsstatene skal sikre at AIF-forvaltere til enhver tid

- a) handler ærlig, med behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet og rettferdig under utøvelsen av sin virksomhet,
- b) handler på den måten som best ivaretar interessene til AIF-ene de forvalter, eller investorene i disse AIF-ene, og markedets integritet,
- c) har og benytter effektivt de ressursene og framgangsmåtene som er nødvendige for å kunne utøve virksomheten på en god måte,
- d) treffer alle rimelige tiltak for å unngå interessekonflikter og, når slike konflikter ikke kan unngås, for å identifisere, håndtere og overvåke og, der det er relevant, opplyse om disse interessekonfliktene med henblikk på å hindre at de påvirker AIF-ene og deres investorer negativt, og sikre at de AIF-ene de forvalter, behandles rettferdig,
- e) overholder alle lovfestede krav som gjelder for utøvelsen av deres virksomhet, slik at de best mulig ivaretar interessene til AIF-ene eller investorene i AIF-ene de forvalter, og markedets integritet,
- f) behandler alle investorene i AIF-ene rettferdig.

Ingen investorer i et AIF skal særbehandles med mindre det er opplyst om slik særbehandling i det relevante AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter.

- 2. En AIF-forvalter som har en tillatelse som også dekker skjønnsmessig porteføljeforvaltning nevnt i artikkel 6 nr. 4 bokstav a), skal

- a) ikke tillates å investere hele eller deler av kundens portefølje i andeler eller aksjer i AIF-er som den forvalter, med mindre kunden gir et generelt samtykke til dette på forhånd,
- b) med hensyn til de tjenestene som er omhandlet i artikkel 6 nr. 4, være underlagt bestemmelsene fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 97/9/EF av 3. mars 1997 om erstatningsordninger for investorer⁽¹⁾.

- 3. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å fastsette kriteriene som berørte vedkommende myndigheter skal bruke for å vurdere om AIF-forvaltere overholder sine forpliktelser i henhold til nr. 1.

⁽¹⁾ EFT L 84 av 26.3.1997, s. 22.

Artikkel 13

Godtgjøring

1. Medlemsstatene skal kreve at AIF-forvaltere har en godtgjøringspolitikk og -praksis for de personalkategoriene, herunder den øverste ledelsen, risikotakere, personer med kontrollfunksjoner samt ansatte hvis samlede godtgjøring faller innenfor samme godtgjøringsramme som den øverste ledelsen og risikotakerne, og hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på risikoprofilene til AIF-forvalterne eller de AIF-ene de forvalter, som er forenlig med og fremmer en forsvarlig og effektiv risikostyring og ikke oppmuntrer til risikotaking som er uforenlig med risikoprofilene, reglene eller stiftelsesdokumentene i de AIF-ene de forvalter.

AIF-forvalterne skal fastsette godtgjøringspolitikk og -praksis i samsvar med vedlegg II.

2. ESMA skal sikre at det foreligger retningslinjer for forsvarlig godtgjøringspolitikk som er i samsvar med vedlegg II. Retningslinjene skal ta hensyn til prinsippene om forsvarlig godtgjøringspolitikk fastsatt i rekommandasjon 2009/384/EF, størrelsen på AIF-forvalterne og på de AIF-ene de forvalter, deres interne organisering samt virksomhetens art, omfang og kompleksitet. ESMA skal samarbeide nært med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) (EBA).

Artikkel 14

Interessekonflikter

1. Medlemsstatene skal kreve at AIF-forvaltere treffer alle rimelige tiltak for å identifisere interessekonflikter som oppstår i forbindelse med forvaltningen av AIF-er mellom

- a) AIF-forvalteren, herunder dens ledere, ansatte eller enhver person som er direkte eller indirekte knyttet til AIF-forvalteren gjennom kontroll, og AIF-et som forvaltes av AIF-forvalteren, eller investorene i nevnte AIF,
- b) AIF-et eller investorene i AIF-et og et annet AIF eller investorene i dette AIF-et,
- c) AIF-et eller investorene i AIF-et og en annen kunde av AIF-forvalteren,
- d) AIF-et eller investorene i AIF-et og et UCITS som forvaltes av AIF-forvalteren, eller investorene i nevnte UCITS, eller
- e) to kunder av AIF-forvalteren.

AIF-forvaltere skal opprettholde og anvende effektive organisatoriske og administrative ordninger med sikte på å treffe alle rimelige tiltak for å identifisere, hindre, håndtere og overvåke interessekonflikter for å hindre at de påvirker interessene til AIF-ene og deres investorer negativt.

AIF-forvaltere skal innenfor sitt eget driftsmiljø skille mellom oppgaver og ansvarsområder som kan oppfattes som uforenlige, eller som kan gi opphav til systematiske interessekonflikter. AIF-forvaltere skal vurdere om deres driftsvilkår kan medføre andre vesentlige interessekonflikter og underrette investorene i AIF-ene om disse.

2. Dersom de organisatoriske ordningene som AIF-forvalteren har innført for å identifisere, hindre, håndtere og overvåke interessekonflikter, ikke er tilstrekkelige til med rimelig sikkerhet å sørge for at risikoen for å skade investorenes interesser kan unngås, skal AIF-forvalteren tydelig opplyse investorene om interessekonfliktenes allmenne art og/eller kilder før det påtar seg oppgaver på deres vegne, og utarbeide hensiktsmessige retningslinjer og framgangsmåter.

3. Dersom en AIF-forvalter på vegne av et AIF bruker tjenestene til en primærmegler, skal vilkårene være fastsatt i en skriftlig avtale. Denne avtalen skal særlig omfatte eventuelle muligheter til å overføre og gjenbruke AIF-ets eiendeler og skal overholde AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter. Avtalen skal inneholde en bestemmelse om at depotmottakeren skal underrettes om avtalen.

AIF-forvaltere skal utøve behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet ved utvelgning av de primærmeglerne som det skal inngås avtale med.

4. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å angi nærmere

- a) de ulike typene interessekonflikter nevnt i nr. 1,
- b) de rimelige tiltakene som AIF-forvaltere forventes å treffe når det gjelder strukturer og organisatoriske og administrative framgangsmåter for å identifisere, hindre, håndtere, overvåke og opplyse om interessekonflikter.

Artikkel 15

Risikostyring

1. AIF-forvaltere skal holde risikostyringsfunksjonen funksjonsmessig og hierarkisk atskilt fra driftsenhetene, herunder porteføljeforvaltningsfunksjonen.

Den funksjonsmessige og hierarkiske atskillelsen av risikostyringsfunksjonen i henhold til første ledd skal gjennomgå av vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat i samsvar med forholdsmessighetsprinsippet og under forutsetning av at AIF-forvalteren under alle omstendigheter skal kunne godtgjøre at særlige beskyttelsestiltak mot interessekonflikter muliggjør en uavhengig risikostyringsvirksomhet, og at risikostyringsprosessen oppfyller kravene i denne artikkel og er gjennomgående effektive.

2. AIF-forvaltere skal innføre hensiktsmessige risikostyringssystemer for på egnet vis å identifisere, måle, styre og overvåke alle risikoer som er relevante for hvert AIFs investeringsstrategi, og som hvert AIF er eller kan bli eksponert for.

AIF-forvaltere skal gjennomgå risikostyringssystemene med passende mellomrom og minst en gang i året og tilpasse dem når det er nødvendig.

3. AIF-forvaltere skal minst

- a) gjennomføre en hensiktsmessig, dokumentert og regelmessig ajourført framgangsmåte for behørig aktsomhet når den investerer på vegne av AIF-et, i samsvar med AIF-ets investeringsstrategi, mål og risikoprofil,
- b) sikre at risikoene knyttet til hver investeringsposisjon i AIF-et og deres generelle innvirkning på AIF-ets portefølje fortløpende kan identifiseres, måles, styres og overvåkes korrekt gjennom bruken av hensiktsmessige framgangsmåter for stresstesting,
- c) sikre at AIF-ets risikoprofil står i forhold til AIF-ets størrelse, porteføljestruktur og investeringsstrategier og mål som fastsatt i AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter, prospekt og tilbudsdokumenter.

4. AIF-forvaltere skal fastsette et høyeste nivå for finansiell giring som de kan anvende for hvert AIF som de forvalter, samt omfanget av retten til gjenbruk av sikkerhetsstillelse eller annen garanti som vil kunne ytes i henhold til avtalen om finansiell giring, idet det blant annet tas hensyn til

- a) typen AIF,
- b) AIF-ets investeringsstrategi,
- c) AIF-ets kilder til finansiell giring,
- d) enhver annen forbindelse eller ethvert annet relevant forhold til andre institusjoner som yter finansielle tjenester, som vil kunne utgjøre en systemrisiko,
- e) behovet for å begrense eksponeringen overfor en hvilken som helst motpart,
- f) i hvilket omfang det er stilt sikkerhet for den finansielle giringen,
- g) forholdet mellom eiendeler og forpliktelser,

h) størrelsen på, arten og omfanget av AIF-forvalterens virksomhet på de berørte markedene.

5. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å angi nærmere

- a) hvilke risikostyringssystemer AIF-forvaltere skal anvende i forbindelse med de risikoene de pådrar seg på vegne av AIF-ene som de forvalter,
- b) hva som er en passende hyppighet for gjennomgåelse av risikostyringssystemet,
- c) hvordan risikostyringsfunksjonen skal holdes funksjonsmessig og hierarkisk atskilt fra driftsenhetene, herunder porteføljeforvaltningsfunksjonen,
- d) særlige beskyttelsestiltak mot interessekonflikter som nevnt i nr. 1 annet ledd,
- e) kravene nevnt i nr. 3.

Artikkel 16

Likviditetsstyring

1. AIF-forvaltere skal for hvert AIF de forvalter som ikke er et lukket AIF uten finansiell giring, benytte seg av et egnet likviditetsstyringssystem og vedta framgangsmåter som vil gjøre det mulig for dem å overvåke AIF-ets likviditetsrisiko og å sikre at likviditetsprofilen for AIF-ets investeringer overholder de underliggende forpliktelsene.

AIF-forvaltere skal regelmessig gjennomføre stresstester under normale og ekstraordinære likviditetsforhold, som vil gjøre det mulig for dem å vurdere og overvåke AIF-enes likviditetsrisiko i samsvar med resultatene av disse.

2. AIF-forvaltere skal for hvert AIF de forvalter, sikre at investeringsstrategien, likviditetsprofilen og innløsningspolitikken er samstemt.

3. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å angi nærmere

- a) systemene og framgangsmåtene for likviditetsstyring, og
- b) tilpasning av investeringsstrategien, likviditetsprofilen og innløsningspolitikken fastsatt i nr. 2.

*Artikkel 17***Investering i verdipapiriseringsposisjoner**

For å sikre konsekvens på tvers av sektorer og for å fjerne manglende sammenfall mellom interessene til foretak som «pakker om» lån til omsettelige verdipapirer, og initiativtakere i henhold til artikkel 4 nr. 41 i direktiv 2006/48/EF, og interessene til AIF-forvaltere som investerer i disse verdipapirene eller andre finansielle instrumenter på vegne av AIF-er, skal Kommisjonen, ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak som fastsetter kravene på følgende områder:

- a) de kravene som initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren må oppfylle for at en AIF-forvalter skal kunne investere i verdipapirer eller andre finansielle instrumenter av denne typen utstedt etter 1. januar 2011 på vegne av AIF-er, herunder krav som sikrer at initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren beholder en netto økonomisk interesse på minst 5 %,
- b) kvalitative krav som må oppfylles av AIF-forvaltere som investerer i disse verdipapirene eller andre finansielle instrumenter på vegne av ett eller flere AIF-er.

*AVSNITT 2***Organisatoriske krav***Artikkel 18***Alminnelige prinsipper**

1. Medlemsstatene skal kreve at AIF-forvaltere til enhver tid bruker tilstrekkelige og hensiktsmessige menneskelige og tekniske ressurser for å sikre korrekt forvaltning av AIF-ene.

Samtidig som det tas hensyn til arten av AIF-er som AIF-forvalteren forvalter, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat særlig kreve at AIF-forvalteren har god forvaltnings- og regnskapspraksis, kontroll- og sikkerhetsordninger for databehandlingssystemer samt tilfredsstillende internkontrollordninger, herunder særlig regler for de ansattes personlige transaksjoner eller for besittelse eller forvaltning av investeringer med henblikk på investering for egen regning, som minst sikrer at enhver transaksjon der AIF-er er involvert, kan rekonstrueres med hensyn til opprinnelse, parter, art samt tid og sted for gjennomføringen, og at eiendeler i AIF-ene som forvaltes av AIF-forvalteren, investeres i samsvar med AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter samt gjeldende lovbestemmelser.

2. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak som angir framgangsmåtene og ordningene nevnt i nr. 1

*Artikkel 19***Verdsetting**

1. AIF-forvaltere skal for hvert AIF de forvalter, sikre at det fastsettes egnede og konsekvente framgangsmåter, slik at en korrekt og uavhengig verdsetting av AIF-ets eiendeler kan gjennomføres i samsvar med denne artikkel, gjeldende nasjonal lovgivning og AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter.

2. Reglene for verdsetting av eiendeler og beregningen av netto andelsverdi per andel eller aksje i AIF-et skal være fastsatt i lovgivningen i den stat der AIF-et er etablert og/eller i AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter.

3. AIF-forvaltere skal også sikre at netto andelsverdi per andel eller aksje i AIF-er beregnes og opplyses til investorene i samsvar med denne artikkel, gjeldende nasjonal lovgivning og AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter.

Framgangsmåtene for verdsetting skal sikre at eiendeler verdsettes og netto andelsverdi per andel eller aksje beregnes minst en gang i året.

Dersom AIF-et er av åpen type, skal slike verdsettinger og beregninger også gjennomføres med en hyppighet som er hensiktsmessig i forhold til AIF-ets eiendeler og dets utstedelses- og innløsningshyppighet.

Dersom AIF-et er av lukket type, skal slike verdsettinger og beregninger også gjennomføres i tilfelle av kapitalforhøyelse eller kapitalnedsettelse i det berørte AIF-et.

Investorene skal underrettes om verdsettingene og beregningene som fastsatt i det berørte AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter.

4. AIF-forvalterne skal sikre at verdsettingsfunksjonen utføres av enten

- a) en ekstern sakkyndig, som er en fysisk eller juridisk person som er uavhengig av AIF-et, AIF-forvalteren og eventuelt andre personer med nære forbindelser til AIF-et eller AIF-forvalteren, eller
- b) AIF-forvalteren selv, forutsatt at verdsettingsoppgaven er funksjonelt uavhengig av porteføljeforvaltningen og godtgjøringspolitikken, og andre tiltak sikrer at interessekonflikter dempes og at utilbørlig påvirkning av arbeidstakerne unngås.

Depotmottakeren som er utpekt for et AIF, skal ikke utpekes som ekstern sakkyndig for dette AIF-et med mindre den funksjonelt og hierarkisk har skilt utførelsen av sine depotmottakerfunksjoner fra oppgavene som sakkyndig, og de mulige interessekonfliktene er tilstrekkelig identifisert, håndtert, overvåket og opplyst om til AIF-ets investorer.

5. Dersom en ekstern sakkyndig utfører verdsettingsfunksjonen, skal AIF-forvalteren godtgjøre at

- a) den eksterne sakkyndige er underlagt yrkesmessig registreringsplikt i henhold til lover og forskrifter eller regler for yrkesmessigandel,
- b) den eksterne sakkyndige kan gi tilstrekkelige yrkesmessige garantier for at den er i stand til å utføre den aktuelle verdsettingsfunksjonen på en effektiv måte i samsvar med nr. 1–3, og
- c) utpekingen av den eksterne sakkyndige er i samsvar med kravene i artikkel 20 nr. 1 og 2 og de delegerte rettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 20 nr. 7.

6. Den utpekte eksterne sakkyndige skal ikke utkontraktere verdsettingsfunksjonen til tredjemann.

7. AIF-forvaltere skal underrette vedkommende myndigheter i sin hjemstat om at en ekstern sakkyndig er utpekt, og disse myndighetene kan kreve at en annen ekstern sakkyndig utpekes i stedet, dersom vilkårene i nr. 5 ikke er oppfylt.

8. Verdsettingen skal utføres på en upartisk måte og med behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet.

9. Dersom verdsettingsfunksjonen ikke utføres av en uavhengig ekstern sakkyndig, kan vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat kreve at AIF-forvalteren får sine framgangsmåter for verdsetting og/eller verdsettinger kontrollert av en ekstern sakkyndig eller, dersom det er aktuelt, av en revisor.

10. AIF-forvaltere er ansvarlige for korrekt verdsetting av AIF-ets eiendeler, beregningen av netto andelsverdi og offentliggjøringen av nevnte netto andelsverdi. AIF-forvalteres erstatningsansvar overfor AIF-et og dets investorer skal derfor ikke påvirkes av det faktum at AIF-forvalteren har utpekt en ekstern sakkyndig.

Uten hensyn til første ledd og uavhengig av eventuelle avtaler som fastsetter noe annet, skal den eksterne sakkyndige være erstatningsansvarlig overfor AIF-forvalteren for eventuelle tap som påføres AIF-forvalteren som følge av at den eksterne sakkyndige har utvist uaktsomhet eller forsettlig har unnlatt å utføre sine oppgaver.

11. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å angi nærmere

- a) kriteriene for framgangsmåter for korrekt verdsetting av eiendeler og beregning av netto andelsverdi per andel eller aksje,
- b) de yrkesmessige garantiene som den eksterne sakkyndige må kunne gi for å kunne utføre verdsettingsfunksjonen på en effektiv måte,

- c) hyppigheten av den verdsettingen som foretas av åpne AIF-er, som både er passende for AIF-ets eiendeler og dets utstedelses- og innløsningspolitikk.

AVSNITT 3

Utkontraktering av AIF-forvalterens funksjoner

Artikkel 20

Utkontraktering

1. AIF-forvaltere som har til hensikt å utkontraktere til tredjemann utførelsen av oppgaver på deres vegne, skal underrette vedkommende myndigheter i sin hjemstat før utkontrakteringsordningene trer i kraft. Følgende vilkår skal oppfylles:

- a) AIF-forvalteren må kunne begrunne hele sin utkontrakteringsstruktur objektivt,
- b) oppdragstakeren må råde over tilstrekkelige ressurser til å utføre de respektive oppgavene, og de personene som faktisk utøver virksomheten, skal ha tilstrekkelig godandel og tilstrekkelig erfaring,
- c) når utkontrakteringen gjelder porteføljeforvaltning eller risikostyring, kan den bare skje til foretak som har tillatelse til eller er registrert for kapitalforvaltning og underlagt tilsyn, eller, dersom dette vilkåret ikke kan oppfylles, bare etter forhåndstillatelse fra vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat,
- d) når utkontrakteringen gjelder porteføljeforvaltning eller risikostyring og skjer til et foretak i en tredjestat, skal det utover kravene i bokstav c) sikres samarbeid mellom vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat og foretakets tilsynsmyndighet,
- e) utkontrakteringen må ikke hindre et effektivt tilsyn med AIF-forvalteren og særlig ikke hindre AIF-forvalteren i å handle, eller AIF-et i å bli forvaltet, på en måte som ivaretar investorenes interesser best mulig,
- f) AIF-forvalteren må kunne godtgjøre at oppdragstakeren har de kvalifikasjonene som kreves, og evne til å utføre de aktuelle oppgavene, at vedkommende ble valgt med all behørig aktsomhet og at AIF-forvalteren selv til enhver tid kan overvåke den utkontrakterte virksomheten, når som helst gi ytterligere instruksjoner til oppdragstakeren og med umiddelbar virkning tilbakekalle utkontrakteringen når det er i investorenes interesse.

Forvalteren skal fortløpende gjennomgå de tjenestene som ytes av enhver som har fått utkontraktert oppgaver.

2. Utkontraktering av porteføljeforvaltning eller risikostyring skal ikke skje til

- a) depotmottakeren eller en depotmottakers oppdragstaker, eller
- b) noen annen enhet hvis interesser kan være i konflikt med interessene til AIF-forvalteren eller investorene i AIF-et, med mindre en slik enhet funksjonelt og hierarkisk har skilt utførelsen av porteføljeforvaltning eller risikostyring fra sine øvrige oppgaver som potensielt kunne komme i konflikt med disse, og de mulige interessekonfliktene er tilstrekkelig identifisert, håndtert, overvåket og opplyst om til AIF-ets investorer.

3. AIF-forvalterens erstatningsansvar overfor AIF-et og dens investorer skal ikke påvirkes av det faktum at AIF-forvalteren har utkontraktert funksjoner til en tredjemann eller av en eventuell etterfølgende underkontraktering, og AIF-forvalteren kan heller ikke utkontraktere sine funksjoner i et slikt omfang at denne i praksis ikke lenger kan anses å være forvalter av AIF-et, eller i den utstrekning at AIF-forvalteren blir et postkasseselskap.

4. Tredjemann kan underkontraktere enhver funksjon som er utkontraktert til den, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

- a) AIF-forvalteren har på forhånd gitt samtykke til underkontrakteringen,
- b) AIF-forvalteren har underrettet vedkommende myndigheter i sin hjemstat før ordningene med underkontraktering trer i kraft,
- c) vilkårene fastsatt i nr. 1, idet alle henvisninger til «oppdragstakeren» forstås som henvisninger til «underoppdragstakeren».

5. Underkontraktering av porteføljeforvaltning eller risikostyring skal ikke skje til

- a) depotmottakeren eller en depotmottakers oppdragstaker, eller
- b) noen annen enhet hvis interesser kan være i konflikt med interessene til AIF-forvalteren eller investorene i AIF-et, med mindre en slik enhet funksjonelt og hierarkisk har skilt utførelsen av porteføljeforvaltning eller risikostyring fra sine øvrige oppgaver som potensielt kunne komme i konflikt med disse, og de mulige interessekonfliktene er tilstrekkelig identifisert, håndtert, overvåket og opplyst om til AIF-ets investorer.

Den aktuelle oppdragstakeren skal fortløpende gjennomgå de tjenestene som ytes av hver underoppdragstaker.

6. Dersom underoppdragstakeren ytterligere utkontrakterer noen av sine funksjoner, får vilkårene fastsatt i nr. 4 anvendelse *mutatis mutandis*.

7. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å angi nærmere

- a) vilkårene for oppfyllelse av kravene fastsatt i nr. 1, 2, 4 og 5,
- b) vilkårene for at en AIF-forvalter skal anses å ha utkontraktert sine funksjoner i en slik grad at den er blitt et postkasseselskap og ikke lenger kan betraktes som forvalter av AIF-et i henhold til nr. 3.

AVSNITT 4

Depotmottaker

Artikkel 21

Depotmottaker

1. AIF-forvalteren skal sikre at det utpekes en enkelt depotmottaker for hvert AIF den forvalter, i samsvar med denne artikkel.

2. Utpekingen av depotmottaker skal dokumenteres i en skriftlig avtale. Avtalen skal blant annet regulere den informasjonsutvekslingen som er nødvendig for at depotmottakeren skal kunne utføre sine oppgaver for AIF-et det er utpekt som depotmottaker for, som fastsatt i dette direktiv og i andre relevante lover og forskrifter.

3. Depotmottakeren skal være

- a) en kredittinstitusjon som har sitt forretningskontor i Unionen, og som har tillatelse i samsvar med direktiv 2006/48/EF,
- b) et verdipapirforetak som har sitt forretningskontor i Unionen, som er underlagt kapitaldekningskravene i samsvar med artikkel 20 nr. 1 i direktiv 2006/49/EF, herunder kapitalkrav for operasjonell risiko, og som har tillatelse i samsvar med direktiv 2004/39/EF, og som også yter tilleggstjenester som oppbevaring i depot og forvaltning av finansielle instrumenter for kunders regning i samsvar med avsnitt B nr. 1 i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF; slike verdipapirforetaks ansvarlige kapital skal under ingen omstendigheter være mindre enn den startkapitalen som er nevnt i artikkel 9 i direktiv 2006/49/EF, eller
- c) andre kategorier av institusjoner som er underlagt regulering og løpende tilsyn, og som fra 21. juli 2011 omfattes av de kategoriene institusjoner som medlemsstatene har fastsatt kan utøve virksomhet som depotmottaker i henhold til artikkel 23 nr. 3 i direktiv 2009/65/EF.

Bare for AIF-er etablert i en tredjestat, og med forbehold for nr. 5 bokstav b), kan depotmottakeren også være en kredittinstitusjon eller en annen enhet av samme art som de enhetene som er nevnt i dette nummer første ledd bokstav a) og b), forutsatt at vilkårene i nr. 6 bokstav b) er oppfylt.

I tillegg kan medlemsstatene tillate at for AIF-er som ikke har noen innløsningsretter som kan utøves i en periode på fem år fra tidspunktet for de første investeringene, og som i henhold til sin grunnleggende investeringspolitikk generelt ikke investerer i eiendeler som må oppbevares i depot i samsvar med nr. 8 bokstav a), eller som generelt investerer i utstedere eller unoterte selskaper for potensielt å oppnå kontroll over slike selskaper i samsvar med artikkel 26, kan depotmottakeren være en enhet som utfører depotmottakerfunksjoner som del av sin yrkes- eller forretningsvirksomhet som en slik enhet har yrkesmessig registreringsplikt for i henhold til lover og forskrifter eller regler for yrkesmessig vandel, og som kan stille tilstrekkelige finansielle og yrkesmessige garantier for å gjøre den i stand til å utføre aktuelle depotmottakerfunksjoner effektivt og oppfylle de forpliktelsene som følger av denne oppgaven.

4. For å unngå interessekonflikter mellom depotmottakeren, AIF-forvalteren og/eller AIF-et og/eller dets investorer

- a) skal en AIF-forvalter ikke utøve virksomhet som depotmottaker,
- b) skal en primærmegler som opptrer som motpart til et AIF, ikke opptre som depotmottaker for dette AIF-et med mindre den funksjonelt og hierarkisk har skilt utførelsen av depotmottakerfunksjonene fra oppgavene som primærmegler, og de mulige interessekonfliktene er tilstrekkelig identifisert, håndtert, overvåket og opplyst om til AIF-ets investorer. Depotmottakeren kan utkontraktere sine oppbevaringsoppgaver til en slik primærmegler i samsvar med nr. 11, forutsatt at de relevante vilkårene er oppfylt.

5. Depotmottakeren skal være etablert på et av følgende steder:

- a) for AIF-er etablert i Unionen, i AIF-ets hjemstat,
- b) for AIF-er etablert i en tredjestat, i den tredjestaten der AIF-et er etablert, eller i hjemstaten til AIF-forvalteren som forvalter AIF-et, eller i referansemedlemsstaten til AIF-forvalteren som forvalter AIF-et.

6. Uten at det berører kravene fastsatt i nr. 3 skal utpekingen av en depotmottaker som er etablert i en tredjestat, til enhver tid være underlagt følgende vilkår:

- a) Vedkommende myndigheter i de medlemsstatene der andelene eller aksjene i AIF-et etablert i en tredjestat skal markedsføres, og vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat, dersom dette ikke er samme myndigheter, har undertegnet avtaler om samarbeid og utveksling av opplysninger med depotmottakerens vedkommende myndigheter.

- b) Depotmottakeren er underlagt effektiv regulering, herunder minstekapitalkrav, og tilsyn som har samme virkning som unionsretten og håndheves effektivt.
- c) Tredjestaten der depotmottakeren er etablert, er ikke oppført som et ikke-samarbeidsvillig land og territorium av FATF.
- d) De medlemsstatene der andeler eller aksjer i AIF-et etablert i en tredjestat skal markedsføres, og AIF-forvalterens hjemstat, dersom dette ikke er samme medlemsstater, har undertegnet en avtale med tredjestaten der depotmottakeren er etablert, som er helt i samsvar med standardene fastsatt i artikkel 26 i OECDs mønsteravtale om beskatning av inntekter og kapital, og sikrer effektiv utveksling av opplysninger i skattesaker, herunder eventuelle multilaterale skatteavtaler.
- e) Depotmottakeren skal i henhold til avtale være ansvarlig overfor AIF-et eller overfor investorene i AIF-et i samsvar med nr. 12 og 13, og skal uttrykkelig samtykke i å overholde nr. 11.

Dersom en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat er uenig i den vurderingen av anvendelsen av første ledd bokstav a), c) og e) som er gjort av vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

På grunnlag av kriteriene fastsatt i nr. 17 bokstav b) skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter der det fastsettes at regulering og tilsyn i en tredjestat har samme virkning som unionsretten, og håndheves effektivt. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 59 nr. 2.

7. Depotmottakeren skal generelt sikre at AIF-ets kontantstrømmer blir behørig overvåket, og skal særlig sikre at alle betalinger fra eller på vegne av investorer ved tegning av andeler eller aksjer i et AIF er blitt mottatt, og at alle likvide midler i AIF-et er bokført på kassekontoer som er åpnet i AIF-ets navn, eller i AIF-forvalterens navn på vegne av AIF-et, eller i depotmottakerens navn på vegne av AIF-et, hos en enhet nevnt i artikkel 18 nr. 1 bokstav a)–c) i direktiv 2006/73/EF eller hos en annen enhet av samme art, på det relevante markedet der kassekontoer kreves, forutsatt at en slik enhet er underlagt regulering og tilsyn som har samme virkning som unionsretten og håndheves effektivt, i samsvar med prinsippene i artikkel 16 i direktiv 2006/73/EF.

Dersom kassekontoene er åpnet i depotmottakerens navn på vegne av AIF-et, skal ingen likvide midler fra enheten nevnt i første ledd og ingen av depotmottakerens egne likvide midler bokføres på slike kontoer.

8. AIF-ets eiendeler eller de eiendelene som AIF-forvalteren forvalter på vegne av AIF-et, skal oppbevares av en depotmottaker i henhold til følgende:

a) Når det gjelder finansielle instrumenter som kan oppbevares i depot:

i) Depotmottakeren skal oppbevare alle finansielle instrumenter som kan registreres på en konto for finansielle instrumenter som er åpnet i depotmottakerens regnskaper, samt alle finansielle instrumenter som fysisk kan leveres til depotmottakeren.

ii) For dette formål skal depotmottakeren sikre at alle de finansielle instrumentene som kan registreres på en konto for finansielle instrumenter som er åpnet i depotmottakerens regnskaper, registreres i depotmottakerens regnskaper på separate kontoer i samsvar med prinsippene fastsatt i artikkel 16 i direktiv 2006/73/EF, som er åpnet i AIF-ets navn eller i den AIF-forvalterens navn som handler på vegne av AIF-et, slik at de til enhver tid tydelig kan identifiseres som tilhørende AIF-et i samsvar med gjeldende lovgivning.

b) Når det gjelder andre eiendeler:

i) Depotmottakeren skal kontrollere at AIF-et, eller AIF-forvalteren som opptre på vegne av AIF-et, har eiendomsrett til disse eiendelene, og skal føre et register over de eiendelene som det er godtgjort at AIF-et eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, har eiendomsretten til.

ii) Vurderingen av hvorvidt AIF-et eller AIF-forvalteren som opptre på vegne av AIF-et, har eiendomsretten, skal baseres på opplysninger eller dokumenter som framlegges av AIF-et eller AIF-forvalteren, samt på en eventuell ekstern dokumentasjon.

iii) Depotmottakeren skal holde registeret oppdatert.

9. I tillegg til oppgavene nevnt i nr. 7 og 8 skal depotmottakeren

a) sikre at salg, utstedelse, gjenkjøp, innløsning og mortifikasjon av andeler eller aksjer i AIF-et utføres i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning og AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter,

b) sikre at verdien av andelene eller aksjene i AIF-et beregnes i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning, AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter og framgangsmåtene fastsatt i artikkel 19,

c) utføre AIF-forvalterens instruksjoner med mindre de er i strid med gjeldende nasjonal lovgivning eller AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter,

d) sikre at AIF-et ved transaksjoner som berører AIF-ets eiendeler, mottar vederlag innen vanlige frister,

e) sikre at AIF-ets inntekter anvendes i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning og AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter.

10. AIF-forvalteren og depotmottakeren skal innenfor rammen av sine respektive oppgaver handle ærlig, rettfærdig, profesjonelt, uavhengig og i AIF-ets eller AIF-ets investorers interesse.

En depotmottaker skal ikke utøve virksomhet med hensyn til AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, som kan skape interessekonflikter mellom AIF-et, AIF-ets investorer, AIF-forvalteren og depotmottakeren selv, med mindre depotmottakeren funksjonelt og hierarkisk har skilt utførelsen av depotmottakerfunksjonene fra sine øvrige oppgaver som potensielt kunne komme i konflikt med disse, og de mulige interessekonfliktene er tilstrekkelig identifisert, håndtert, overvåket og opplyst om til AIF-ets investorer.

De eiendelene som er nevnt i nr. 8, skal ikke gjenbrukes av depotmottakeren uten forhåndssamtykke fra AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et.

11. Depotmottakeren skal ikke utkontraktere sine funksjoner beskrevet i denne artikkel til tredjemann, med unntak av dem som er nevnt i nr. 8.

Depotmottakeren kan utkontraktere funksjonene nevnt i nr. 8 til tredjemann forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

a) Oppgavene utkontrakteres ikke i den hensikt å omgå kravene i dette direktiv.

b) Depotmottakeren kan godtgjøre at det foreligger en objektiv begrunnelse for utkontrakteringen.

c) Depotmottakeren har utøvd behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet i forbindelse med utvelgingen og utpekingen av enhver tredjemann som den ønsker å utkontraktere en del av sine oppgaver til, og utviser fortsatt behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet ved den regelmessige kontrollen med og pågående overvåkingen av enhver tredjemann som den har utkontraktert en del av sine oppgaver til, og av tredjemanns ordninger med hensyn til de utkontrakterte oppgavene.

d) Depotmottakeren sikrer at tredjemann til enhver tid oppfyller følgende vilkår ved utførelsen av de oppgavene som er utkontraktert til den:

i) tredjemann har de strukturene og den sakkunnskapen som er tilstrekkelig og står i et passende forhold til arten og kompleksiteten av de eiendelene som AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, har betrodd vedkommende,

- ii) når det gjelder oppbevaringsoppgavene nevnt i nr. 8 bokstav a), er tredjemann underlagt effektiv regulering, herunder minstekapitalkrav, og tilsyn i den berørte jurisdiksjonen, og tredjemann er underlagt en ekstern periodisk revisjon for å sikre at de finansielle instrumentene er i dennes besittelse,
- iii) tredjemann holder depotmottakerens kunders eiendeler atskilt fra sine egne eiendeler og fra depotmottakerens eiendeler på en slik måte at de til enhver tid klart kan identifiseres som eiendeler som tilhører en gitt depotmottakers kunder,
- iv) tredjemann gjør ikke bruk av eiendelene uten forhåndssamtykke fra AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, og forutgående underretning av depotmottakeren, og
- v) tredjemann overholder de generelle forpliktelsene og forbudene som er fastsatt i nr. 8 og 10.

Uten hensyn til annet ledd bokstav d) ii) kan depotmottakeren når lovgivningen i en tredjestat krever at visse finansielle instrumenter oppbevares i depot hos en lokal enhet, og ingen lokale enheter oppfyller utkontrakteringskravene fastsatt i nevnte bokstav, utkontraktere sine funksjoner til en slik lokal enhet bare i det omfang tredjestatens lovgivning krever det, og bare så lenge det ikke finnes noen lokale enheter som oppfyller utkontrakteringskravene, på følgende vilkår:

- a) investorene i det relevante AIF-et må være behørig underrettet om at denne utkontrakteringen er påkrevd på grunn av juridiske begrensninger i tredjestatens lovgivning, og om de omstendighetene som berettiger utkontrakteringen, før de foretar investeringen, og
- b) AIF-et eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et må pålegge depotmottakeren å utkontraktere oppbevaringen av slike finansielle instrumenter til en slik lokal enhet.

Tredjemann kan i sin tur underkontraktere disse funksjonene, forutsatt at samme krav er oppfylt. I slike tilfeller får nr. 13 anvendelse *mutatis mutandis* på de berørte partene.

Med hensyn til dette nummer skal yting av tjenester som angitt i direktiv 98/26/EF gjennom et oppgjørssystem for verdipapirer i henhold til nevnte direktiv, eller yting av tilsvarende tjenester gjennom oppgjørssystemer for verdipapirer i tredjestater, ikke anses som utkontraktering av oppbevaringsfunksjoner.

12. Depotmottakeren skal være ansvarlig overfor AIF-et eller AIF-ets investorer for tap av finansielle instrumenter som oppbevares i depot i henhold til nr. 8 bokstav a), som er forårsaket av depotmottakeren eller av en tredjemann som oppbevaringen av finansielle instrumenter er utkontraktert til.

Ved slikt tap av et finansielt instrument som oppbevares i depot, skal depotmottakeren uten unødige opphold gi AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, tilbake et finansielt instrument av samme type eller et tilsvarende beløp. Depotmottakeren skal ikke være ansvarlig dersom den kan bevise at tapet skyldes en ekstern hendelse utenfor dens rimelige kontroll hvis konsekvenser hadde vært uunngåelige tross alle rimelige anstrengelser for å unngå dem.

Depotmottakeren skal også være ansvarlig overfor AIF-et eller AIF-ets investorer for ethvert annet tap disse måtte lide som følge av at depotmottakeren har vist uaktsomhet eller forsettlig har misligholdt sine forpliktelser i henhold til dette direktiv.

13. Depotmottakerens erstatningsansvar skal ikke berøres av en eventuell utkontraktering som nevnt i nr. 11.

Uten hensyn til første ledd i dette nummer kan depotmottakeren i tilfelle tap av finansielle instrumenter som oppbevares i depot av tredjemann i henhold til nr. 11, fraskrive seg ansvar under forutsetning av at den kan bevise at

- a) alle krav til utkontrakteringen av depotmottakerens oppbevaringsoppgaver fastsatt i nr. 11 annet ledd er oppfylt,
- b) en skriftlig avtale mellom depotmottakeren og tredjemann uttrykkelig overfører depotmottakerens ansvar til denne tredjemann og gjør det mulig for AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, å gjøre krav gjeldende overfor denne tredjemann i forbindelse med tapet av finansielle instrumenter, eller for depotmottakeren å gjøre et slikt krav gjeldende på deres vegne, og
- c) en skriftlig avtale mellom depotmottakeren og AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, uttrykkelig tillater en slik ansvarsfraskrivelse fra depotmottakerens side og angir den objektive grunnen til å avtale en slik fraskrivelse.

14. Når lovgivningen i en tredjestat krever at visse finansielle instrumenter oppbevares i depot hos en lokal enhet, og ingen lokale enheter oppfyller utkontrakteringskravene fastsatt i nr. 11 bokstav d) ii), kan depotmottakeren dessuten fraskrive seg ansvar dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Reglene eller stiftelsesdokumentene for det berørte AIF-et tillater uttrykkelig slik fraskrivelse på vilkårene fastsatt i dette nummer.
- b) Investorene i det berørte AIF-et er før sin investering blitt behørig underrettet om nevnte fraskrivelse og om de omstendighetene som berettiger den.
- c) AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, har pålagt depotmottakeren å utkontraktere oppbevaringen av slike finansielle instrumenter til en lokal enhet.

- d) Det finnes en skriftlig avtale mellom depotmottakeren og AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, som uttrykkelig tillater en slik fraskrivelse.
- e) Det finnes en skriftlig avtale mellom depotmottakeren og tredjemann som uttrykkelig overfører depotmottakerens erstatningsansvar til den lokale enheten og gjør det mulig for AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, å gjøre krav gjeldende overfor nevnte lokale enhet i forbindelse med tapet av finansielle instrumenter, eller for depotmottakeren å gjøre et slikt krav gjeldende på deres vegne.

15. Ansvar for investorene i AIF-et kan gjøres gjeldende direkte eller indirekte gjennom AIF-forvalteren, avhengig av hvilken rettslige status forholdet mellom depotmottakeren, AIF-forvalteren og investorene har.

16. Depotmottakeren skal på anmodning gi sine vedkommende myndigheter alle de opplysningene som depotmottakeren har mottatt under utførelsen av sine oppgaver, og som kan være nødvendige for AIF-ets eller AIF-forvalterens vedkommende myndigheter. Dersom vedkommende myndigheter for AIF-et eller AIF-forvalteren er forskjellige fra depotmottakerens, skal depotmottakerens vedkommende myndigheter omgående oversende de mottatte opplysningene til AIF-ets og AIF-forvalterens vedkommende myndigheter.

17. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å angi nærmere

- a) hvilke opplysninger som skal inngå i den skriftlige avtalen nevnt i nr. 2,
- b) alminnelige kriterier for å vurdere om reguleringen og tilsynet i de tredjestatene som er nevnt i nr. 6 bokstav b), har samme virkning som unionsretten, og håndheves effektivt,
- c) vilkårene for å utføre depotmottakerfunksjonene i samsvar med nr. 7, 8 og 9, herunder
- i) hvilken type finansielle instrumenter som skal omfattes av depotmottakerens oppbevaringsoppgaver i samsvar med nr. 8 bokstav a),
 - ii) på hvilke vilkår depotmottakeren kan utføre sine oppbevaringsoppgaver med hensyn til finansielle instrumenter som er registrert hos en sentral depotmottaker, og
 - iii) på hvilke vilkår depotmottakeren skal oppbevare finansielle instrumenter som er utstedt på navn og registrert hos en utsteder eller et registreringskontor, i samsvar med nr. 8 bokstav b),
- d) depotmottakerens forpliktelse til å vise behørig aktsomhet i samsvar med nr. 11 bokstav c),

- e) forpliktelsen til å holde eiendeler atskilt i samsvar med nr. 11 bokstav d) iii),
- f) på hvilke vilkår og under hvilke omstendigheter finansielle instrumenter som oppbevares i depot, skal anses som tapt,
- g) hva som skal forstås med eksterne hendelser utenfor rimelig kontroll hvis konsekvenser ikke kunne ha vært unngått tross alle rimelige anstrengelser for å unngå dem, i samsvar med nr. 12,
- h) på hvilke vilkår og under hvilke omstendigheter det finnes en objektiv grunn til å avtale ansvarsfraskrivelse i samsvar med nr. 13.

KAPITTEL IV

GJENNOMSIKTIGHETSKRAV

Artikkel 22

Årsrapport

1. En AIF-forvalter skal for hvert AIF etablert i Unionen som den forvalter, og for hvert AIF den markedsfører i Unionen, gjøre en årsrapport tilgjengelig for hvert regnskapsår senest seks måneder etter regnskapsårets slutt. Årsrapporten skal på anmodning utleveres til investorene. Årsrapporten skal gjøres tilgjengelig for vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat og, der det er relevant, i AIF-ets hjemstat.

Dersom AIF-et skal offentliggjøre en årsrapport i samsvar med direktiv 2004/109/EF, er det bare tilleggsopplysningene nevnt i nr. 2 som trenger å bli framlagt for investorer på anmodning, enten separat eller som et tillegg til årsrapporten. I sistnevnte tilfelle skal årsrapporten offentliggjøres senest fire måneder etter regnskapsårets slutt.

2. Årsrapporten skal inneholde minst følgende:

- a) en balanse eller en oversikt over eiendeler og forpliktelser,
- b) en redegjørelse for inntekter og utgifter i regnskapsåret,
- c) en virksomhetsberetning for regnskapsåret,
- d) eventuelle vesentlige endringer av opplysningene nevnt i artikkel 23 for regnskapsåret som omfattes av rapporten,
- e) samlet godtgjøringsbeløp for regnskapsåret, inndelt i fast og variabel godtgjøring, som utbetales av AIF-forvalteren til dens ansatte, og antall mottakere samt, der det er relevant, resultatavhengig vederlag som AIF-et har betalt,

f) samlet godtgjøringsbeløp fordelt på AIF-forvalterens øverste ledelse og personale hvis virksomhet har hatt en vesentlig innvirkning på AIF-ets risikoprofil.

3. Regnskapsopplysningene i årsrapporten skal være utarbeidet i samsvar med regnskapsstandardene i AIF-ets hjemstat eller i samsvar med regnskapsstandardene i den tredjestat der AIF-et er etablert, og med regnskapsreglene fastsatt i AIF-ets regler og stiftelsesdokumenter.

Regnskapsopplysningene i årsrapporten skal revideres av en eller flere personer som i henhold til lov har myndighet til å revidere regnskaper i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF av 17. mai 2006 om lovfestet revisjon av årsregnskap og konsernregnskap⁽¹⁾. Revisjonsberetningen med eventuelle forbehold skal i sin helhet gjengis i årsrapporten.

Som unntak fra annet ledd kan medlemsstatene tillate AIF-forvaltere som markedsfører AIF-er etablert i en tredjestat, å underlegge årsrapportene for disse AIF-ene en revisjon som overholder gjeldende internasjonale revisjonsstandarder i den stat der AIF-et har sitt forretningskontor.

4. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å angi nærmere årsrapportens innhold og format. Disse tiltakene skal tilpasses typen AIF-er som de gjelder for.

Artikkel 23

Opplysninger til investorer

1. AIF-forvaltere skal for hvert AIF etablert i Unionen som de forvalter, og for hvert AIF som de markedsfører i Unionen, i samsvar med AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter gjøre følgende opplysninger tilgjengelige for AIF-ets investorer før de investerer i AIF-et, samt alle vesentlige endringer av disse opplysningene:

a) en beskrivelse av investeringsstrategien og -målene for AIF-et, opplysninger om hvor et eventuelt mottaker-AIF er etablert, og hvor de underliggende fondene er etablert dersom AIF-et er et «fond i fond», en beskrivelse av de typer eiendeler som AIF-et kan investere i, teknikkene det kan bruke og alle risikoer forbundet med dette, eventuelle gjeldende investeringsbegrensninger, under hvilke omstendigheter AIF-et kan bruke finansiell giring, typene finansiell giring som er tillatt, og kildene for finansiell giring samt risikoer forbundet med dette, eventuelle begrensninger på bruken av finansiell giring og eventuelle ordninger for sikkerhet og gjenbruk av eiendeler samt høyeste finansielle giring som AIF-forvalteren har rett til å anvende på vegne av AIF-et,

b) en beskrivelse av de framgangsmåtene som AIF-et kan benytte for å endre sin investeringsstrategi eller investeringspolitikk, eller begge,

c) en beskrivelse av de viktigste juridiske konsekvensene av kontraktsforholdet som er inngått med sikte på investering, herunder opplysninger om domsmyndighet, gjeldende lovgivning og om det finnes juridiske virkemidler for å sikre anerkjennelse og fullbyrding av dommer på territoriet der AIF-et er etablert,

d) identiteten til AIF-forvalteren, AIF-ets depotmottaker, revisor og eventuelt andre tjenesteytere samt en beskrivelse av deres oppgaver og investorenes rettigheter,

e) en beskrivelse av hvordan AIF-forvalteren overholder kravene i artikkel 9 nr. 7,

f) en beskrivelse av enhver forvaltningsfunksjon som AIF-forvalteren har utkontraktert i henhold til vedlegg I, og enhver oppbevaringsfunksjon som depotmottakeren har utkontraktert, opplysninger om oppdragstakerens identitet og eventuelle interessekonflikter som kan oppstå som følge av slike utkontrakteringer,

g) en beskrivelse av AIF-ets framgangsmåte for verdsetting og metode for prisfastsetting som brukes for å verdsette eiendeler, herunder metodene som brukes ved verdsetting av eiendeler som er vanskelige å verdsette, i samsvar med artikkel 19,

h) en beskrivelse av AIF-ets styring av likviditetsrisiko, herunder innløsningsretter både under normale og ekstraordinære omstendigheter, og eksisterende innløsningsavtaler med investorer,

i) en beskrivelse av alle gebyrer, avgifter og kostnader med angivelse av det høyeste beløpet av disse som direkte eller indirekte skal dekkes av investorene,

j) en beskrivelse av hvordan AIF-forvalteren sikrer rettferdig behandling av investorene, og dersom en investor får særbehandling eller rett til å få særbehandling, en beskrivelse av denne særbehandlingen, typen investorer som får slik særbehandling, og, dersom det er relevant, deres juridiske eller økonomiske forbindelser til AIF-et eller AIF-forvalteren,

k) den seneste årsrapporten som nevnt i artikkel 22,

l) framgangsmåter og vilkår for utstedelse eller salg av andeler eller aksjer,

m) seneste netto andelsverdi av AIF-et eller seneste markedspris for andeler eller aksjer i AIF-et, i samsvar med artikkel 19,

n) AIF-ets tidligere resultater, der de er tilgjengelige,

⁽¹⁾ EUT L 157 av 9.6.2006, s. 87.

o) primærmeplerens identitet og en beskrivelse av alle vesentlige ordninger som AIF-et har inngått med sine primærmeplere, på hvilken måte interessekonflikter i denne forbindelse håndteres, bestemmelsen i avtalen med depotmottakeren om muligheten for å overføre og gjenbruke eiendeler i AIF-et, og opplysninger om en eventuell overføring av ansvar til primærmepleren,

p) en beskrivelse av hvordan og når opplysningene som kreves i henhold til nr. 4 og 5, skal gis.

2. AIF-forvalteren skal underrette investorene før de investerer i AIF-et om eventuelle ordninger som depotmottakeren har inngått for å fraskrive seg ansvar ved avtale i samsvar med artikkel 21 nr. 13. AIF-forvalteren skal også omgående underrette investorene om eventuelle endringer i depotmottakerens ansvar.

3. Dersom AIF-et er pålagt å offentliggjøre et prospekt i samsvar med direktiv 2003/71/EF eller i samsvar med nasjonal lovgivning, skal bare de opplysningene som er nevnt i nr. 1 og 2, som kommer i tillegg til opplysningene i prospektet, offentliggjøres separat eller som tilleggsopplysninger i prospektet.

4. AIF-forvaltere skal for hvert AIF etablert i Unionen som de forvalter, og for hvert AIF som de markedsfører i Unionen, regelmessig gi investorene følgende opplysninger:

- a) den prosentandelen av AIF-ets eiendeler som på grunn av sin illikvide natur er underlagt særskilte ordninger,
- b) eventuelle nye ordninger for styring av likviditeten i AIF-et,
- c) AIF-ets aktuelle risikoprofil og risikostyringssystemene som AIF-forvalteren benytter for å styre disse risikoene.

5. AIF-forvaltere som forvalter AIF-er etablert i Unionen som benytter finansiell giring, eller som markedsfører i Unionen AIF-er som benytter finansiell giring, skal for hvert slikt AIF regelmessig opplyse om

- a) enhver endring i det høyeste nivået av finansiell giring som AIF-forvalteren kan benytte på vegne av AIF-et, og enhver rett til gjenbruk av sikkerhet eller andre garantier som er gitt i henhold til ordningen med finansiell giring,
- b) det samlede beløpet for den finansielle giringen som er benyttet av AIF-et.

6. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta delegerte rettsakter som nærmere angir AIF-forvalteres opplysningsplikter som nevnt i nr. 4 og 5,

herunder hvor ofte opplysningene nevnt i nr. 5 skal framlegges. Disse tiltakene skal tilpasses den typen AIF-forvalter de får anvendelse på.

Artikkel 24

Plikt til å rapportere til vedkommende myndigheter

1. En AIF-forvalter skal regelmessig rapportere til vedkommende myndigheter i sin hjemstat om de viktigste markedene og instrumentene den handler med på vegne av AIF-ene den forvalter.

AIF-forvalteren skal framlegge opplysninger om de viktigste instrumentene den handler med, om de markedene den er medlem av eller handler aktivt på, og om de viktigste eksponeringene og de største konsentrasjonene for de AIF-ene den forvalter.

2. En AIF-forvalter skal for hvert AIF etablert i Unionen som den forvalter, og for hvert AIF den markedsfører i Unionen, gi vedkommende myndigheter i hjemstaten følgende opplysninger:

- a) den prosentandelen av AIF-ets eiendeler som på grunn av sin illikvide natur er underlagt særskilte ordninger,
- b) eventuelle nye ordninger for styring av likviditeten i AIF-et,
- c) AIF-ets aktuelle risikoprofil og risikostyringssystemene som AIF-forvalteren benytter for å styre markedsrisiko, likviditetsrisiko, motpartsrisiko og andre risikoer, herunder operasjonell risiko,
- d) opplysninger om de viktigste kategoriene eiendeler som AIF-et har investert i, og
- e) resultatene av stresstester utført i samsvar med artikkel 15 nr. 3 bokstav b) og artikkel 16 nr. 1 annet ledd.

3. AIF-forvalteren skal på anmodning framlegge følgende dokumenter for vedkommende myndigheter i hjemstaten:

- a) en årsrapport for hvert AIF etablert i Unionen som AIF-forvalteren forvalter, og for hvert AIF som den markedsfører i Unionen, for hvert regnskapsår, i samsvar med artikkel 22 nr. 1,
- b) ved utgangen av hvert kvartal en detaljert liste over alle AIF-er som AIF-forvalteren forvalter.

4. En AIF-forvalter som forvalter AIF-er som benytter finansiell giring i vesentlig grad, skal gjøre opplysninger tilgjengelige for vedkommende myndigheter i sin hjemstat om det samlede nivået av finansiell giring som benyttes for hvert AIF den forvalter, om fordelingen av finansiell giring knyttet til lån av likvide midler eller verdipapirer, og finansiell giring knyttet til finansielle derivater, samt opplysninger om i hvilket omfang AIF-ets eiendeler er blitt gjenbrukt i henhold til ordninger for finansiell giring.

AIF-forvaltere skal også gi opplysninger om de fem mest betydelige utlånerne av kontanter eller verdipapirer for hvert AIF som AIF-forvalteren forvalter, og om de beløpene for den finansiell giringen som er mottatt fra hver av disse kildene for hvert av disse AIF-ene.

For AIF-forvaltere etablert i en tredjestat er rapporteringspliktene nevnt i dette nummer begrenset til AIF-er etablert i Unionen som de forvalter, og AIF-er etablert i en tredjestat som de markedsfører i Unionen.

5. Dersom det er nødvendig for en effektiv overvåking av systemrisiko, kan vedkommende myndigheter i hjemstaten kreve opplysninger i tillegg til dem som er beskrevet i denne artikkel, både på regelmessig grunnlag og på anmodning. Vedkommende myndigheter skal underrette ESMA om de ytterligere opplysningskravene.

I unntakstilfeller og når det er nødvendig for å sikre finanssystemets stabilitet og integritet, eller for å fremme langsiktig bærekraftig vekst, kan ESMA anmode vedkommende myndigheter i hjemstaten om å innføre ytterligere rapporteringskrav.

6. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å angi nærmere

- a) når finansiell giring anses for å være benyttet i vesentlig grad i henhold til nr. 4, og
- b) plikten til å rapportere og framlegge opplysninger i henhold til denne artikkel.

Disse tiltakene skal ta hensyn til nødvendigheten av å unngå en urimelig stor administrativ byrde for vedkommende myndigheter.

KAPITTEL V

AIF-FORVALTERE SOM FORVALTER SÆRLIGE TYPER AIF-ER

AVSNITT 1

AIF-forvaltere som forvalter AIF-er med finansiell giring

Artikkel 25

Vedkommende myndigheters bruk av opplysninger, tilsynssamarbeid og grenser for finansiell giring

1. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat bruker opplysningene som skal samles inn i henhold til artikkel 24, for å fastslå i hvilken grad bruken av finansiell giring bidrar til å bygge opp systemrisikoen i finanssystemet, risikoen for uro på markedene eller risikoen for den økonomiske veksten på lang sikt.

2. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal sikre at alle opplysninger som samles inn i henhold til artikkel 24 om alle AIF-forvalterne som de fører tilsyn med, og opplysningene som samles inn i henhold til artikkel 7, gjøres tilgjengelige for vedkommende myndigheter i andre berørte medlemsstater, ESMA og ESRB etter framgangsmåtene fastsatt i artikkel 50 om tilsynssamarbeid. De skal også omgående framlegge opplysninger etter disse framgangsmåtene og bilateralt til vedkommende myndigheter i andre medlemsstater som er direkte berørt, dersom en AIF-forvalter som de har ansvar for, eller et AIF som forvaltes av denne AIF-forvalteren, vil kunne utgjøre en viktig kilde for motpartsrisiko for en kredittinstitusjon eller en annen systemrelevant institusjon i andre medlemsstater.

3. AIF-forvalteren skal godtgjøre at grensene for finansiell giring for hvert AIF den forvalter, er fornuftige, og at den til enhver tid overholder disse grensene. Vedkommende myndigheter skal vurdere hvilke risikoer en AIF-forvalters bruk av finansiell giring i forbindelse med de AIF-ene den forvalter, vil kunne innebære, og når det anses nødvendig for å sikre finanssystemets stabilitet og integritet, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat, etter å ha underrettet ESMA, ESRB og det berørte AIF-ets vedkommende myndigheter, fastsette grenser for nivået av finansiell giring som en AIF-forvalter har rett til å benytte, eller andre begrensninger på forvaltningen av AIF-et i forbindelse med de AIF-ene som den forvalter, for å begrense finansiell girings medvirkning til å bygge opp systemrisikoen i finanssystemet eller risikoen for uro på markedene. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal behørig underrette ESMA, ESRB og AIF-ets vedkommende myndigheter om tiltak som er truffet for dette formål, etter framgangsmåtene fastsatt i artikkel 50.

4. Underretningen nevnt i nr. 3 skal gis senest ti virkedager før det foreslåtte tiltaket skal tre i kraft eller bli fornyet. Underretningen skal omfatte opplysninger om det foreslåtte tiltaket, begrunnelsen for tiltaket samt tidspunktet for når tiltaket skal tre i kraft. Under særlige omstendigheter kan vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat beslutte at det foreslåtte tiltaket skal tre i kraft før utløpet av tidsrommet nevnt i første punktum.

5. ESMA's rolle er å lette og samordne og særlig å forsøke å sikre at vedkommende myndigheter anvender en konsekvent tilnæringsmåte når det gjelder de tiltakene som foreslås av vedkommende myndigheter i henhold til nr. 3.

6. Etter å ha mottatt underretningen nevnt i nr. 3 skal ESMA gi råd til vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat om tiltaket som er foreslått eller truffet. Rådet kan særlig gjelde hvorvidt vilkårene for å iverksette tiltak synes å være oppfylt, hvorvidt tiltakene er hensiktsmessige og tiltakenes varighet.

7. På grunnlag av opplysningene som er mottatt i samsvar med nr. 2, og etter å ha tatt hensyn til eventuelle råd fra ESRB, kan ESMA fastsette at den finansielle giringen som er benyttet av en AIF-forvalter, eller av en gruppe AIF-forvaltere, utgjør en vesentlig risiko for finanssystemets stabilitet og integritet og kan gi råd til vedkommende myndigheter for å angi nærmere hvilke korrigerende tiltak som bør treffes, herunder grenser for nivået av finansiell giring som nevnte AIF-forvalter eller gruppe av AIF-forvaltere har rett til å benytte. ESMA skal umiddelbart underrette berørte vedkommende myndigheter, ESRB og Kommisjonen om en slik fastsettelse.

8. Dersom en vedkommende myndighet foreslår å treffe tiltak som er i strid med ESMA's råd som nevnt i nr. 6 eller 7, skal den underrette ESMA og gi sin begrunnelse for dette. ESMA kan offentliggjøre opplysninger om at en vedkommende myndighet ikke følger eller har til hensikt å følge dens råd. ESMA kan også fra tilfelle til tilfelle beslutte å offentliggjøre begrunnelsen som vedkommende myndighet har gitt for ikke å følge rådet. De berørte vedkommende myndigheter skal motta forhåndsvarsel om slik offentliggjøring.

9. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak som fastsetter prinsipper for under hvilke omstendigheter vedkommende myndigheter skal anvende bestemmelsene i nr. 3, idet det tas hensyn til AIF-enes ulike strategier, ulike markedsvilkår der AIF-ene driver virksomhet, og mulige prosykliske virkninger av å anvende disse bestemmelsene.

AVSNITT 2

Forpliktelse for AIF-forvaltere som forvalter AIF-er som oppnår kontroll over unoterte selskaper og utstedere

Artikkel 26

Virkeområde

1. Dette avsnitt får anvendelse på

a) AIF-forvaltere som forvalter ett eller flere AIF-er som enten alene eller i fellesskap på grunnlag av en avtale med sikte på å oppnå kontroll, oppnår kontroll over et unotert selskap i samsvar med nr. 5,

b) AIF-forvaltere som samarbeider med en eller flere andre AIF-forvaltere på grunnlag av en avtale i henhold til hvilken de AIF-ene som disse AIF-forvalterne forvalter i fellesskap, oppnår kontroll over et unotert selskap i samsvar med nr. 5.

2. Dette avsnitt får ikke anvendelse dersom de berørte unoterte selskapene er

a) små og mellomstore bedrifter i henhold til artikkel 2 nr. 1 i vedlegget til kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF av 6. mai om definisjonen av svært små, små og mellomstore bedrifter⁽¹⁾, eller

b) spesialforetak (SPV) hvis formål er å erverve, besitte eller forvalte fast eiendom.

3. Med forbehold for nr. 1 og 2 i denne artikkel får artikkel 27 nr. 1 også anvendelse på AIF-forvaltere som forvalter AIF-er som oppnår en ikke-kontrollerende eierinteresse i et unotert selskap.

4. Artikkel 28 nr. 1–3 og artikkel 30 får også anvendelse på AIF-forvaltere som forvalter AIF-er som oppnår kontroll over utstedere. Med hensyn til nevnte artikler får nr. 1 og 2 anvendelse *mutatis mutandis*.

5. I dette avsnitt menes med kontroll med hensyn til unoterte selskaper, mer enn 50 % av stemmerettene i selskapene.

Ved beregning av den prosentandelen stemmeretter som innehas av det berørte AIF-et, i tillegg til de stemmerettene som innehas direkte av det berørte AIF-et, skal stemmerettene som innehas av følgende tas med i beregningen, forutsatt at kontroll som nevnt i første nummer, er fastslått:

a) et foretak som kontrolleres av AIF-et, og

b) en fysisk eller juridisk person som opptre i eget navn, men på vegne av AIF-et eller på vegne av et foretak som kontrolleres av AIF-et.

Prosentandelen stemmeretter skal beregnes på grunnlag av alle de aksjene som det er knyttet stemmeretter til, selv om utøvelsen av en slik rett er suspendert.

Uten hensyn til artikkel 4 nr. 1 bokstav i) skal kontroll med hensyn til artikkel 28 nr. 1–3 og artikkel 30 når det gjelder utstedere, fastsettes i samsvar med artikkel 5 nr. 3 i direktiv 2004/25/EF.

6. Dette avsnitt får anvendelse med forbehold for vilkårene og begrensningene i artikkel 6 i direktiv 2002/14/EF.

⁽¹⁾ EUT L 124 av 20.5.2003, s. 36.

7. Dette avsnitt får anvendelse uten at det berører anvendelsen av eventuelle strengere regler som medlemsstatene har vedtatt når det gjelder erverv av eierandeler hos utstedere og unoterte selskaper på deres territorier.

Artikkel 27

Underretning om erverv av større eierandeler og kontroll over unoterte selskaper

1. Medlemsstatene skal, når et AIF erverver, avhender eller innehar andeler i et unotert selskap, kreve at den AIF-forvalteren som forvalter et slikt AIF, underretter vedkommende myndigheter i sin hjemstat om andelen stemmeretter i det unoterte selskapet som innehas av AIF-et, så snart den andelen når, overskrider eller faller under tersklene på 10 %, 20 %, 30 %, 50 % og 75 %.

2. Medlemsstatene skal kreve at når et AIF alene eller i fellesskap oppnår kontroll over et unotert selskap i henhold til artikkel 26 nr. 1, sammenholdt med nr. 5 i nevnte artikkel, skal AIF-forvalteren som forvalter et slikt AIF, underrette følgende om AIF-ets oppnåelse av kontroll:

- a) det unoterte selskapet,
- b) aksjeeiere hvis navn og adresse AIF-forvalteren har tilgjengelig eller kan få tilgang til fra det unoterte selskapet eller fra et register som AIF-forvalteren har eller kan få tilgang til, og
- c) vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat.

3. Underretningen som kreves i henhold til nr. 2, skal inneholde følgende tilleggsopplysninger:

- a) situasjonen som oppstår med hensyn til stemmeretter,
- b) på hvilke vilkår kontrollen ble oppnådd, herunder opplysninger om identiteten til de ulike berørte aksjeeierne, enhver fysisk eller juridisk person som har rett til å utøve stemmeretter på deres vegne, og, dersom det er aktuelt, kjeden av foretak stemmerettene i praksis innehas gjennom,
- c) datoen for når kontrollen ble oppnådd.

4. I sin underretning til det unoterte selskapet skal AIF-forvalteren uten unødig opphold anmode selskapets styre om å underrette arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv, om den kontrollen AIF-et som forvaltes av AIF-forvalteren, har oppnådd, og opplysningene nevnt i nr. 3. AIF-forvalteren skal gjøre sitt ytterste for å sikre at arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv, blir behørig underrettet av styret i samsvar med denne artikkel.

5. Underretningene nevnt i nr. 1–3 skal gis så snart som mulig, men senest ti virkedager etter den datoen da AIF-et nådde, overskred eller falt under den relevante terskelen eller oppnådde kontroll over det unoterte selskapet.

Artikkel 28

Opplysninger ved oppnåelse av kontroll

1. Medlemsstatene skal kreve at når et AIF alene eller i fellesskap oppnår kontroll over et unotert selskap eller en utsteder i henhold til artikkel 26 nr. 1, sammenholdt med nr. 5 i nevnte artikkel, skal AIF-forvalteren som forvalter et slikt AIF, gjøre opplysningene nevnt i nr. 2 tilgjengelige for

- a) vedkommende selskap,
- b) aksjeeiere i selskapet hvis navn og adresse AIF-forvalteren har tilgjengelig eller kan få tilgang til fra selskapet eller fra et register som AIF-forvalteren har eller kan få tilgang til, og
- c) vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat.

Medlemsstatene kan kreve at opplysningene nevnt i nr. 2 også gjøres tilgjengelige for vedkommende myndigheter for det unoterte selskapet, som medlemsstatene kan utpeke for dette formål.

2. AIF-forvalteren skal gjøre tilgjengelig

- a) identiteten til de AIF-forvalterne som enten alene eller etter avtale med andre AIF-forvaltere forvalter AIF-ene som har oppnådd kontroll,
- b) de retningslinjene som anvendes for å forebygge og håndtere interessekonflikter, særlig mellom AIF-forvalteren, AIF-et og selskapet, herunder opplysninger om særlige beskyttelsestiltak som er fastsatt for å sikre at alle avtaler mellom AIF-forvalteren og/eller AIF-et og selskapet er inngått på vanlige konkurransevilkår, og
- c) de retningslinjene for ekstern og intern kommunikasjon som gjelder for selskapet, særlig når det gjelder de ansatte.

3. I sin underretning til selskapet i henhold til nr. 1 bokstav a) skal AIF-forvalteren anmode selskapets styre om å underrette arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv, uten unødig opphold om opplysningene nevnt i nr. 1. AIF-forvalteren skal gjøre sitt ytterste for å sikre at arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv, blir behørig underrettet av styret i samsvar med denne artikkel.

4. Medlemsstatene skal kreve at når et AIF alene eller i fellesskap oppnår kontroll over et unotert selskap i henhold til artikkel 26 nr. 1, sammenholdt med nr. 5 i nevnte artikkel, skal AIF-forvalteren som forvalter et slikt AIF, sikre at AIF-et, eller AIF-forvalteren på vegne av AIF-et, framlegger opplysninger om sine hensikter med hensyn til det unoterte selskapets framtidige virksomhet og de sannsynlige virkningene for ansettelsesvilkårene, herunder enhver vesentlig endring i arbeidsvilkårene, for

- a) det unoterte selskapet, og
- b) aksjeeiere i det unoterte selskapet hvis navn og adresse AIF-forvalteren har tilgjengelig eller kan få tilgang til fra det unoterte selskapet eller fra et register som AIF-forvalteren har eller kan få tilgang til.

I tillegg skal AIF-forvalteren som forvalter det berørte AIF-et, anmode om og gjøre sitt ytterste for å sikre at styret i det unoterte selskapet gjør tilgjengelig opplysningene fastsatt i første ledd for arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv, i det unoterte selskapet.

5. Medlemsstatene skal kreve at når et AIF oppnår kontroll over et unotert selskap i henhold til artikkel 26 nr. 1, sammenholdt med nr. 5 i nevnte artikkel, skal AIF-forvalteren som forvalter et slikt AIF, gi vedkommende myndigheter i sin hjemstat og AIF-ets investorer opplysninger om hvordan ervervet er finansiert.

Artikkel 29

Særlige bestemmelser om årsrapporten for AIF-er som utøver kontroll over unoterte selskaper

1. Medlemsstatene skal kreve at når et AIF alene eller i fellesskap oppnår kontroll over et unotert selskap i henhold til artikkel 26 nr. 1, sammenholdt med nr. 5 i nevnte artikkel, skal AIF-forvalteren som forvalter et slikt AIF, enten

- a) anmode om og gjøre sitt ytterste for å sikre at det unoterte selskapets årsrapport utarbeidet i samsvar med nr. 2, gjøres tilgjengelig av selskapets styre for arbeidstakerrepresentantene eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv innen fristen for utarbeiding av en slik årsrapport i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning, eller
- b) for hvert slikt AIF tar med i årsrapporten i henhold til artikkel 22 opplysningene nevnt i nr. 2 for det berørte unoterte selskapet.

2. Tilleggsopplysningene som skal tas med i selskapets eller AIF-ets årsrapport, skal i samsvar med nr. 1 minst omfatte en pålitelig oversikt over utviklingen i selskapets virksomhet, som

viser situasjonen ved slutten av den perioden som årsrapporten gjelder. Rapporten skal også angi

- a) viktige hendelser som er inntruffet etter regnskapsårets avslutning,
- b) selskapets forventede utvikling og
- c) opplysninger om erverv av egne aksjer fastsatt i artikkel 22 nr. 2 i rådsdirektiv 77/91/EØF⁽¹⁾.

3. AIF-forvalteren som forvalter det berørte AIF-et, skal enten

- a) anmode om og gjøre sitt ytterste for å sikre at det unoterte selskapets styre gjør tilgjengelig opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav b) som gjelder det berørte selskapet, for arbeidstakerrepresentantene i det berørte selskapet eller, dersom slike ikke finnes, arbeidstakerne selv, innen fristen angitt i artikkel 22 nr. 1, eller
- b) gjøre tilgjengelig opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav a) for investorene i AIF-et, i den grad opplysningene er tilgjengelige, innen fristen angitt i artikkel 22 nr. 1 og under enhver omstendighet ikke senere enn datoen for utarbeiding av det unoterte selskapets årsrapport i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning.

Artikkel 30

Tømming av selskap for eiendeler

1. Medlemsstatene skal kreve at når et AIF alene eller i fellesskap oppnår kontroll over et unotert selskap eller en utsteder i henhold til artikkel 26 nr. 1, sammenholdt med nr. 5 i nevnte artikkel, skal AIF-forvalteren som forvalter et slikt AIF, i et tidsrom på 24 måneder etter at AIF-et overtok kontrollen

- a) ikke ha tillatelse til å lette, støtte eller gi instruksjoner om utdeling, kapitalnedsettelse, innløsning av aksjer og/eller erverv av egne aksjer som beskrevet i nr. 2,
- b) i den grad AIF-forvalteren har rett til å stemme på vegne av AIF-et på møtene i selskapets styringsorganer, ikke stemme for utdeling, kapitalnedsettelse, innløsning av aksjer og/eller erverv av egne aksjer som beskrevet i nr. 2, og
- c) under alle omstendigheter gjøre sitt ytterste for å hindre utdelinger, kapitalnedsettelse, innløsning av aksjer og/eller erverv av egne aksjer som beskrevet i nr. 2.

⁽¹⁾ EFT L 26 av 31.1.1977, s. 1.

2. De pliktene som er pålagt AIF-forvaltere i henhold til nr. 1, skal omfatte

- a) enhver utdeling til aksjeeiere som gjøres når nettoeiendelene på avslutningsdatoen for siste regnskapsår som fastsatt i selskapets årsregnskap er, eller etter slik utdeling ville blitt, lavere enn beløpet for den tegnede kapitalen med tillegg av de reservene som i henhold til lov eller vedtekter ikke kan utdeles, idet det underforstås at dersom den ikke innkalte delen av den tegnede kapitalen ikke inkluderes i de eiendelene som framgår av balansen, skal dette beløpet trekkes fra beløpet på den tegnede kapitalen,
- b) enhver utdeling til aksjeeiere der det utdelte beløp ville overstige resultatet ved utgangen av siste regnskapsår, med tillegg av eventuelt overført resultat samt overført beløp fra reservefond som er tilgjengelige for dette formål, og med fradrag av overført tap og beløp som i henhold til lov eller vedtekter er avsatt til reservefondet,
- c) i den grad erverv av egne aksjer er tillatt, selskapets erverv, herunder aksjer som selskapet tidligere har ervervet, og som utgjør en del av dets aksjeholdning, og aksjer ervervet av en person som handler i eget navn, men på selskapets vegne, som vil kunne medføre at verdien av nettoeiendelene reduseres til under beløpet nevnt i bokstav a).

3. Med henblikk på nr. 2

- a) skal uttrykket «utdeling» som nevnt i nr. 2 bokstav a) og b) særlig omfatte utbetaling av utbytte og renteinntekter knyttet til aksjer,
- b) får bestemmelsene om kapitalnedsettelse ikke anvendelse på en nedsettelse av tegnet kapital dersom formålet er å utligne påløpte tap eller sette av pengebeløp i bundet kapital som ikke kan utdeles, forutsatt at det berørte reservefondets størrelse etter en slik operasjon ikke utgjør mer enn 10 % av den nedsatte tegnede kapitalen, og
- c) skal begrensningene fastsatt i nr. 2 bokstav c) være omfattet av artikkel 20 nr. 1 bokstav b)–h) i direktiv 77/91/EØF.

KAPITTEL VI

RETTIGHETER FOR AIF-FORVALTERE ETABLERT I UNIONEN TIL Å MARKEDSFØRE OG FORVALTE I UNIONEN AIF-ER ETABLERT I UNIONEN

Artikkel 31

Markedsføring i AIF-forvalterens hjemstat av andeler eller aksjer i AIF-er etablert i Unionen

1. Medlemsstatene skal sikre at en AIF-forvalter med tillatelse etablert i Unionen kan markedsføre andeler eller aksjer i ethvert AIF etablert i Unionen som den forvalter, til profesjonelle investorer i AIF-forvalterens hjemstat så snart vilkårene fastsatt i denne artikkel er oppfylt.

Dersom AIF-et etablert i Unionen er et tilførings-AIF, er retten til markedsføring nevnt i første ledd underlagt det vilkåret at mottaker-AIF-et også er et AIF etablert i Unionen som forvaltes av en AIF-forvalter med tillatelse etablert i Unionen.

2. AIF-forvalteren skal sende en underretning til vedkommende myndigheter i sin hjemstat med hensyn til hvert AIF etablert i Unionen som den har til hensikt å markedsføre.

Underretningen skal inneholde dokumentasjonen og opplysningene fastsatt i vedlegg III.

3. Senest 20 virkedager etter mottak av den fullstendige underretningen i henhold til nr. 2 skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat underrette AIF-forvalteren om hvorvidt den kan begynne å markedsføre AIF-et identifisert i underretningen nevnt i nr. 2. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal hindre at AIF-et markedsføres bare dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et ikke er i samsvar med eller kommer til å være i samsvar dette direktiv, eller AIF-forvalteren på annet vis ikke overholder eller kommer til å overholde dette direktiv. Dersom beslutningen er positiv, kan AIF-forvalteren begynne å markedsføre AIF-et i sin hjemstat fra datoen for underretningen fra vedkommende myndigheter om dette.

Dersom det dreier seg om forskjellige myndigheter, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat også underrette vedkommende myndigheter for AIF-et om at AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-et.

4. Ved enhver vesentlig endring av de opplysningene som er gitt i samsvar med nr. 2, skal AIF-forvalteren skriftlig underrette vedkommende myndigheter i sin hjemstat om denne endringen minst én måned før endringen gjennomføres, når det gjelder alle endringer som er planlagt av AIF-forvalteren, eller umiddelbart etter at en ikke-planlagt endring har funnet sted.

Dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et etter en planlagt endring ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal de berørte vedkommende myndigheter uten unødig opphold underrette AIF-forvalteren om at den ikke skal gjennomføre endringen.

Dersom en planlagt endring gjennomføres uten hensyn til første og annet ledd, eller en ikke-planlagt endring har funnet sted med den følge at AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat treffe alle nødvendige tiltak i samsvar med artikkel 46, herunder om nødvendig uttrykkelig forby markedsføring av AIF-et.

5. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette

- a) utformingen av og innholdet i en mal for underretningen nevnt i nr. 2, og
- b) utformingen av den skriftlige underretningen nevnt i nr. 4.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. Med forbehold for artikkel 43 nr. 1 skal medlemsstatene kreve at AIF-er som forvaltes og markedsføres av AIF-forvaltere, skal markedsføres bare til profesjonelle investorer.

Artikkel 32

Markedsføring i andre medlemsstater enn AIF-forvalterens hjemstat av andeler eller aksjer i AIF-er etablert i Unionen

1. Medlemsstatene skal sikre at en AIF-forvalter med tillatelse etablert i Unionen kan markedsføre andeler eller aksjer i et AIF etablert i Unionen som den forvalter, til profesjonelle investorer i en annen medlemsstat enn AIF-forvalterens hjemstat så snart vilkårene fastsatt i denne artikkel er oppfylt.

Dersom AIF-et etablert i Unionen er et tilførings-AIF, er retten til markedsføring nevnt i første ledd underlagt det vilkår at mottaker-AIF-et også er et AIF etablert i Unionen som forvaltes av en AIF-forvalter med tillatelse etablert i Unionen.

2. AIF-forvalteren skal sende en underretning til vedkommende myndigheter i sin hjemstat med hensyn til hvert AIF etablert i Unionen som den har til hensikt å markedsføre.

Underretningen skal inneholde dokumentasjonen og opplysningene fastsatt i vedlegg IV.

3. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal senest 20 virkedager etter datoen for mottak av den fullstendige underretningen nevnt i nr. 2, oversende den fullstendige underretningen til vedkommende myndigheter i de medlemsstatene der det er hensikten at AIF-et skal markedsføres. Oversending skal skje bare dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et er i samsvar med og fortsatt vil være i samsvar med dette direktiv, og dersom AIF-forvalteren for øvrig overholder dette direktiv.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal legge ved en erklæring om at den berørte AIF-forvalteren har tillatelse til å forvalte AIF-er med en bestemt investeringsstrategi.

4. Når underretningen er oversendt, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat umiddelbart underrette AIF-forvalteren om dette. AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre AIF-et i AIF-forvalterens vertsstat fra datoen for underretningen fra vedkommende myndigheter.

Dersom det dreier seg om forskjellige myndigheter, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat også underrette vedkommende myndigheter for AIF-et om at AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-et i AIF-forvalterens vertsstat.

5. Ordningene nevnt i bokstav h) i vedlegg IV skal være underlagt lovgivningen og tilsynet i AIF-forvalterens vertsstat.

6. Medlemsstatene skal sikre at underretningen fra AIF-forvalteren nevnt i nr. 2 og erklæringen i nr. 3 gis på et språk som er vanlig i internasjonale finansketser.

Medlemsstatene skal sikre at deres vedkommende myndigheter godtar elektronisk oversending og arkivering av dokumentene nevnt i nr. 3.

7. Ved enhver vesentlig endring av de opplysningene som er gitt i samsvar med nr. 2, skal AIF-forvalteren skriftlig underrette vedkommende myndigheter i sin hjemstat om denne endringen minst én måned før en planlagt endring gjennomføres, eller umiddelbart etter at en ikke-planlagt endring har funnet sted.

Dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et etter en planlagt endring ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal de berørte vedkommende myndigheter uten unødig opphold underrette AIF-forvalteren om at den ikke skal gjennomføre endringen.

Dersom en planlagt endring gjennomføres uten hensyn til første og annet ledd, eller en ikke-planlagt endring har funnet sted med den følge at AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat treffe alle nødvendige tiltak i samsvar med artikkel 46, herunder om nødvendig uttrykkelig forby markedsføring av AIF-et.

Dersom endringene kan godtas fordi de ikke påvirker overholdelsen av dette direktiv når det gjelder AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et eller AIF-forvalterens overholdelse av dette direktiv for øvrig, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat omgående underrette vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat om disse endringene.

8. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette

- a) utformingen av og innholdet i en mal for underretningen nevnt i nr. 2,

- b) utformingen av og innholdet i en mal for erklæringen nevnt i nr. 3,
- c) utformingen av oversendingen nevnt i nr. 3, og
- d) utformingen av den skriftlige underretningen nevnt i nr. 7.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

9. Med forbehold for artikkel 43 nr. 1 skal medlemsstatene kreve at AIF-er som forvaltes og markedsføres av AIF-forvalteren, skal markedsføres bare til profesjonelle investorer.

Artikkel 33

Vilkår for forvaltning av AIF-er etablert i Unionen som er etablert i andre medlemsstater

1. Medlemsstatene skal sikre at en AIF-forvalter med tillatelse etablert i Unionen kan forvalte AIF-er etablert i Unionen som er etablert i en annen medlemsstat, enten direkte eller ved å opprette en filial, forutsatt at AIF-forvalteren har tillatelse til å forvalte den typen AIF-er.
2. En AIF-forvalter som har til hensikt for første gang å forvalte AIF-er etablert i Unionen som er etablert i en annen medlemsstat, skal meddele følgende opplysninger til vedkommende myndigheter i sin hjemstat:
 - a) i hvilken medlemsstat den har til hensikt å forvalte AIF-ene direkte eller opprette en filial,
 - b) en virksomhetsplan der det særlig angis hvilke tjenester den har til hensikt å yte, og en angivelse av de AIF-ene den har til hensikt å forvalte.
3. Dersom AIF-forvalteren har til hensikt å opprette en filial, skal den gi følgende opplysninger i tillegg til dem som er nevnt i nr. 2:
 - a) hvordan filialen skal være organisert,
 - b) adresse i AIF-ets hjemstat som dokumenter kan innhentes fra,
 - c) navn og kontaktopplysninger til de personene som har ansvar for ledelsen av filialen.
4. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal innen én måned etter at den fullstendige dokumentasjonen i samsvar med nr. 2 er mottatt, eller innen to måneder etter at den fullstendige dokumentasjonen i samsvar med nr. 3 er mottatt, oversende den fullstendige dokumentasjonen til vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat. Oversending skal skje bare dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et er i samsvar med og fortsatt vil være i samsvar med dette direktiv, og dersom AIF-forvalteren for øvrig overholder dette direktiv.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal legge ved en erklæring om at de har gitt tillatelse til den berørte AIF-forvalteren.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal umiddelbart underrette AIF-forvalteren om oversendingen.

Etter å ha mottatt underretningen om oversendingen kan AIF-forvalteren begynne å yte sine tjenester i vertsstaten.

5. AIF-forvalterens vertsstat skal ikke pålegge den berørte AIF-forvalteren noen andre krav på de områdene som omfattes av dette direktiv.

6. Dersom det skjer en endring i de opplysningene som er gitt i samsvar med nr. 2 og eventuelt nr. 3, skal en AIF-forvalter skriftlig underrette vedkommende myndigheter i sin hjemstat om denne endringen minst én måned før en planlagt endring gjennomføres, eller umiddelbart etter at en ikke-planlagt endring har funnet sted.

Dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et etter en planlagt endring ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal de berørte vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat uten unødig opphold underrette AIF-forvalteren om at den ikke skal gjennomføre endringen.

Dersom en planlagt endring gjennomføres uten hensyn til første og annet ledd, eller en ikke-planlagt endring har funnet sted med den følge at AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat treffe alle nødvendige tiltak i samsvar med artikkel 46.

Dersom endringene kan godtas fordi de ikke påvirker overholdelsen av dette direktiv når det gjelder AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et eller AIF-forvalterens overholdelse av dette direktiv for øvrig, skal vedkommende myndigheter i forvalterens hjemstat omgående underrette vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat om disse endringene.

7. For å sikre ensartet harmonisering av denne artikkel kan ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvilke opplysninger som skal framlegges i samsvar med nr. 2 og 3.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

8. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standardkjemaer, maler og framgangsmåter for oversending av opplysninger i samsvar med nr. 2 og 3.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITTEL VII

SÆRLIGE REGLER MED HENSYN TIL TREDJESTATER

Artikkel 34

Vilkår for AIF-forvaltere etablert i Unionen som forvalter AIF-er etablert i en tredjestat som ikke markedsføres i medlemsstatene

1. Medlemsstatene skal sikre at en AIF-forvalter med tillatelse etablert i Unionen kan forvalte AIF-er etablert i en tredjestat som ikke markedsføres i Unionen, under forutsetning av at

- a) AIF-forvalteren overholder alle kravene fastsatt i dette direktiv unntatt artikkel 21 og 22 når det gjelder disse AIF-ene, og
- b) passende samarbeidsordninger foreligger mellom vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat og tilsynsmyndighetene i den tredjestat der AIF-et er etablert, for minst å sikre en effektiv utveksling av opplysninger som gjør at vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat kan utføre sine oppgaver i samsvar med dette direktiv.

2. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 1 for å utforme en felles ramme for å lette inngåelsen av slike samarbeidsordninger med tredjestater.

3. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide retningslinjer for å fastsette vilkårene for anvendelse av de tiltakene som vedtas av Kommisjonen med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 1.

Artikkel 35

Vilkår for markedsføring i Unionen med et pass av et AIF etablert i en tredjestat som forvaltes av en forvalter etablert i Unionen

1. Medlemsstatene skal sikre at en AIF-forvalter med tillatelse etablert i Unionen kan markedsføre til profesjonelle investorer i Unionen andeler eller aksjer i AIF-er etablert i en tredjestat som den forvalter, og i tilførings-AIF-er etablert i

Unionen som ikke oppfyller kravene nevnt i artikkel 31 nr. 1 annet ledd, så snart vilkårene fastsatt i denne artikkel er oppfylt.

2. AIF-forvaltere skal overholde alle kravene fastsatt i dette direktiv, med unntak av kapittel VI. I tillegg skal følgende vilkår oppfylles:

- a) Det må foreligge passende samarbeidsordninger mellom vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat og tilsynsmyndighetene i den tredjestat der AIF-et er etablert, for minst å sikre en effektiv utveksling av opplysninger, idet det tas hensyn til artikkel 50 nr. 4, som gjør at vedkommende myndigheter kan utføre sine oppgaver i samsvar med dette direktiv,
- b) Den tredjestaten der AIF-et er etablert, er ikke oppført som et ikke-samarbeidsvillig land og territorium av FATF.
- c) Den tredjestaten der AIF-et er etablert, har undertegnet en avtale med hjemstaten til AIF-forvalteren som har tillatelse, og med alle andre medlemsstater der det er hensikten at andeler og aksjer i AIF-et etablert i en tredjestat skal markedsføres, som er helt i samsvar med standardene fastsatt i artikkel 26 i OECDs mønsteravtale om beskatning av inntekter og kapital, og sikrer effektiv utveksling av opplysninger i skattesaker, herunder eventuelle multilaterale skatteavtaler.

Dersom en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat er uenig i den vurderingen av anvendelsen av første ledd bokstav a) og b) som er gjort av vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. Dersom en AIF-forvalter har til hensikt å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-er etablert i en tredjestat, i sin hjemstat, skal AIF-forvalteren sende en underretning til vedkommende myndigheter i sin hjemstat med hensyn til hvert AIF etablert i en tredjestat som den har til hensikt å markedsføre.

Underretningen skal inneholde dokumentasjonen og opplysningene fastsatt i vedlegg III.

4. Senest 20 virkedager etter mottak av den fullstendige underretningen i henhold til nr. 3 skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat underrette AIF-forvalteren om hvorvidt den kan begynne å markedsføre AIF-et identifisert i underretningen nevnt i nr. 3 på dens territorium. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal hindre at AIF-et markedsføres bare dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et ikke er i samsvar med eller kommer til å være i samsvar dette direktiv, eller AIF-forvalteren på annet vis ikke overholder eller kommer til å overholde dette direktiv. Dersom beslutningen er positiv, kan AIF-forvalteren begynne å markedsføre AIF-et i sin hjemstat fra datoen for underretningen fra vedkommende myndigheter om dette.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal også underrette ESMA om at AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-et i AIF-forvalterens hjemstat.

5. Dersom en AIF-forvalter har til hensikt å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-er etablert i en tredjestat, i en annen medlemsstat enn sin hjemstat, skal AIF-forvalteren sende en underretning til vedkommende myndigheter i sin hjemstat med hensyn til hvert AIF etablert i en tredjestat som den har til hensikt å markedsføre.

Underretningen skal inneholde dokumentasjonen og opplysningene fastsatt i vedlegg IV.

6. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal senest 20 virkedager etter datoen for mottak av den fullstendige underretningen nevnt i nr. 5, oversende den fullstendige underretningen til vedkommende myndigheter i den medlemsstaten der det er hensikten at AIF-et skal markedsføres. Oversending skal skje bare dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et er i samsvar med og fortsatt vil være i samsvar med dette direktiv, og dersom AIF-forvalteren for øvrig overholder dette direktiv.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal legge ved en erklæring om at den berørte AIF-forvalteren har tillatelse til å forvalte AIF-er med en bestemt investeringsstrategi.

7. Når underretningen er oversendt, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat umiddelbart underrette AIF-forvalteren om dette. AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre AIF-et i de berørte vertsstatene fra datoen for underretningen fra vedkommende myndigheter.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal også underrette ESMA om at AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre aksjene eller andelene i AIF-et i sine vertsstater.

8. Ordningene nevnt i bokstav h) i vedlegg IV skal være underlagt lovgivningen og tilsynet i AIF-forvalterens vertsstater.

9. Medlemsstatene skal sikre at underretningen fra AIF-forvalteren nevnt i nr. 5 og erklæringen i nr. 6 gis på et språk som er vanlig i internasjonale finanskreter.

Medlemsstatene skal sikre at deres vedkommende myndigheter godtar elektronisk oversending og arkivering av dokumentene nevnt i nr. 6.

10. Ved enhver vesentlig endring av de opplysningene som er gitt i samsvar med nr. 3 eller 5, skal AIF-forvalteren skriftlig underrette vedkommende myndigheter i sin hjemstat om denne endringen minst én måned før en planlagt endring

gjennomføres, eller umiddelbart etter at en ikke-planlagt endring har funnet sted.

Dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et etter en planlagt endring ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren ikke lenger overholder dette direktiv, skal de berørte vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat uten unødig opphold underrette AIF-forvalteren om at den ikke skal gjennomføre endringen.

Dersom en planlagt endring gjennomføres uten hensyn til første og annet ledd, eller en ikke-planlagt endring har funnet sted med den følge at AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat treffe alle nødvendige tiltak i samsvar med artikkel 46, herunder om nødvendig uttrykkelig forby markedsføring av AIF-et.

Dersom endringene kan godtas fordi de ikke påvirker overholdelsen av dette direktiv med hensyn til AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et eller AIF-forvalterens overholdelse av dette direktiv for øvrig, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat omgående underrette ESMA om disse endringene i den grad endringene innebærer at visse AIF-er ikke lenger skal markedsføres, eller at ytterligere AIF-er skal markedsføres, og, dersom det er aktuelt, underrette vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstater.

11. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 2 bokstav a) for å utforme en felles ramme for å lette inngåelsen av slike samarbeidsordninger med tredjestater.

12. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide retningslinjer for å fastsette vilkårene for anvendelse av de tiltakene som vedtas av Kommisjonen med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 2 bokstav a).

13. ESMA skal utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette minstekravet til innhold i samarbeidsordningene nevnt i nr. 2 bokstav a) for å sikre at vedkommende myndigheter i både hjemstatene og vertsstatene mottar tilstrekkelige opplysninger til å kunne utøve sin tilsyns- og granskingsmyndighet i henhold til dette direktiv.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

14. For å sikre ensartet harmonisering av denne artikkel skal ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi framgangsmåtene for samordning og utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter i hjemstaten og vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstater.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

15. I tilfelle en vedkommende myndighet avviser en anmodning om utveksling av opplysninger i samsvar med de tekniske reguleringsstandardene nevnt i nr. 14, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

16. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette

- a) utformingen av og innholdet i en mal for underretningen nevnt i nr. 3,
- b) utformingen av og innholdet i en mal for underretningen nevnt i nr. 5,
- c) utformingen av og innholdet i en mal for erklæringen nevnt i nr. 6,
- d) utformingen av oversendingen nevnt i nr. 6,
- e) utformingen av den skriftlige underretningen nevnt i nr. 10.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

17. Med forbehold for artikkel 43 nr. 1 skal medlemsstatene kreve at AIF-er som forvaltes og markedsføres av AIF-forvalteren, skal markedsføres bare til profesjonelle investorer.

Artikkel 36

Vilkår for markedsføring i medlemsstatene uten pass av AIF-er etablert i en tredjestat som forvaltes av en AIF-forvalter etablert i Unionen

1. Uten at det berører artikkel 35 kan medlemsstatene tillate at en AIF-forvalter med tillatelse etablert i Unionen kan markedsføre til profesjonelle investorer, bare på deres territorium, andeler og aksjer i AIF-er etablert i en tredjestat som den forvalter, og i tilførings-AIF-er etablert i Unionen som

ikke oppfyller kravene i artikkel 31 nr. 1 annet ledd, under forutsetning av at

- a) AIF-forvalteren overholder alle kravene fastsatt i dette direktiv, med unntak av artikkel 21. AIF-forvalteren skal imidlertid sikre at en eller flere enheter utpekes til å utføre oppgavene nevnt i artikkel 21 nr. 7, 8 og 9. AIF-forvalteren skal ikke utføre disse oppgavene. AIF-forvalteren skal gi sine tilsynsmyndigheter opplysninger om identiteten til de enhetene som er ansvarlige for å utføre oppgavene nevnt i artikkel 21 nr. 7, 8 og 9,
- b) passende samarbeidsordninger med henblikk på overvåking av systemrisiko og i tråd med internasjonale standarder foreligger mellom vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat og tilsynsmyndighetene i den tredjestat der AIF-et er etablert, for å sikre en effektiv utveksling av opplysninger som gjør det mulig for vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat å utføre sine oppgaver i samsvar med dette direktiv,
- c) tredjestaten der AIF-et er etablert, ikke er oppført som et ikke-samarbeidsvillig land og territorium av FATF.

2. Medlemsstatene kan pålegge AIF-forvalteren strengere regler med hensyn til markedsføringen av andeler eller aksjer i AIF-er etablert i en tredjestat til investorer på deres territorium i samsvar med denne artikkel.

3. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 1 for å utforme en felles ramme for å lette inngåelsen av slike samarbeidsordninger med tredjestater.

4. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide retningslinjer for å fastsette vilkårene for anvendelse av de tiltakene som vedtas av Kommisjonen med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 1.

Artikkel 37

Tillatelse til AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som har til hensikt å forvalte AIF-er etablert i Unionen og/eller markedsføre i Unionen AIF-er som de forvalter i samsvar med artikkel 39 eller 40

1. Medlemsstatene skal kreve at AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som har til hensikt å forvalte AIF-er etablert i Unionen og/eller markedsføre i Unionen AIF-er som de forvalter i samsvar med artikkel 39 eller 40, får forhåndstillatelse av vedkommende myndigheter i sin referanse-medlemsstat i samsvar med denne artikkel.

2. En AIF-forvalter etablert i en tredjestat som har til hensikt å innhente forhåndstillatelse som nevnt i nr. 1, skal overholde dette direktiv, med unntak av kapittel VI. Dersom og i den grad overholdelsen av en bestemmelse i dette direktiv er uforenlig med overholdelse av den lovgivning som AIF-forvalteren etablert i en tredjestat og/eller AIF-et etablert i en tredjestat som markedsføres i Unionen, er underlagt, skal AIF-forvalteren ikke være forpliktet til å overholde nevnte bestemmelse i dette direktiv dersom den kan godtgjøre at

- a) det er umulig å kombinere slik overholdelse med overholdelse av en obligatorisk bestemmelse i lovgivningen som AIF-forvalteren etablert i en tredjestat og/eller AIF-et etablert i en tredjestat som markedsføres i Unionen, er underlagt,
- b) lovgivningen som AIF-forvalteren etablert i en tredjestat og/eller AIF-et etablert i en tredjestat er underlagt, fastsetter en tilsvarende regel som har samme reguleringsformål og gir samme vernnivå for investorene i det berørte AIF-et, og
- c) AIF-forvalteren etablert i en tredjestat og/eller AIF-et etablert i en tredjestat overholder den tilsvarende regelen nevnt i bokstav b).

3. En AIF-forvalter etablert i en tredjestat som har til hensikt å innhente forhåndstillatelse som nevnt i nr. 1, skal ha en lovlig stedfortreder etablert i sin referansemedlemsstat. Den lovlige stedfortrederen skal være AIF-forvalterens kontaktpunkt i Unionen, og all offisiell korrespondanse mellom vedkommende myndigheter og AIF-forvalteren, og mellom investorer etablert i Unionen i det berørte AIF-et og AIF-forvalteren som fastsatt i dette direktiv, skal skje gjennom nevnte lovlige stedfortreder. Den lovlige stedfortrederen skal sammen med AIF-forvalteren utøve etterlevelsesfunksjonen når det gjelder den forvaltnings- og markedsføringsvirksomhet som AIF-forvalteren utøver i henhold til dette direktiv.

4. Referansemedlemsstaten for en AIF-forvalter etablert i en tredjestat skal fastsettes som følger:

- a) Dersom AIF-forvalteren etablert i en tredjestat har til hensikt å forvalte bare ett AIF etablert i Unionen, eller flere AIF-er etablert i Unionen som er etablert i samme medlemsstat, og ikke har til hensikt å markedsføre noen AIF-er i samsvar med artikkel 39 eller 40 i Unionen, skal hjemstaten til det eller de berørte AIF-ene anses å være referansemedlemsstaten, og vedkommende myndigheter i denne medlemsstaten skal ha ansvar for framgangsmåten for tillatelse og for tilsynet med AIF-forvalteren.
- b) Dersom AIF-forvalteren etablert i en tredjestat har til hensikt å forvalte flere AIF-er etablert i Unionen som er etablert i ulike medlemsstater, og ikke har til hensikt å

markedsføre noen AIF-er i samsvar med artikkel 39 eller 40 i Unionen, skal referansemedlemsstaten være enten

- i) den medlemsstaten der de fleste AIF-ene er etablert, eller
 - ii) den medlemsstaten der størstedelen av eiendelene forvaltes.
- c) Dersom AIF-forvalteren etablert i en tredjestat har til hensikt å markedsføre bare ett AIF etablert i Unionen i bare én medlemsstat, fastsettes referansemedlemsstaten som følger:
- i) dersom AIF-et har tillatelse eller er registrert i en medlemsstat, AIF-ets hjemstat eller den medlemsstaten der AIF-forvalteren har til hensikt å markedsføre AIF-et,
 - ii) dersom AIF-et ikke har tillatelse eller er registrert i en medlemsstat, den medlemsstaten der AIF-forvalteren har til hensikt å markedsføre AIF-et.
- d) Dersom AIF-forvalteren etablert i en tredjestat har til hensikt å markedsføre bare ett AIF etablert i en tredjestat i bare én medlemsstat, skal referansemedlemsstaten være denne medlemsstaten.
- e) Dersom AIF-forvalteren etablert i en tredjestat har til hensikt å markedsføre bare ett AIF etablert i Unionen, men i ulike medlemsstater, fastsettes referansemedlemsstaten som følger:
- i) dersom AIF-et har tillatelse eller er registrert i en medlemsstat, AIF-ets hjemstat eller en av de medlemsstatene der AIF-forvalteren har til hensikt å drive aktiv markedsføring, eller
 - ii) dersom AIF-et ikke har tillatelse eller er registrert i en medlemsstat, en av medlemsstatene der AIF-forvalteren har til hensikt å drive aktiv markedsføring.
- f) Dersom AIF-forvalteren etablert i en tredjestat har til hensikt å markedsføre bare ett AIF etablert i en tredjestat, men i ulike medlemsstater, skal referansemedlemsstaten være en av disse medlemsstatene.
- g) Dersom AIF-forvalteren etablert i en tredjestat har til hensikt å markedsføre i Unionen flere AIF-er etablert i Unionen, fastsettes referansemedlemsstaten som følger:
- i) dersom alle disse AIF-ene er registrert eller har tillatelse i samme medlemsstat, hjemstaten til disse AIF-ene eller den medlemsstaten der AIF-forvalteren har til hensikt å drive aktiv markedsføring for de fleste av disse AIF-ene,

ii) dersom ikke alle AIF-ene er registrert eller har tillatelse i samme medlemsstat, den medlemsstaten der AIF-forvalteren har til hensikt å drive aktiv markedsføring for de fleste av disse AIF-ene.

h) Dersom AIF-forvalteren etablert i en tredjestat har til hensikt å markedsføre i Unionen flere AIF-er etablert i Unionen og AIF-er etablert en tredjestat, eller flere AIF-er etablert i en tredjestat, er referansemedlemsstaten den medlemsstaten der den har til hensikt å drive aktiv markedsføring for de fleste av disse AIF-ene.

I henhold til kriteriene fastsatt i første ledd bokstav b), bokstav c) i), bokstav e), bokstav f) og bokstav g) i) er det mulig å ha flere referansemedlemsstater. I slike tilfeller skal medlemsstatene kreve at AIF-forvalteren etablert i en tredjestat som har til hensikt å forvalte AIF-er etablert i Unionen uten å markedsføre dem og/eller markedsføre i Unionen AIF-er som den forvalter i samsvar med artikkel 39 eller 40, sender en anmodning til vedkommende myndigheter i alle de medlemsstatene som er mulige referansemedlemsstater i samsvar med kriteriene fastsatt i nevnte bokstaver, for å fastsette hvilken medlemsstat som skal være dens referansemedlemsstat. Disse vedkommende myndigheter skal innen én måned etter mottak av anmodningen i fellesskap beslutte hvilken medlemsstat som skal være referansemedlemsstat for AIF-forvalteren etablert i en tredjestat. Vedkommende myndigheter i den medlemsstaten som blir utpekt som referansemedlemsstat, skal uten unødig opphold underrette AIF-forvalteren etablert i en tredjestat om denne utpekingen. Dersom AIF-forvalteren etablert i en tredjestat ikke blir behørig underrettet om de berørte vedkommende myndigheters beslutning innen sju dager etter beslutningen, eller dersom de berørte vedkommende myndigheter ikke har truffet beslutning innen en periode på én måned, kan AIF-forvalteren etablert i en tredjestat selv velge sin referansemedlemsstat på grunnlag av kriteriene angitt i dette nummer.

AIF-forvalteren skal kunne dokumentere at den har til hensikt å drive aktiv markedsføring i en bestemt medlemsstat ved å opplyse om sin markedsføringsstrategi overfor vedkommende myndigheter i den medlemsstat den har angitt.

5. Medlemsstatene skal kreve at AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som har til hensikt å forvalte AIF-er etablert i Unionen uten å markedsføre dem og/eller å markedsføre i Unionen AIF-er som den forvalter i samsvar med artikkel 39 eller 40, sender en anmodning om tillatelse til sin referansemedlemsstat.

Når vedkommende myndigheter har mottatt søknaden om tillatelse, skal de undersøke om AIF-forvalterens valg av referansemedlemsstat oppfyller kriteriene i nr. 4. Dersom vedkommende myndigheter anser at dette ikke er tilfellet, skal de avslå søknaden om tillatelse fra AIF-forvalteren etablert i en tredjestat og begrunne sitt avslag. Dersom vedkommende myndigheter anser at kriteriene i nr. 4 er oppfylt, skal de underrette ESMA om dette og anmode om råd i forbindelse med vurderingen. I sin underretning til ESMA skal

vedkommende myndigheter opplyse ESMA om AIF-forvalterens begrunnelse for sin vurdering med hensyn til valg av referansemedlemsstat samt gi opplysninger om AIF-forvalterens markedsføringsstrategi.

Senest én måned etter å ha mottatt underretningen nevnt i annet ledd skal ESMA gi de berørte vedkommende myndigheter råd om deres vurdering av om referansemedlemsstaten oppfyller kriteriene i nr. 4. ESMA skal gi et negativt svar bare dersom den anser at kriteriene i nr. 4 ikke er oppfylt.

Den fristen som er angitt i artikkel 8 nr. 5, skal ikke løpe så lenge ESMA foretar sine vurderinger i samsvar med dette nummer.

Dersom vedkommende myndigheter foreslår at tillatelse skal gis i strid med ESMA's råd som nevnt i tredje ledd, skal de underrette ESMA og gi sin begrunnelse for dette. ESMA skal offentliggjøre det faktum at en vedkommende myndighet ikke følger eller har til hensikt å følge dens råd. ESMA kan også fra tilfelle til tilfelle beslutte å offentliggjøre begrunnelsen som vedkommende myndigheter har gitt for ikke å følge rådet. Vedkommende myndigheter skal motta forhåndsvarsel om slik offentliggjøring.

Dersom vedkommende myndigheter foreslår å gi tillatelse i strid med ESMA's råd som nevnt i tredje ledd, og AIF-forvalteren har til hensikt å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-er som den forvalter i andre medlemsstater enn referansemedlemsstaten, skal vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten også underrette vedkommende myndigheter i disse medlemsstatene om dette, og gi sin begrunnelse for det. Dersom det er aktuelt, skal vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten også underrette vedkommende myndigheter i hjemstatene til de AIF-ene som forvaltes av AIF-forvalteren, om dette, og gi sin begrunnelse for det.

6. Dersom en vedkommende myndighet i en medlemsstat er uenig i den beslutningen AIF-forvalteren har truffet med hensyn til referansemedlemsstat, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

7. Med forbehold for nr. 8 skal det ikke gis tillatelse med mindre følgende vilkår er oppfylt:

a) Referansemedlemsstaten er angitt av AIF-forvalteren i samsvar med kriteriene fastsatt i nr. 4 og støttes av opplysninger om markedsføringsstrategien, og berørte vedkommende myndigheter har fulgt framgangsmåten fastsatt i nr. 5.

b) AIF-forvalteren har utpekt en lovlig stedfortreder som er etablert i referansemedlemsstaten.

- c) Den lovlige stedfortrederen skal, sammen med AIF-forvalteren, være kontaktpersonen til AIF-forvalteren etablert i en tredjestat for investorene i de berørte AIF-ene, for ESMA og for vedkommende myndigheter når det gjelder den virksomheten som AIF-forvalteren har tillatelse til i Unionen, og skal minst være tilstrekkelig utstyrt til å utøve etterlevelsesfunksjonen i samsvar med dette direktiv.
- d) Det foreligger passende samarbeidsordninger mellom vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten, vedkommende myndigheter i hjemstaten til de berørte AIF-ene etablert i Unionen og tilsynsmyndighetene i den tredjestat der AIF-forvalteren er etablert, for minst å sikre en effektiv utveksling av opplysninger som gjør at vedkommende myndigheter kan utføre sine oppgaver i samsvar med dette direktiv.
- e) Den tredjestaten der AIF-forvalteren etablert i en tredjestat er etablert, er ikke oppført som et ikke-samarbeidsvillig land og territorium av FATF.
- f) Den tredjestaten der AIF-forvalteren er etablert, har undertegnet en avtale med referansemedlemsstaten som er helt i samsvar med standardene fastsatt i artikkel 26 i OECDs mønsteravtale om beskatning av inntekter og kapital, og sikrer effektiv utveksling av opplysninger i skattesaker, herunder eventuelle multilaterale skatteavtaler.
- g) Vedkommende myndigheters effektive utøvelse av sine tilsynsfunksjoner i henhold til dette direktiv hindres verken av en tredjestats lover eller forskrifter som AIF-forvalteren er underlagt, eller av begrensninger i den tilsyns- og granskingsmyndigheten denne tredjestats tilsynsmyndigheter har.

Dersom en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat er uenig i den vurderingen av anvendelsen av bokstav a)–e) og g) som er gjort av vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Dersom en vedkommende myndighet for et AIF etablert i Unionen ikke innenfor et rimelig tidsrom inngår en samarbeidsavtale som fastsatt i første ledd bokstav d), kan referansemedlemsstatens vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

8. Tillatelsen skal gis i samsvar med kapittel II, som får anvendelse *mutatis mutandis*, med forbehold for følgende kriterier:

- a) Opplysningene nevnt i artikkel 7 nr. 2 skal suppleres med
- i) AIF-forvalterens begrunnelse for sin vurdering med hensyn til referansemedlemsstat i samsvar med kriteriene fastsatt i nr. 4, med opplysninger om markedsføringsstrategien,
 - ii) en liste over de bestemmelsene i dette direktiv som det er umulig for AIF-forvalteren å overholde, ettersom en slik overholdelse i samsvar med bestemmelsene i nr. 2 ville være uforenlig med overholdelsen av en obligatorisk bestemmelse i den lovgivningen som AIF-forvalteren etablert i en tredjestat, eller AIF-et etablert i en tredjestat som markedsføres i Unionen, er underlagt,
 - iii) skriftlig dokumentasjon basert på de tekniske reguleringsstandardene utarbeidet av ESMA om at lovgivningen i den berørte tredjestat inneholder en regel som tilsvarende de bestemmelsene som det er umulig å overholde, og som har samme reguleringsformål og gir samme vernnivå for investorene i de berørte AIF-ene, samt at AIF-forvalteren overholder denne tilsvarende regelen; en slik skriftlig dokumentasjon skal være støttet av en juridisk uttalelse om at den relevante uforenlige obligatoriske bestemmelsen finnes i tredjestats lovgivning, herunder en beskrivelse av reguleringsformålet og hvilken type investorvern den er ment å gi, og
 - iv) navnet på AIF-forvalterens lovlige stedfortreder og stedet der denne er etablert.
- b) Opplysningene nevnt i artikkel 7 nr. 3 kan begrenses til AIF-er etablert i Unionen som AIF-forvalteren har til hensikt å forvalte, og til de AIF-ene som AIF-forvalteren forvalter og har til hensikt å markedsføre i Unionen med et pass.
- c) Artikkel 8 nr. 1 bokstav a) berører ikke nr. 2 i denne artikkel.
- d) Artikkel 8 nr. 1 bokstav e) får ikke anvendelse.
- e) Artikkel 8 nr. 5 annet ledd skal leses som om den inneholder en henvisning til «opplysningene nevnt i artikkel 37 nr. 8 bokstav a)».

Dersom en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat er uenig i den tillatelsen som vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat har gitt, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

9. Dersom vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten anser at AIF-forvalteren kan påberope seg nr. 2 for å bli unntatt fra kravet om overholdelse av visse bestemmelser i dette direktiv, skal de uten unødig opphold underrette ESMA om dette. De skal underbygge denne vurderingen med de opplysningene som AIF-forvalteren har gitt i samsvar med nr. 8 bokstav a) ii) og iii).

Senest én måned etter å ha mottatt underretningen nevnt i første ledd skal ESMA gi vedkommende myndigheter råd om anvendelsen av unntaket fra kravet om overholdelse av dette direktiv som følge av uforenlighet i samsvar med nr. 2. Rådet kan særlig dreie seg om hvorvidt vilkårene for et slikt unntak synes å være oppfylt, basert på de opplysningene som AIF-forvalteren har gitt i samsvar med nr. 8 bokstav a) ii) og iii) samt de tekniske reguleringsstandardene om likeverdighet. ESMA skal forsøke å bygge opp en felles europeisk tilsynskultur og en konsekvent tilsynspraksis og sikre ensartede framgangsmåter blant vedkommende myndigheter med hensyn til anvendelse av dette nummer.

Den fristen som er angitt i artikkel 8 nr. 5, skal ikke løpe så lenge ESMA foretar sine vurderinger i samsvar med dette nummer.

Dersom vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten foreslår at tillatelse skal gis i strid med ESMAAs råd som nevnt i annet ledd, skal de underrette ESMA og gi sin begrunnelse for dette. ESMA skal offentliggjøre det faktum at en vedkommende myndighet ikke følger eller har til hensikt å følge dens råd. ESMA kan også fra tilfelle til tilfelle beslutte å offentliggjøre begrunnelsen som vedkommende myndigheter har gitt for ikke å følge rådet. De berørte vedkommende myndigheter skal motta forhåndsvarsel om slik offentliggjøring.

Dersom vedkommende myndigheter foreslår å gi tillatelse i strid med ESMAAs råd som nevnt i annet ledd, og AIF-forvalteren har til hensikt å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-er som den forvalter i andre medlemsstater enn referansemedlemsstaten, skal vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten også underrette vedkommende myndigheter i disse medlemsstatene om dette, og gi sin begrunnelse for det.

Dersom en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat er uenig i den vurderingen av anvendelsen av dette nummer som er gjort av vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

10. Vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten skal uten unødig opphold underrette ESMA om resultatet av den første tillatelsesprosessen, om eventuelle endringer i tillatelsen til AIF-forvalteren og eventuelle tilbakekallinger av tillatelser.

Vedkommende myndigheter skal underrette ESMA om de søknadene om tillatelse som de har avslått, med opplysninger om AIF-forvalteren som har søkt om tillatelse, og årsakene til avslaget. ESMA skal føre et sentralt register over slike opplysninger som på anmodning skal gjøres tilgjengelig for vedkommende myndigheter. Vedkommende myndigheter skal behandle disse opplysningene fortrolig.

11. Fastsettelsen av referansemedlemsstat berøres ikke av AIF-forvalterens videre forretningsutvikling i Unionen. Dersom AIF-forvalteren endrer sin markedsføringsstrategi innen to år etter sin førstegangstillatelse, og denne endringen ville ha påvirket fastsettelsen av referansemedlemsstat dersom den endrede markedsføringsstrategien hadde vært den opprinnelige markedsføringsstrategien, skal AIF-forvalteren imidlertid underrette vedkommende myndigheter i den opprinnelige referansemedlemsstaten om endringen før den gjennomføres, og angi sin referansemedlemsstat i samsvar med kriteriene fastsatt i nr. 4 og basert på den nye strategien. AIF-forvalteren skal begrunne sin vurdering ved å underrette sin opprinnelige referansemedlemsstat om sin nye markedsføringsstrategi. Samtidig skal AIF-forvalteren framlegge opplysninger om sin lovlige stedfortreder, herunder dennes navn og stedet der den er etablert. Den lovlige stedfortrederen skal være etablert i den nye referansemedlemsstaten.

Den opprinnelige referansemedlemsstaten skal vurdere hvorvidt AIF-forvalterens fastsettelse av referansemedlemsstat i samsvar med første ledd er korrekt, og skal underrette ESMA om dette. ESMA skal gi råd om vedkommende myndigheters vurdering. Vedkommende myndigheter skal i sin underretning til ESMA opplyse om AIF-forvalterens begrunnelse for sin vurdering med hensyn til referansemedlemsstat samt gi opplysninger om AIF-forvalterens nye markedsføringsstrategi.

Senest én måned etter å ha mottatt underretningen nevnt i annet ledd skal ESMA gi de berørte vedkommende myndigheter råd om deres vurdering. ESMA skal gi et negativt svar bare dersom den anser at kriteriene i nr. 4 ikke er oppfylt.

Etter å ha mottatt ESMAAs råd i samsvar med tredje ledd skal vedkommende myndigheter i den opprinnelige referansemedlemsstaten underrette AIF-forvalteren etablert i en tredjestat, dens lovlige stedfortreder og ESMA om sin beslutning.

Dersom vedkommende myndigheter i den opprinnelige referansemedlemsstaten er enig i AIF-forvalterens vurdering, skal de også underrette vedkommende myndigheter i den nye referansemedlemsstaten om endringen. Den opprinnelige referansemedlemsstaten skal uten unødig opphold oversende en kopi av tillatelsen til og tilsynsdokumentet om AIF-forvalteren til den nye referansemedlemsstaten. Fra og med datoen for oversendelse av tillatelsen og tilsynsdokumentet skal vedkommende myndigheter i den nye referansemedlemsstaten ha myndighet til å gi tillatelse til og føre tilsyn med AIF-forvalteren.

Dersom vedkommende myndigheters endelige vurdering er i strid med ESMA's råd som nevnt i nr. 3,

- a) skal vedkommende myndigheter underrette ESMA om dette og gi en begrunnelse. ESMA skal offentliggjøre det faktum at en vedkommende myndighet ikke følger eller har til hensikt å følge dens råd. ESMA kan også fra tilfelle til tilfelle beslutte å offentliggjøre begrunnelsen som vedkommende myndigheter har gitt for ikke å følge rådet. Den berørte vedkommende myndighet skal motta forhåndsvarsel om slik offentliggjøring,
- b) dersom AIF-forvalteren markedsfører andeler eller aksjer i AIF-er som den forvalter i andre medlemsstater enn den opprinnelige referansemedlemsstaten, skal vedkommende myndigheter i den opprinnelige referansemedlemsstaten underrette vedkommende myndigheter i disse andre medlemsstatene om dette og gi en begrunnelse. Dersom det er aktuelt, skal vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten også underrette vedkommende myndigheter i hjemstatene til de AIF-ene som forvaltes av AIF-forvalteren, om dette og gi en begrunnelse.

12. Dersom det innen to år etter at AIF-forvalteren har fått tillatelse, framgår av AIF-forvalterens faktiske forretningsutvikling i Unionen at den markedsføringsstrategien som AIF-forvalteren framla på det tidspunktet den fikk sin tillatelse, ikke er blitt fulgt, at AIF-forvalteren fikk tillatelsen på grunnlag av uriktige opplysninger om markedsføringsstrategien, eller at AIF-forvalteren har endret sin markedsføringsstrategi uten å overholde vilkårene i nr. 11, skal vedkommende myndigheter i den opprinnelige referansemedlemsstaten anmode AIF-forvalteren om å angi referansemedlemsstat på grunnlag av sin faktiske markedsføringsstrategi. Framgangsmåten fastsatt i nr. 1 får anvendelse *mutatis mutandis*. Dersom AIF-forvalteren ikke etterkommer vedkommende myndigheters anmodning, skal de tilbakekalle tillatelsen.

Dersom AIF-forvalteren endrer sin markedsføringsstrategi etter perioden nevnt i nr. 11 og har til hensikt å endre referansemedlemsstat på grunnlag av sin nye markedsføringsstrategi, kan den sende en anmodning om endring av referansemedlemsstat til vedkommende myndigheter i den opprinnelige referansemedlemsstaten. Framgangsmåten fastsatt i nr. 11 får anvendelse *mutatis mutandis*.

Dersom en vedkommende myndighet i en medlemsstat er uenig i den vurdering som er gjort med hensyn til referansemedlemsstat i henhold til nr. 11 eller dette nummer, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

13. Eventuelle tvister mellom vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat og AIF-forvalteren skal avgjøres i samsvar med lovgivningen i referansemedlemsstaten og være underlagt dennes jurisdiksjon.

Eventuelle tvister mellom AIF-forvalteren eller AIF-et og investorer etablert i Unionen i det berørte AIF-et skal avgjøres i samsvar med lovgivningen i en medlemsstat og være underlagt dennes jurisdiksjon.

14. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å angi nærmere den framgangsmåten mulige referansemedlemsstater skal følge når de fastsetter referansemedlemsstat blant disse medlemsstatene i samsvar nr. 4 annet ledd. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 59 nr. 2.

15. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 7 bokstav d) for å utforme en felles ramme for å lette inngåelsen av slike samarbeidsordninger med tredjestater.

16. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide retningslinjer for å fastsette vilkårene for anvendelse av de tiltakene som vedtas av Kommisjonen med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 7 bokstav d).

17. ESMA skal utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette minstekravet til innhold i samarbeidsordningene nevnt i nr. 7 bokstav d) for å sikre at vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten og vedkommende myndigheter i vertsstatene mottar tilstrekkelige opplysninger til å kunne utøve sin tilsyns- og granskingsmyndighet i henhold til dette direktiv.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

18. For å sikre ensartet harmonisering av denne artikkel skal ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi nærmere framgangsmåtene for samordning og utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndighet i referansemedlemsstaten og vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstater.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

19. I tilfelle en vedkommende myndighet avviser en anmodning om utveksling av opplysninger i samsvar med de tekniske reguleringsstandardene nevnt i nr. 17, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

20. I henhold til artikkel 29 i forordning (EU) nr. 1095/2010 skal ESMA fremme en effektiv bilateral og multilateral utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten til AIF-forvalteren etablert i en tredjestat og vedkommende myndigheter i den berørte AIF-forvalterens vertsstat, samtidig som gjeldende bestemmelser om fortrolighet og personvern i relevant unionsregelverk overholdes.

21. I henhold til artikkel 31 i forordning (EU) nr. 1095/2010 skal ESMA ivareta den overordnede samordningen mellom vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten til AIF-forvalteren etablert i en tredjestat og vedkommende myndigheter i den berørte AIF-forvalterens vertsstat. ESMA kan særlig

- a) lette utveksling av opplysninger mellom berørte vedkommende myndigheter,
- b) fastsette omfanget av de opplysningene som vedkommende myndighet i referansemedlemsstaten skal gi vedkommende myndigheter i de berørte vertsstatene,
- c) treffe alle hensiktsmessige tiltak i forbindelse med en utvikling som kan true finansmarkedenes virkemåte, med sikte på å lette samordningen av tiltak som treffes av vedkommende myndighet i referansemedlemsstaten og vedkommende myndigheter i vertsstatene med hensyn til AIF-forvaltere etablert i en tredjestat.

22. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette utformingen av og innholdet i anmodningen nevnt i nr. 12 annet ledd.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

23. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel kan ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi

- a) på hvilken måte en AIF-forvalter må overholde kravene fastsatt i dette direktiv, idet det tas hensyn til at AIF-forvalteren er etablert i en tredjestat, og særlig framleggingen av opplysningene som kreves i henhold til artikkel 22–24,
- b) på hvilke vilkår lovgivningen som AIF-forvalteren etablert i en tredjestat eller AIF-et etablert i en tredjestat er underlagt, anses å inneholde en tilsvarende regel som har samme reguleringsformål og gir samme vernnivå for de berørte investorene.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 38

Fagfellevurdering av tillatelse til og tilsyn med AIF-forvaltere etablert i en tredjestat

1. ESMA skal hvert år gjennomføre en fagfellevurdering av vedkommende myndigheters tilsynsvirksomhet når det gjelder tillatelse til og tilsyn med AIF-forvaltere etablert i en tredjestat i henhold til artikkel 37, 39, 40 og 41, med sikte på å styrke det innbyrdes samsvaret mellom tilsynsresultater, i samsvar med artikkel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. Innen 22. juli 2013 skal ESMA utvikle metoder som tillater objektiv vurdering og sammenligning av de myndighetene som blir vurdert.

3. Særlig skal fagfellevurderingen omfatte

a) graden av tilnærming i tilsynspraksis når det gjelder tillatelse til og tilsyn med AIF-forvaltere etablert i en tredjestat,

b) i hvilket omfang tilsynspraksisen fører til at målene fastsatt i dette direktiv oppfylles,

c) effektiviteten og graden av tilnærming som er oppnådd med hensyn til gjennomføringen av dette direktiv og dets gjennomføringstiltak samt de tekniske regulerings- og gjennomføringsstandardene som EMSA har utarbeidet i samsvar med dette direktiv, herunder administrative tiltak og sanksjoner som er ilagt AIF-forvaltere etablert i en tredjestat når dette direktiv ikke er blitt overholdt.

4. På grunnlag av konklusjonene i fagfellevurderingen kan ESMA utstede retningslinjer og anbefalinger i henhold til artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010 for å opprette en konsekvent, formålstjenlig og effektiv tilsynspraksis for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat.

5. Vedkommende myndigheter skal gjøre sitt ytterste for å overholde disse retningslinjene og anbefalingene.

6. Innen to måneder etter at en retningslinje eller anbefaling er utstedt, skal hver enkelt vedkommende myndighet bekrefte hvorvidt den overholder eller har til hensikt å overholde retningslinjen eller anbefalingen. Dersom en vedkommende myndighet ikke overholder eller har til hensikt å overholde en retningslinje eller anbefaling, skal den underrette ESMA og gi en begrunnelse for dette.

7. ESMA skal offentliggjøre det faktum at en vedkommende myndighet ikke overholder eller ikke har til hensikt å overholde retningslinjen eller anbefalingen. ESMA kan også fra tilfelle til tilfelle beslutte å offentliggjøre begrunnelsen som vedkommende myndighet har gitt for ikke å overholde retningslinjen eller anbefalingen. Vedkommende myndighet skal motta forhåndsvarsel om slik offentliggjøring.

8. I rapporten nevnt i artikkel 43 nr. 5 i forordning (EU) nr. 1995/2010 skal ESMA underrette Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om de retningslinjene og anbefalingene som er utstedt i henhold til denne artikkel, opplyse om hvilke vedkommende myndigheter som ikke har fulgt dem, og redegjøre for hvordan ESMA har til hensikt å sikre at disse berørte vedkommende myndigheter i framtiden vil følge ESMA's anbefalinger og retningslinjer.

9. Kommisjonen skal ta behørig hensyn til disse rapportene ved sin gjennomgåelse av dette direktiv i samsvar med artikkel 69 og eventuelle etterfølgende evalueringer den måtte foreta.

10. ESMA skal offentliggjøre den beste praksis som påvises i offentlig tilgjengelige fagfellevurderinger. I tillegg kan alle andre resultater fra fagfellevurderinger offentliggjøres etter samtykke fra den vedkommende myndighet som er gjenstand for fagfellevurderingen.

Artikkel 39

Vilkår for markedsføring i Unionen med pass av AIF-er etablert i Unionen som forvaltes av en AIF-forvalter etablert i en tredjestat

1. Medlemsstatene skal sikre at en AIF-forvalter med behørig tillatelse etablert i en tredjestat med et pass kan markedsføre andeler eller aksjer i ethvert AIF etablert i Unionen som den forvalter, til profesjonelle investorer i Unionen så snart vilkårene fastsatt i denne artikkel er oppfylt.

2. Dersom en AIF-forvalter har til hensikt å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-er etablert i Unionen i sin referansemedlemsstat, skal AIF-forvalteren sende en underretning til vedkommende myndigheter i sin referansemedlemsstat med hensyn til hvert AIF etablert i Unionen som den har til hensikt å markedsføre.

Underretningen skal inneholde dokumentasjonen og opplysningene fastsatt i vedlegg III.

3. Senest 20 virkedager etter mottak av den fullstendige underretningen i henhold til nr. 2 skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat underrette AIF-forvalteren om hvorvidt den kan begynne å markedsføre AIF-et identifisert i underretningen nevnt i nr. 2 på referansemedlemsstatens territorium. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat kan hindre at AIF-et markedsføres bare dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et ikke er i samsvar med eller kommer til å være i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren på annet vis ikke overholder eller kommer til å overholde dette direktiv. Dersom beslutningen er positiv, kan AIF-forvalteren begynne å markedsføre AIF-et i sin referansemedlemsstat fra datoen for underretningen fra vedkommende myndigheter om dette.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat skal også underrette ESMA og vedkommende myndigheter for AIF-et om at AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-et i sin referansemedlemsstat.

4. Dersom en AIF-forvalter har til hensikt å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-er etablert i Unionen i andre medlemsstater enn sin referansemedlemsstat, skal AIF-forvalteren sende en underretning til vedkommende myndigheter i sin referansemedlemsstat med hensyn til hvert AIF etablert i Unionen som den har til hensikt å markedsføre.

Underretningen skal inneholde dokumentasjonen og opplysningene fastsatt i vedlegg IV.

5. Vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten skal senest 20 virkedager etter datoen for mottak av den fullstendige underretningen nevnt i nr. 4, oversende den fullstendige underretningen til vedkommende myndigheter i de medlemsstatene der det er hensikten at andelene eller aksjene i AIF-et skal markedsføres. Oversending skal skje bare dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et er i samsvar med og fortsatt vil være i samsvar med dette direktiv, og dersom AIF-forvalteren for øvrig overholder dette direktiv.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat skal legge ved en erklæring om at den berørte AIF-forvalteren har tillatelse til å forvalte AIF-er med en bestemt investeringsstrategi.

6. Når underretningen er oversendt, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat umiddelbart underrette AIF-forvalteren om dette. AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre AIF-et i de aktuelle vertsstatene fra datoen for underretningen fra vedkommende myndigheter.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat skal også underrette ESMA og vedkommende myndigheter for AIF-et om at AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre andeler eller aksjer i AIF-et i sine vertsstater.

7. Ordningene nevnt i bokstav h) i vedlegg IV skal være underlagt lovgivningen og tilsynet i AIF-forvalterens vertsstater.

8. Medlemsstatene skal sikre at underretningen fra AIF-forvalteren nevnt i nr. 4 og erklæringen i nr. 5 gis på et språk som er vanlig i internasjonale finansketser.

Medlemsstatene skal sikre at deres vedkommende myndigheter godtar elektronisk oversending og arkivering av dokumentene nevnt i nr. 6.

9. Ved enhver vesentlig endring av de opplysningene som er gitt i samsvar med nr. 2 og/eller 4, skal AIF-forvalteren skriftlig underrette vedkommende myndigheter i sin referansemedlemsstat om denne endringen minst én måned før en planlagt endring gjennomføres, eller umiddelbart etter at en ikke-planlagt endring har funnet sted.

Dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et etter en planlagt endring ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat uten unødig opphold underrette AIF-forvalteren om at den ikke skal gjennomføre endringen.

Dersom en planlagt endring gjennomføres uten hensyn til første og annet ledd, eller en ikke-planlagt endring har funnet sted med den følge at AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat treffe alle nødvendige tiltak i samsvar med artikkel 46, herunder om nødvendig uttrykkelig forby markedsføring av AIF-et.

Dersom endringene kan godtas fordi de ikke påvirker overholdelsen av dette direktiv med hensyn til AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et eller AIF-forvalterens overholdelse av dette direktiv for øvrig, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat omgående underrette ESMA om disse endringene i den grad endringene innebærer at visse AIF-er ikke lenger skal markedsføres, eller at ytterligere AIF-er skal markedsføres, og, dersom det er aktuelt, underrette vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstater.

10. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette

- a) utformingen av og innholdet i en mal for underretningen nevnt i nr. 2 og 4,
- b) utformingen av og innholdet i en mal for erklæringen nevnt i nr. 5,
- c) utformingen av oversendingen nevnt i nr. 5, og
- d) utformingen av den skriftlige underretningen nevnt i nr. 9.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

11. Med forbehold for artikkel 43 nr. 1 skal medlemsstatene kreve at AIF-er som forvaltes og markedsføres av AIF-forvalteren, skal markedsføres bare til profesjonelle investorer.

Artikkel 40

Vilkår for markedsføring i Unionen med pass av AIF-er etablert i en tredjestat som forvaltes av en AIF-forvalter etablert i en tredjestat

1. Medlemsstatene skal sikre at en AIF-forvalter med behørig tillatelse etablert i en tredjestat med et pass kan markedsføre andeler eller aksjer i et AIF etablert i en tredjestat som den forvalter, til profesjonelle investorer i Unionen så snart vilkårene fastsatt i denne artikkel er oppfylt.

2. I tillegg til kravene i dette direktiv med hensyn til AIF-forvaltere etablert i Unionen, skal følgende vilkår være oppfylt for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat:

- a) Det foreligger passende samarbeidsordninger mellom vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten og tilsynsmyndigheten i den tredjestaten der AIF-et er etablert, for minst å sikre en effektiv utveksling av opplysninger som gjør at vedkommende myndigheter kan utføre sine oppgaver i samsvar med dette direktiv.
- b) Den tredjestaten der AIF-et er etablert, er ikke oppført som et ikke-samarbeidsvillig land og territorium av FATF.
- c) Den tredjestaten der AIF-et er etablert, har undertegnet en avtale med referansemedlemsstaten og med alle andre medlemsstater der det er hensikten at andeler eller aksjer i AIF-et etablert i en tredjestat skal markedsføres, som er helt i samsvar med standardene fastsatt i artikkel 26 i OECDs mønsteravtale om beskatning av inntekter og kapital, og sikrer effektiv utveksling av opplysninger i skattesaker, herunder eventuelle multilaterale skatteavtaler.

Dersom en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat er uenig i den vurderingen av anvendelsen av første ledd bokstav a) og b) som er gjort av vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er tildelt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. AIF-forvalteren skal sende en underretning til vedkommende myndigheter i sin referansemedlemsstat med hensyn til hvert AIF etablert i en tredjestat som den har til hensikt å markedsføre i sin referansemedlemsstat.

Underretningen skal inneholde dokumentasjonen og opplysningene fastsatt i vedlegg III.

4. Senest 20 virkedager etter mottak av den fullstendige underretningen i henhold til nr. 3 skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat underrette AIF-forvalteren om hvorvidt den kan begynne å markedsføre AIF-et identifisert i underretningen nevnt i nr. 3 på referansemedlemsstatens territorium. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat kan hindre at AIF-et markedsføres bare dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et ikke er i samsvar med eller kommer til å være i samsvar dette direktiv, eller AIF-forvalteren på annet vis ikke overholder eller kommer til å overholde dette direktiv. Dersom beslutningen er positiv, kan AIF-forvalteren begynne å markedsføre AIF-et i sin referansemedlemsstat fra datoen for underretningen fra vedkommende myndigheter om dette.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat skal også underrette ESMA om at AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre aksjene eller andelene i AIF-et i sin referansemedlemsstat.

5. Dersom en AIF-forvalter har til hensikt å markedsføre andeler eller aksjer i et AIF etablert i en tredjestat også i andre medlemsstater enn sin referansemedlemsstat, skal AIF-forvalteren sende en underretning til vedkommende myndigheter i sin referansemedlemsstat med hensyn til hvert AIF etablert i en tredjestat som den har til hensikt å markedsføre.

Underretningen skal inneholde dokumentasjonen og opplysningene fastsatt i vedlegg IV.

6. Vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten skal senest 20 virkedager etter datoen for mottak av den fullstendige underretningen nevnt i nr. 5, oversende den fullstendige underretningen til vedkommende myndigheter i de medlemsstatene der det er hensikten at andelene eller aksjene i AIF-et skal markedsføres. Oversending skal skje bare dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et er i samsvar med og fortsatt vil være i samsvar med dette direktiv, og dersom AIF-forvalteren for øvrig overholder dette direktiv.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat skal legge ved en erklæring om at den berørte AIF-forvalteren har tillatelse til å forvalte AIF-er med en bestemt investeringsstrategi.

7. Når underretningen er oversendt, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat umiddelbart underrette AIF-forvalteren om dette. AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre AIF-et i de aktuelle vertsstatene fra datoen for underretningen fra vedkommende myndigheter.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat skal også underrette ESMA om at AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre aksjene eller andelene i AIF-et i sine vertsstater.

8. Ordningene nevnt i bokstav h) i vedlegg IV skal være underlagt lovgivningen og tilsynet i AIF-forvalterens vertsstater dersom disse medlemsstatene ikke er de samme som referansemedlemsstaten.

9. Medlemsstatene skal sikre at underretningen fra AIF-forvalteren nevnt i nr. 5 og erklæringen i nr. 6 gis på et språk som er vanlig i internasjonale finansretser.

Medlemsstatene skal sikre at deres vedkommende myndigheter godtar elektronisk oversending og arkivering av dokumentene nevnt i nr. 6.

10. Ved enhver vesentlig endring av de opplysningene som er gitt i samsvar med nr. 3 eller 5, skal AIF-forvalteren skriftlig underrette vedkommende myndigheter i sin referansemedlemsstat om denne endringen minst én måned før en

planlagt endring gjennomføres, eller umiddelbart etter at en ikke-planlagt endring har funnet sted.

Dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et etter en planlagt endring ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat uten unødig opphold underrette AIF-forvalteren om at den ikke skal gjennomføre endringen.

Dersom en planlagt endring gjennomføres uten hensyn til første og annet ledd, eller en ikke-planlagt endring har funnet sted med den følge at AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat treffe alle nødvendige tiltak i samsvar med artikkel 46, herunder om nødvendig uttrykkelig forby markedsføring av AIF-et.

Dersom endringene kan godtas fordi de ikke påvirker overholdelsen av dette direktiv med hensyn til AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et eller AIF-forvalterens overholdelse av dette direktiv for øvrig, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referansemedlemsstat omgående underrette ESMA om disse endringene i den grad endringene innebærer at visse AIF-er ikke lenger skal markedsføres, eller at ytterligere AIF-er skal markedsføres, og, dersom det er aktuelt, underrette vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstater.

11. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 2 bokstav a) for å utforme en felles ramme for å lette inngåelsen av slike samarbeidsordninger med tredjestater.

12. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide retningslinjer for å fastsette vilkårene for anvendelse av de tiltakene som vedtas av Kommisjonen med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 2 bokstav a).

13. ESMA skal utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette minstekravet til innhold i samarbeidsordningene nevnt i nr. 2 bokstav a) for å sikre at vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten og vedkommende myndigheter i vertsstatene mottar tilstrekkelige opplysninger til å kunne utøve sin tilsyns- og granskingsmyndighet i henhold til dette direktiv.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

14. For å sikre ensartet harmonisering av denne artikkel skal ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi nærmere framgangsmåtene for samordning og utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndighet i referanse-medlemsstaten og vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstater.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

15. I tilfelle en vedkommende myndighet avviser en anmodning om utveksling av opplysninger i samsvar med de tekniske reguleringsstandardene nevnt i nr. 14, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

16. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette

- a) utformingen av og innholdet i en mal for underretningen nevnt i nr. 3 og 5,
- b) utformingen av og innholdet i en mal for erklæringen nevnt i nr. 6,
- c) utformingen av oversendingen nevnt i nr. 6, og
- d) utformingen av den skriftlige underretningen nevnt i nr. 10.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

17. Med forbehold for artikkel 43 nr. 1 skal medlemsstatene kreve at AIF-er som forvaltes og markedsføres av AIF-forvalteren, skal markedsføres bare til profesjonelle investorer.

Artikkel 41

Vilkår for forvaltning av AIF-er etablert i andre medlemsstater enn referansemedlemsstaten, som utøves av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat

1. Medlemsstatene skal sikre at en AIF-forvalter med tillatelse etablert i en tredjestat kan forvalte AIF-er etablert i Unionen i en annen medlemsstat enn referansemedlemsstaten enten direkte eller ved å opprette en filial, forutsatt at AIF-forvalteren har tillatelse til å forvalte den typen AIF-er.

2. En AIF-forvalter etablert i en tredjestat som for første gang har til hensikt å forvalte AIF-er etablert i Unionen som er etablert i en annen medlemsstat enn sin referansemedlemsstat, skal meddele følgende opplysninger til vedkommende myndigheter i sin referansemedlemsstat:

- a) i hvilken medlemsstat den har til hensikt å forvalte AIF-ene direkte eller opprette en filial,
- b) en virksomhetsplan der det særlig angis hvilke tjenester den har til hensikt å yte, og en angivelse av de AIF-ene den har til hensikt å forvalte.

3. Dersom AIF-forvalteren etablert i en tredjestat har til hensikt å opprette en filial, skal den gi følgende opplysninger i tillegg til dem som er nevnt i nr. 2:

- a) hvordan filialen skal være organisert,
- b) adresse i AIF-ets hjemstat som dokumenter kan innhentes fra,
- c) navn og kontaktopplysninger til de personene som har ansvar for ledelsen av filialen.

4. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens referanse-medlemsstat skal innen én måned etter at den fullstendige dokumentasjonen i samsvar med nr. 2 er mottatt, eller innen to måneder etter at den fullstendige dokumentasjonen i samsvar med nr. 3 er mottatt, oversende den fullstendige dokumentasjonen til vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat. Oversending skal skje bare dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et er i samsvar med og fortsatt vil være i samsvar med dette direktiv, og dersom AIF-forvalteren for øvrig overholder dette direktiv.

Vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten skal legge ved en erklæring om at de har gitt tillatelse til den berørte AIF-forvalteren.

Vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten skal umiddelbart underrette AIF-forvalteren om oversendingen. Etter å ha mottatt underretningen om oversendingen kan AIF-forvalteren begynne å yte sine tjenester i vertsstatene.

Vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten skal også underrette ESMA om at AIF-forvalteren kan begynne å markedsføre AIF-et i sine vertsstater.

5. AIF-forvalterens vertsstater skal ikke pålegge den berørte AIF-forvalteren noen andre krav på de områdene som omfattes av dette direktiv.

6. Dersom det skjer endringer i de opplysningene som er gitt i samsvar med nr. 2 og eventuelt nr. 3, skal en AIF-forvalter skriftlig underrette vedkommende myndigheter i sin referansemedlemsstat om denne endringen minst én måned før en planlagt endring gjennomføres, eller umiddelbart etter at en ikke-planlagt endring har funnet sted.

Dersom AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et etter en planlagt endring ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten uten unødig opphold underrette AIF-forvalteren om at den ikke skal gjennomføre endringen.

Dersom en planlagt endring gjennomføres uten hensyn til første og annet ledd, eller en ikke-planlagt endring har funnet sted med den følge at AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et ikke lenger er i samsvar med dette direktiv, eller AIF-forvalteren for øvrig ikke lenger overholder dette direktiv, skal vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten treffe alle nødvendige tiltak i samsvar med artikkel 46, herunder om nødvendig uttrykkelig forby markedsføring av AIF-et.

Dersom endringene kan godtas fordi de ikke påvirker overholdelsen av dette direktiv med hensyn til AIF-forvalterens forvaltning av AIF-et eller AIF-forvalterens overholdelse av dette direktiv for øvrig, skal vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten uten unødig opphold underrette vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstater om disse endringene.

7. For å sikre ensartet harmonisering av denne artikkel kan ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvilke opplysninger som skal framlegges i samsvar med nr. 2 og 3.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

8. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standardskjemaer, maler og framgangsmåter for oversending av opplysninger i samsvar med nr. 2 og 3.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 42

Vilkår for markedsføring i medlemsstatene uten pass av AIF-er som forvaltes av en AIF-forvalter etablert i en tredjestat

1. Med forbehold for artikkel 37, 39 og 40 kan medlemsstatene tillate at AIF-forvaltere etablert i en tredjestat markedsfører til profesjonelle investorer, bare på deres territorium, andeler eller aksjer i AIF-er som de forvalter, forutsatt at minst følgende vilkår er oppfylt:

- a) AIF-forvalteren etablert i en tredjestat overholder artikkel 22, 23 og 24 med hensyn til hvert enkelt AIF den markedsfører i samsvar med denne artikkel og artikkel 26–30, når et AIF den markedsfører i samsvar med denne artikkel, faller inn under virkeområdet for artikkel 26 nr. 1. Vedkommende myndigheter og AIF-investorene omhandlet i nevnte artikler skal anses for å være myndigheter og investorer i de medlemsstatene der AIF-ene markedsføres.
- b) Med henblikk på overvåking av systemrisiko foreligger det passende samarbeidsordninger som er i tråd med internasjonale standarder, mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene der AIF-ene markedsføres, eventuelt vedkommende myndigheter for berørte AIF-er etablert i Unionen og tilsynsmyndighetene i tredjestaten der AIF-forvalteren er etablert, og eventuelt tilsynsmyndighetene i den tredjestaten der AIF-et er etablert, for å sikre en effektiv utveksling av opplysninger som gjør det mulig for vedkommende myndigheter i de aktuelle medlemsstatene å utføre oppgavene sine i samsvar med dette direktiv.
- c) Tredjestaten der AIF-forvalteren eller AIF-et er etablert, er ikke oppført som et ikke-samarbeidsvillig land og territorium av FATF.

Dersom en vedkommende myndighet for et AIF etablert i Unionen ikke innenfor et rimelig tidsrom inngår en samarbeidsavtale som fastsatt i første ledd bokstav b), kan vedkommende myndigheter i den medlemsstaten der det er hensikten at AIF-et skal markedsføres, henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. Medlemsstatene kan pålegge AIF-forvalteren etablert i en tredjestat strengere regler med hensyn til markedsføringen av andeler eller aksjer i AIF-er til investorer på deres territorium i samsvar med denne artikkel.

3. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 1 for å utforme en felles ramme for å lette inngåelsen av slike samarbeidsordninger med tredjestater.

4. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide retningslinjer for å fastsette vilkårene for anvendelse av de tiltakene som vedtas av Kommissjonen med hensyn til samarbeidsordningene nevnt i nr. 1.

KAPITTEL VIII

MARKEDSFØRING TIL IKKE-PROFESJONELLE INVESTORER

Artikkel 43

AIF-forvalteres markedsføring av AIF-er til ikke- profesjonelle investorer

1. Med forbehold for andre rettsakter i unionsretten kan medlemsstatene tillate at AIF-forvaltere markedsfører til ikke-profesjonelle investorer på deres territorium enheter eller aksjer i AIF-er som de forvalter i samsvar med dette direktiv, uavhengig av om slike AIF-er markedsføres innenfor et lands grenser eller over landegrensene, eller hvorvidt de er etablert i Unionen eller i en tredjestat.

I slike tilfeller kan medlemsstatene pålegge AIF-forvalteren eller AIF-et strengere krav enn de kravene som gjelder for de AIF-ene som markedsføres til profesjonelle investorer på deres territorium i henhold til dette direktiv. Medlemsstatene kan imidlertid ikke pålegge AIF-er etablert i Unionen som er etablert i en annen medlemsstat og markedsføres over landegrensene, strengere eller ytterligere krav enn dem som gjelder for AIF-er som markedsføres innenlands.

2. Medlemsstater som tillater markedsføring av AIF-er til ikke-profesjonelle investorer på sitt territorium, skal innen 22. juli 2013 underrette Kommissjonen og ESMA om

- a) hvilke typer AIF-er som AIF-forvalterne kan markedsføre til ikke-profesjonelle investorer på deres territorium,
- b) eventuelle ytterligere krav som medlemsstaten innfører for markedsføring av AIF-er til ikke-profesjonelle investorer.

Medlemsstatene skal også underrette Kommissjonen og ESMA om eventuelle senere endringer med hensyn til første ledd.

KAPITTEL IX

VEDKOMMENDE MYNDIGHETER

AVSNITT 1

Utpeking, myndighet og klagebehandling

Artikkel 44

Utpeking av vedkommende myndigheter

Medlemsstatene skal utpeke de vedkommende myndigheter som skal utføre oppgavene nevnt i dette direktiv.

De skal underrette ESMA og Kommissjonen om dette og eventuelt angi hvordan oppgavene er fordelt.

Vedkommende myndigheter skal være offentlige myndigheter.

Medlemsstatene skal kreve at deres vedkommende myndigheter fastsetter egnede framgangsmåter for å kontrollere at AIF-forvalterne oppfyller sine forpliktelser i henhold til dette direktiv, eventuelt på grunnlag av retningslinjer utarbeidet av ESMA.

Artikkel 45

Vedkommende myndigheters ansvarsområder i medlemsstatene

1. Vedkommende myndigheter i en AIF-forvalters hjemstat skal ha ansvar for å føre tilsyn med AIF-forvalteren uansett om AIF-forvalteren forvalter og/eller markedsfører AIF-er i en annen medlemsstat eller ikke, uten at dette berører bestemmelsene i dette direktiv som pålegger vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat ansvaret for å føre tilsyn.

2. Vedkommende myndigheter i en AIF-forvalters vertsstat skal ha ansvar for å føre tilsyn med at AIF-forvalteren overholder artikkel 12 og 14 når AIF-forvalteren forvalter og/eller markedsfører AIF-er gjennom en filial i denne medlemsstaten.

3. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat kan kreve at en AIF-forvalter som forvalter eller markedsfører AIF-er på dens territorium, uansett om dette skjer gjennom en filial eller ikke, skal framlegge de opplysningene som er nødvendige for å føre tilsyn med at AIF-forvalteren overholder gjeldende regler som disse vedkommende myndigheter har ansvar for.

Disse kravene skal ikke være strengere enn de kravene som AIF-forvalterens vertsstat pålegger de AIF-forvalterne den er hjemstat for, når det gjelder kontrollen med at de overholder de samme reglene.

4. Dersom vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat bringer på det rene at en AIF-forvalter som forvalter og/eller markedsfører AIF-er på dens territorium, uansett om dette skjer gjennom en filial eller ikke, overtrer en av de reglene som de har ansvar for å kontrollere overholdelsen av, skal disse myndighetene anmode den berørte AIF-forvalteren om å bringe overtredelsen til opphør og underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten om dette.

5. Dersom den berørte AIF-forvalteren nekter å gi vedkommende myndigheter i vertsstaten de opplysningene som hører inn under deres ansvarsområde, eller unnlater å treffe nødvendige tiltak for å bringe overtredelsen nevnt i nr. 4 til opphør, skal vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat underrette vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat om dette. Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat skal så snart som mulig

- a) treffe alle hensiktsmessige tiltak for å sikre at den berørte AIF-forvalteren framlegger de opplysningene vedkommende myndigheter i vertsstaten har anmodet om i henhold til nr. 3, eller bringer overtredelsen omhandlet i nr. 4 til opphør,
- b) anmode om de nødvendige opplysningene fra berørte tilsynsmyndigheter i tredjestater.

Vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat skal underrettes om hvilken type tiltak som er blitt truffet i henhold til bokstav a).

6. Dersom AIF-forvalteren til tross for tiltakene truffet av vedkommende myndigheter i dens vertsstat i henhold til nr. 5, eller fordi disse tiltakene viser seg å være utilstrekkelige eller ikke er tilgjengelige i vedkommende medlemsstat, fortsatt nekter å framlegge de opplysningene vedkommende myndigheter i vertsstaten har anmodet om i henhold til nr. 3, eller fortsetter å overtre lover og forskrifter som nevnt i nr. 4 som gjelder i vertsstaten, kan vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat, etter å ha underrettet vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat, treffe hensiktsmessige tiltak, herunder tiltakene fastsatt i artikkel 46 og 48, for å hindre eller straffe ytterligere overtredelser og om nødvendig hindre AIF-forvalteren i å foreta ytterligere transaksjoner i vertsstaten. Dersom den oppgaven som utføres i AIF-forvalterens vertsstat, består i å forvalte AIF-er, kan vertsstaten kreve at AIF-forvalteren slutter å forvalte disse AIF-ene.

7. Dersom vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat har klare og påviselige grunner til å tro at en AIF-forvalter ikke oppfyller de forpliktelsene som følger av bestemmelser som de ikke har ansvar for å kontrollere overholdelsen av, skal de framlegge disse grunnene for vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat, som skal treffe hensiktsmessige tiltak, herunder om nødvendig anmode om ytterligere opplysninger fra berørte tilsynsmyndigheter i tredjestater.

8. Dersom AIF-forvalteren til tross for tiltakene truffet av vedkommende myndigheter i dens hjemstat, eller fordi disse tiltakene viser seg å være utilstrekkelige, eller fordi AIF-forvalterens hjemstat unnlater å handle innen rimelig tid, fortsetter å opptre på en måte som klart er i strid med interessene til investorene i det berørte AIF-et eller markedets finansielle stabilitet eller integritet i AIF-forvalterens vertsstat, kan vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens vertsstat, etter å ha underrettet vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat, treffe alle hensiktsmessige tiltak for å verne investorene i det berørte AIF-et og markedets finansielle stabilitet og integritet i vertsstaten, herunder muligheten for å hindre den berørte AIF-forvalteren i å fortsette å markedsføre andeler eller aksjer i det berørte AIF-et i vertsstaten.

9. Framgangsmåten fastsatt i nr. 7 og 8 får også anvendelse dersom vedkommende myndigheter i vertsstaten har klare og påviselige grunner til ikke å samtykke i at referanse-medlemsstaten gir tillatelse til en AIF-forvalter etablert i en tredjestat.

10. Dersom de berørte vedkommende myndigheter er uenige i noen av tiltakene som vedkommende myndighet har truffet i henhold til nr. 4 og 9, kan de henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

11. ESMA skal ved behov fremme forhandlingene om og inngåelsen av de samarbeidsavtalene mellom medlemsstatenes vedkommende myndigheter og tilsynsmyndighetene i tredje-stater som kreves i henhold til dette direktiv.

Artikkel 46

Vedkommende myndigheters myndighet

1. Vedkommende myndigheter skal gis all den tilsyns- og granskingsmyndighet som er nødvendig for at de skal kunne utføre sine oppgaver. Slik myndighet skal utøves
 - a) direkte,
 - b) i samarbeid med andre myndigheter,
 - c) på eget ansvar gjennom utkontraktering til enheter som oppgaver er utkontraktert til,
 - d) etter søknad til vedkommende rettsmyndigheter.
2. Vedkommende myndigheter skal ha myndighet til å
 - a) få tilgang til ethvert dokument i enhver form og motta en kopi av dette,
 - b) kreve opplysninger fra enhver person som er tilknyttet AIF-forvalterens virksomhet eller AIF-et, og om nødvendig innkalle og utspørre en person for å innhente opplysninger,
 - c) foreta stedlig tilsyn med eller uten forhåndsvarsel,
 - d) kreve opplysninger om tele- og datatrafikk,
 - e) kreve opphør av enhver praksis som strider mot de bestemmelsene som er vedtatt for å gjennomføre dette direktiv,
 - f) kreve frysing eller beslaglegging av eiendeler,
 - g) kreve midlertidig forbud mot yrkesvirksomhet,

- h) kreve at AIF-forvaltere med tillatelse, depotmottakere eller revisorer framlegger opplysninger,
- i) vedta enhver type tiltak for å sikre at AIF-forvaltere eller depotmottakere fortsetter å overholde kravene i dette direktiv som gjelder for dem,
- j) kreve utsettelse av utstedelse, gjenkjøp eller innløsning av andeler i andelseiernes eller offentlighetens interesse,
- k) tilbakekalle tillatelsen til en AIF-forvalter eller en depotmottaker,
- l) henwise saker til straffeforfølgning,
- m) anmode om at revisorer eller sakkyndige foretar tilsyn eller granskinger.

3. Dersom vedkommende myndighet i referansemedlemsstaten anser at en AIF-forvalter med tillatelse etablert i en tredjestat ikke oppfyller sine forpliktelser i henhold til dette direktiv, skal den snarest mulig underrette ESMA om dette med en fullstendig begrunnelse.

4. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter har den nødvendige myndighet til å treffe alle tiltak som kreves for å sikre markedenes ordnede virkemåte i de tilfellene der virksomheten til ett eller flere AIF-er på markedet for et gitt finansielt instrument vil kunne utgjøre en alvorlig trussel mot nevnte markeds ordnede virkemåte.

Artikkel 47

ESMAs myndighet og kompetanse

1. ESMA kan utarbeide og regelmessig gjennomgå retningslinjene for medlemsstatenes vedkommende myndigheter når det gjelder utøvelsen av deres myndighet til å gi tillatelse, og når det gjelder vedkommende myndigheters rapporteringsplikt i henhold til dette direktiv.

ESMA skal dessuten ha den nødvendige myndighet, herunder som beskrevet i artikkel 48 nr. 3, til å utføre sine oppgaver i henhold til dette direktiv.

2. Taushetsplikt skal gjelde alle personer som arbeider eller har arbeidet for ESMA eller for vedkommende myndigheter eller andre personer som ESMA har utkontraktert oppgaver til, herunder revisorer og sakkyndige som har inngått en avtale med ESMA. Opplysninger som omfattes av taushetsplikten, skal ikke gis videre til noen annen person eller myndighet, unntatt når dette er nødvendig i forbindelse med en rettergang.

3. Alle opplysninger som i henhold til dette direktiv utveksles mellom ESMA, vedkommende myndigheter, EBA, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjon), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010⁽¹⁾, og ESRB skal anses som fortrolige, unntatt når ESMA eller vedkommende myndighet eller det berørte organ, på det tidspunkt de oversender opplysningene, angir at de kan gis videre, eller når dette er nødvendig i forbindelse med en rettergang.

4. I henhold til artikkel 9 i forordning (EU) nr. 1095/2010 kan ESMA, når alle vilkårene i nr. 5 er oppfylt, anmode den eller de vedkommende myndigheter om å treffe ett eller flere av følgende tiltak, alt etter hva som er relevant:

- a) forby markedsføring i Unionen av andeler eller aksjer i AIF-er som forvaltes av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, eller i AIF-er etablert i en tredjestat som forvaltes av AIF-forvaltere etablert i Unionen, uten tillatelsen som kreves i artikkel 37, eller uten den underretningen som kreves i artikkel 35, 39 og 40, eller uten tillatelse fra de berørte medlemsstater til å gjøre dette i samsvar med artikkel 42,
- b) innføre restriksjoner for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat med hensyn til forvaltningen av et AIF når det foreligger altfor høy grensekryssende risikokonsentrasjon på et bestemt marked,
- c) innføre restriksjoner for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat med hensyn til forvaltningen av et AIF når dets virksomhet vil kunne utgjøre en viktig kilde til motpartsrisiko for en kredittinstitusjon eller en annen systemrelevant institusjon.

5. ESMA kan treffe en beslutning i samsvar med nr. 4, og med forbehold for kravene i nr. 6, dersom begge følgende vilkår er oppfylt:

- a) Det foreligger en vesentlig trussel som er skapt eller blitt forverret gjennom AIF-forvalternes virksomhet, mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet, eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, og problemet har grensekryssende konsekvenser, og
- b) den eller de vedkommende myndigheter har ikke truffet tiltak for å håndtere trusselen, eller de tiltakene som er truffet, er ikke tilstrekkelige til å håndtere trusselen.

6. Tiltakene som treffes av den eller de vedkommende myndigheter i henhold til nr. 4, skal

⁽¹⁾ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48.

- a) effektivt håndtere trusselen mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, eller betraktelig forbedre vedkommende myndigheters evne til å overvåke trusselen,
- b) ikke skape risiko for tilsynsarbitrasje,
- c) ikke ha en negativ innvirkning på finansmarkedenes effektivitet, herunder redusere likviditeten på disse markedene eller skape usikkerhet for markedsdeltakerne på en måte som ikke står i rimelig forhold til fordelene ved tiltakene.

7. Før ESMA anmoder vedkommende myndighet om å innføre eller forlenge noen av tiltakene nevnt i nr. 4, skal ESMA ved behov rådføre seg med ESRB og andre relevante myndigheter.

8. ESMA skal underrette vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten til AIF-forvalteren etablert i en tredjestat og vedkommende myndigheter i vertsstatene til den berørte AIF-forvalteren etablert i en tredjestat, om beslutningen om å anmode den eller de vedkommende myndigheter om å innføre eller forlenge noen av tiltakene nevnt i nr. 4. Underretningen skal minst inneholde følgende opplysninger:

- a) hvilken AIF-forvalter og virksomhet tiltakene gjelder for, og deres varighet,
- b) grunnene til at ESMA mener at det er nødvendig å innføre tiltakene i henhold til vilkårene og kravene fastsatt i denne artikkel, herunder dokumentasjon som underbygger disse grunnene.

9. ESMA skal med passende intervaller og minst hver tredje måned gjennomgå tiltakene nevnt i nr. 4. Dersom et tiltak ikke forlenges etter nevnte tidsrom på tre måneder, skal det automatisk oppheves. Nr. 5–8 får anvendelse ved forlengelse av tiltak.

10. Vedkommende myndigheter i referansemedlemsstaten til den berørte AIF-forvalteren etablert i en tredjestat kan be ESMA om å revurdere sin beslutning. Framgangsmåten fastsatt i artikkel 44 nr. 1 annet ledd i forordning (EU) nr. 1095/2010 får anvendelse.

Artikkel 48

Administrative sanksjoner

1. Medlemsstatene skal fastsette reglene for tiltak og sanksjoner som får anvendelse ved overtredelse av nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at disse reglene overholdes. Uten at det berører framgangsmåtene for tilbakekalling av tillatelse eller medlemsstatenes rett til å iverksette strafferettslige sanksjoner, skal medlemsstatene i samsvar med nasjonal lovgivning sikre at det kan treffes egnede

administrative tiltak eller iverksettes administrative sanksjoner mot ansvarlige personer når bestemmelser som er vedtatt for å gjennomføre dette direktiv, ikke er blitt overholdt. Medlemsstatene skal påse at disse tiltakene er virkningsfulle, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende.

2. Medlemsstatene skal fastsette at vedkommende myndigheter kan offentliggjøre alle tiltak og sanksjoner som vil bli iverksatt ved overtredelse av bestemmelsene som er vedtatt for å gjennomføre dette direktiv, med mindre slik offentliggjøring kan skape alvorlig uro på finansmarkedene, være skadelig for investorenes interesser eller påføre de berørte partene uforholdsmessig stor skade.

3. ESMA skal utarbeide en årsrapport om anvendelsen av administrative tiltak og iverksettelse av sanksjoner ved brudd på de bestemmelsene som er vedtatt i de ulike medlemsstatene for å gjennomføre dette direktiv. Vedkommende myndigheter skal gi EMSA nødvendige opplysninger for dette formål.

Artikkel 49

Klageadgang

1. Vedkommende myndigheter skal skriftlig begrunne enhver beslutning om å avslå eller tilbakekalle en AIF-forvalters tillatelse til å forvalte og/eller markedsføre AIF-er, eller enhver beslutning med negativt utfall som treffes ved gjennomføring av de tiltakene som er vedtatt i samsvar med dette direktiv, og skal underrette søkeren om dette.

2. Medlemsstatene skal fastsette at beslutninger som treffes i henhold til lover eller forskrifter vedtatt i samsvar med dette direktiv, er behørig begrunnet og kan prøves for domstolene.

Retten til å bringe en beslutning inn for domstolen får også anvendelse dersom det ikke er truffet en beslutning innen seks måneder etter inngivelse av en søknad om tillatelse som inneholder alle opplysninger som kreves.

AVSNITT 2

Samarbeid mellom ulike vedkommende myndigheter

Artikkel 50

Plikt til å samarbeide

1. Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal samarbeide med hverandre og med ESMA og ESRB når det er nødvendig for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til dette direktiv eller utøve den myndighet de har i henhold til dette direktiv eller nasjonal lovgivning.

2. Medlemsstatene skal lette samarbeidet fastsatt i dette avsnitt.

3. Vedkommende myndigheter skal utøve sin myndighet for å fremme samarbeid, også i tilfeller der atferden som granskes, ikke utgjør en overtredelse av gjeldende bestemmelser i deres egen medlemsstat.

4. Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal umiddelbart gi hverandre og ESMA de opplysningene som er nødvendige for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til dette direktiv.

Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal videresende en kopi av de relevante samarbeidsordningene som de har inngått i samsvar med artikkel 35, 37 og/eller 40, til den berørte AIF-forvalterens vertsstater. Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal i samsvar med framgangsmåtene for de gjeldende tekniske reguleringsstandardene nevnt i artikkel 35 nr. 14, artikkel 37 nr. 17 eller artikkel 40 nr. 14 videresende de opplysningene de har mottatt fra tilsynsmyndighetene i tredjestater i samsvar med samarbeidsordningene med slike tilsynsmyndigheter når det gjelder en AIF-forvalter, eller, dersom det er relevant, i henhold til artikkel 45 nr. 6 eller 7, til vedkommende myndigheter i den berørte AIF-forvalterens vertsstat.

Dersom en vedkommende myndighet i en vertsstat anser at innholdet i samarbeidsordningen som er inngått med den berørte AIF-forvalterens hjemstat i samsvar med artikkel 35, 37 og/eller 40, ikke er i samsvar med det som kreves i henhold til gjeldende tekniske reguleringsstandarder, kan de berørte vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

5. Dersom vedkommende myndigheter i en medlemsstat har klare og påviselige grunner for å mistenke at en AIF-forvalter som ikke er underlagt deres tilsyn, utfører eller har utført handlinger som er i strid med dette direktiv, skal de så nøyaktig som mulig underrette ESMA og vedkommende myndigheter i den berørte AIF-forvalterens hjemstat og vertsstat om dette. De myndighetene som mottar underretningen, skal treffe hensiktsmessige tiltak og underrette ESMA og vedkommende meldermyndigheter om resultatet, og i den grad det er mulig også om viktige forhold i sakens videre utvikling. Dette nummer skal ikke berøre kompetansen til vedkommende meldermyndigheter.

6. For å sikre ensartet anvendelse av dette direktiv med hensyn til utveksling av opplysninger kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for framgangsmåtene for å fastsette vilkårene for utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og mellom vedkommende myndigheter og ESMA.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 51

Overføring og oppbevaring av personopplysninger

1. Når det gjelder overføring av personopplysninger mellom vedkommende myndigheter, skal vedkommende myndigheter anvende direktiv 95/46/EF. Når det gjelder overføring av personopplysninger fra ESMA til vedkommende myndigheter i en medlemsstat eller en tredjestat, skal ESMA overholde forordning (EU) nr. 45/2001.

2. Opplysninger skal oppbevares i høyst fem år.

Artikkel 52

Utlevering av opplysninger til tredjestater

1. Vedkommende myndighet i en medlemsstat kan fra sak til sak overføre opplysninger og analyser av opplysninger til en tredjestat dersom vilkårene fastsatt i artikkel 25 eller 26 i direktiv 95/46/EF er oppfylt, og dersom vedkommende myndighet i medlemsstaten er overbevist om at oversendingen er nødvendig med henblikk på dette direktiv. Tredjestaten skal ikke overføre opplysningene til en annen tredjestat uten uttrykkelig skriftlig tillatelse fra vedkommende myndighet i medlemsstaten.

2. Vedkommende myndighet i en medlemsstat kan gi videre opplysninger den har mottatt fra en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat, til en tilsynsmyndighet i en tredjestat, bare dersom vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten har fått uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndighet som oversendte opplysningene, og eventuelt bare for de formålene nevnte vedkommende myndighet ga sitt samtykke til.

Artikkel 53

Utteksling av opplysninger om mulige konsekvenser for finanssystemet av en AIF-forvalters virksomhet

1. Vedkommende myndigheter i medlemsstatene som har ansvar for å gi tillatelse til og/eller føre tilsyn med AIF-forvaltere i henhold til dette direktiv, skal oversende opplysninger til vedkommende myndigheter i andre medlemsstater dersom det er relevant for å kunne overvåke og reagere på eventuelle konsekvenser av AIF-forvalternes virksomhet, enkeltvis eller samlet, for stabiliteten til finansinstitusjoner som er av betydning for finanssystemet, og for at de markedene der AIF-forvalterne er virksomme, skal virke på en ordnet måte. ESMA og ESRB skal også underrettes og skal videresende disse opplysningene til vedkommende myndigheter i de andre medlemsstatene.

2. Med forbehold for vilkårene fastsatt i artikkel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010 skal AIF-forvalterens vedkommende myndigheter formidle sammenfattede opplysninger om den virksomheten som utøves av AIF-forvaltere under deres ansvar, til ESMA og ESRB.

3. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak for å angi nærmere innholdet i de opplysningene som skal utveksles i henhold til nr. 1.

4. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette nærmere regler og hyppighet for opplysningene som skal utveksles i samsvar med nr. 1. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 59 nr. 2.

Artikkel 54

Samarbeid om tilsyn

1. Vedkommende myndigheter i en medlemsstat kan innenfor rammen av den myndighet de er gitt i henhold til dette direktiv, anmode om at vedkommende myndigheter i en annen medlemsstat samarbeider om tilsyn, stedlig tilsyn eller en gransking på sistnevntes territorium.

Dersom vedkommende myndigheter får en anmodning om et stedlig tilsyn eller en gransking, skal den enten

- a) selv foreta tilsynet eller granskningen,
- b) tillate den anmodende myndighet å foreta det stedlige tilsynet eller granskningen,
- c) tillate revisorer eller sakkyndige å foreta tilsynet eller granskningen.

2. I tilfellet nevnt i nr. 1 bokstav a) kan vedkommende myndighet i medlemsstaten som har anmodet om samarbeid, be om tillatelse til at noen av deres egne medarbeidere skal få bistå personalet som gjennomfører tilsynet eller granskningen. Det er imidlertid den medlemsstaten på hvis territorium tilsynet eller granskningen utføres, som skal ha det overordnede ansvaret.

I tilfellet nevnt i nr. 1 bokstav b) kan vedkommende myndighet i medlemsstaten på hvis territorium tilsynet eller granskningen utføres, anmode om at dens egne medarbeidere bistår personalet som gjennomfører tilsynet eller granskningen.

3. Vedkommende myndigheter kan bare nekte å utveksle opplysninger eller etterkomme en anmodning om å samarbeide om å utføre en gransking eller et stedlig tilsyn dersom

- a) granskningen, det stedlige tilsynet eller utvekslingen av opplysninger kan være til skade for den anmodende medlemsstats suverenitet, sikkerhet eller offentlige orden,

b) det hos myndighetene i den anmodende medlemsstat allerede er innledet rettergang for de samme forholdene og mot de samme personene, eller

c) disse personene allerede har fått en endelig dom for de samme forholdene i den anmodende medlemsstat.

Vedkommende myndigheter skal underrette anmodende vedkommende myndigheter om alle beslutninger som treffes i henhold til nr. 1, og gi en begrunnelse for disse.

4. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkel kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette felles framgangsmåter for samarbeid mellom vedkommende myndigheter ved gjennomføring av stedlig tilsyn og granskinger.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 55

Tvisteløsning

Ved uenighet mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene om en vurdering, handling eller unnlattelse som kan tilskrives en vedkommende myndighet på et område der dette direktiv krever samarbeid eller samordning mellom vedkommende myndigheter fra mer enn én medlemsstat, kan vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITTEL X

OVERGANGS- OG SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 56

Utøvelse av delegert myndighet

1. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter som nevnt i artikkel 3, 4, 9, 12, 14–25, 34–37, 40, 42, 53, 67 og 68 for en periode på fire år fra 21. juli 2011. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest seks måneder før utgangen av fireårsperioden. Den delegerte myndigheten skal forlenges automatisk med perioder av samme varighet med mindre Europaparlamentet eller Rådet tilbakekaller den i samsvar med artikkel 57.

2. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.

3. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58.

*Artikkel 57***Tilbakekalling av delegert myndighet**

1. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 3, 4, 9, 12, 14–25, 34–37, 40, 42, 53, 67 og 68 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet.

2. Institusjonen som har innledet en intern framgangsmåte for å beslutte om en delegert myndighet skal tilbakekalles, skal bestrebe seg på å underrette den andre institusjonen og Kommisjonen i rimelig tid før endelig beslutning treffes, med angivelse av hvilken delegert myndighet som kan bli tilbakekalt, samt mulige årsaker til tilbakekallingen.

3. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse umiddelbart eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft. Den skal kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

*Artikkel 58***Innsigelser mot delegerte rettsakter**

1. Europaparlamentet og Rådet kan gjøre innsigelse mot en delegert rettsakt innen en frist på tre måneder fra den dag underretningen ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med tre måneder.

2. Dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot den delegerte rettsakten innen fristen nevnt i nr. 1, skal den kunngjøres i *Den europeiske unions tidende* og tre i kraft den dag som angis der.

Den delegerte rettsakten kan kunngjøres i *Den europeiske unions tidende* og tre i kraft før utløpet av nevnte frist dersom både Europaparlamentet og Rådet har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse.

3. Dersom Europaparlamentet eller Rådet gjør innsigelse mot den delegerte rettsakten innen fristen nevnt i nr. 1, trer den ikke i kraft. I samsvar med artikkel 296 i TEUV skal den institusjonen som gjør innsigelse mot den delegerte rettsakten, grunngi dette.

*Artikkel 59***Gjennomføringstiltak**

1. Kommisjonen skal bistås av Den europeiske verdipapirkomité nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2001/528/EF⁽¹⁾. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

*Artikkel 60***Opplysninger om unntak**

Dersom en medlemsstat benytter seg av et unntak eller en mulighet i henhold til artikkel 6, 9, 21, 22, 28, 43 og artikkel 61 nr. 5, skal den underrette Kommisjonen om dette og om eventuelle senere endringer. Kommisjonen skal offentliggjøre slike opplysninger på et nettsted eller på en annen lett tilgjengelig måte.

*Artikkel 61***Overgangsbestemmelser**

1. AIF-forvaltere som driver virksomhet i samsvar med dette direktiv før 22. juli 2013, skal treffe alle nødvendige tiltak for å overholde nasjonal lovgivning som følger av dette direktiv, og søke om tillatelse innen ett år fra nevnte dato.

2. Artikkel 31, 32 og 33 får ikke anvendelse på markedsføring av andeler eller aksjer i AIF-er som er omfattet av et åpent tilbud til offentligheten i et prospekt som er utarbeidet og offentliggjort i henhold til direktiv 2003/71/EF før 22. juli 2013, så lenge prospektet er gyldig.

3. AIF-forvaltere kan imidlertid, dersom de forvalter lukkede AIF-er som ikke foretar noen ytterligere investeringer etter 22. juli 2013, fortsette å forvalte slike AIF-er uten tillatelse i samsvar med dette direktiv.

4. AIF-forvaltere kan imidlertid, dersom de forvalter lukkede AIF-er der tegningstiden for investorer er utløpt innen direktivet trer i kraft, og som er opprettet for et tidsrom som utløper senest tre år etter 22. juli 2013, fortsette å forvalte slike AIF-er uten å måtte overholde dette direktiv, med unntak av artikkel 22 og, dersom det er relevant, artikkel 26–30, eller søke om tillatelse i samsvar med dette direktiv.

5. Vedkommende myndigheter i et AIFs hjemstat eller, dersom AIF-et ikke er regulert, vedkommende myndigheter i AIF-forvalterens hjemstat, kan tillate at de institusjonene som er nevnt i artikkel 21 nr. 3 bokstav a), og som er etablert i en annen medlemsstat, kan utpekes som depotmottaker inntil 22. juli 2017. Denne bestemmelsen berører ikke den fulle anvendelse av artikkel 21, med unntak av nr. 5 bokstav a) i nevnte artikkel, om det stedet der depotmottakeren skal være etablert.

⁽¹⁾ EFT L 191 av 13.7.2001, s. 45.

*Artikkel 62***Endring av direktiv 2003/41/EF**

I direktiv 2003/41/EF gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 2 nr. 2 skal bokstav b) lyde:

«b) foretak som omfattes av direktiv 73/239/EØF(*), 85/611/EØF(**), 93/22/EØF(***) , 2000/12/EF(****), 2002/83/EF(*****) og 2011/61/EU(*****),

(*) Første rådsdirektiv 73/239/EØF av 24. juli 1973 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring (EFT L 228 av 16.8.1973, s. 3).

(**) Rådsdirektiv 85/611/EØF av 20. desember 1985 om samordning av lover og forskrifter om visse foretak for kollektiv investering i verdipapirer (investeringsforetak) (EFT L 375 av 31.12.1985, s. 3).

(***) Rådsdirektiv 93/22/EØF av 10. mai 1993 om investeringstjenester i forbindelse med verdipapirer (EFT L 141 av 11.6.1993, s. 27).

(****) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF av 20. mars 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon (EFT L 126 av 26.5.2000, s. 1).

(*****) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF av 5. november 2002 om livsforsikring (EFT L 345 av 19.12.2002, s. 1).

(******) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond (EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1).»

2) Artikkel 19 nr. 1 skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal ikke begrense foretakenes rett til å velge kapitalforvaltere som er etablert i en annen medlemsstat, og som har behørig tillatelse til å drive denne form for virksomhet, i samsvar med direktiv 85/611/EØF, 93/22/EØF, 2000/12/EF, 2002/83/EF og 2011/61/EU samt de direktivene som er nevnt i artikkel 2 nr. 1 i dette direktiv, til å forvalte deres investeringsportefølje.»

*Artikkel 63***Endring av direktiv 2009/65/EF**

I direktiv 2009/65/EF gjøres følgende endringer:

1) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 50a

For å sikre konsekvens på tvers av sektorer og for å fjerne manglende sammenfall mellom interessene til foretak som «pakker om» lån til omsettelige verdipapirer og andre finansielle instrumenter («initiativtakere»), og UCITS-er som investerer i slike verdipapirer eller andre finansielle instrumenter, skal Kommisjonen, ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 112a, og med forbehold for vilkårene i artikkel 112b og 112c, vedta tiltak som fastsetter kravene på følgende områder:

a) kravene som initiativtakeren må oppfylle for at et UCITS skal kunne investere i verdipapirer eller andre finansielle instrumenter av denne typen utstedt etter 1. januar 2011, herunder krav som sikrer at initiativtakeren opprettholder en netto økonomisk interesse på minst 5 %,

b) kvalitative krav som må oppfylles av UCITS-er som investerer i disse verdipapirene eller andre finansielle instrumenter.»

2) Artikkel 112 nr. 2 skal lyde:

«2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter som nevnt i artikkel 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 og 111 gis Kommisjonen for en periode på fire år fra 4. januar 2011. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter som nevnt i artikkel 50a gis Kommisjonen for en periode på fire år fra 21. juli 2011. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest seks måneder før utløpet av fireårsperioden. Den delegerte myndigheten skal forlenges automatisk med perioder av samme varighet med mindre Europaparlamentet eller Rådet tilbakekaller den i samsvar med artikkel 112a.»

3) Artikkel 112a nr. 1 skal lyde:

«1. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 12, 14, 23, 33, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 og 111 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet.»

*Artikkel 64***Endring av forordning (EF) nr. 1060/2009**

I forordning (EF) nr. 1060/2009 skal artikkel 4 nr. 1 første ledd lyde:

«1. Kredittinstitusjoner som definert i direktiv 2006/48/EF, verdipapirforetak som definert i direktiv 2004/39/EF, forsikringsforetak som omfattes av første rådsdirektiv 73/239/EØF av 24. juli 1973 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring(*), forsikringsforetak som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF av 5. november 2002 om livsforsikring(**), gjenforsikringsforetak som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring(***), UCITS-er som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS)(****), tjenestepensjonsforetak som

definert i direktiv 2003/41/EF og alternative investeringsfond som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond(*****) kan bruke kredittvurderinger til reguleringsformål bare dersom de er utstedt av kredittvurderingsbyråer som er etablert i Unionen og registrert i samsvar med denne forordning.

(*) EFT L 228 av 16.8.1973, s. 3.

(**) EFT L 345 av 19.12.2002, s. 1.

(***) EUT L 323 av 9.12.2005, s. 1.

(****) EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32.

(*****) EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1.»

Artikkel 65

Endring av forordning (EF) nr. 1095/2010

I artikkel 1 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1095/2010 erstattes ordene «ethvert framtidig regelverk på området for forvaltere av alternative investeringsfond (AIFM)» med «europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond(*)».

(*) EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1.»

Artikkel 66

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

1. Medlemsstatene skal innen 22. juli 2013 vedta og kunnngjøre de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til disse bestemmelsene og en sammenligningstabell som viser sammenhengen mellom disse bestemmelsene og bestemmelsene i dette direktiv.

2. Medlemsstatene skal anvende lovene og forskriftene nevnt i nr. 1 fra 22. juli 2013.

3. Uten hensyn til nr. 2 skal medlemsstatene anvende de lover og forskrifter som er nødvendige for å overholde artikkel 35 og artikkel 37–41 i samsvar med den delegerte rettsakten vedtatt av Kommisjonen i henhold til artikkel 67 nr. 6, fra og med den dato som er angitt i den.

4. Medlemsstatene skal sikre at de lover og forskrifter som de vedtar i samsvar med artikkel 36 og 42, ikke lenger får anvendelse i samsvar med den delegerte rettsakt vedtatt av Kommisjonen i henhold til artikkel 68 nr. 6 og på den dato som er angitt i den.

5. Når bestemmelsene nevnt i nr. 1 vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunnngjøres.

6. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 67

Delegert rettsakt om anvendelsen av artikkel 35 og artikkel 37–41

1. Innen 22. juli 2015 skal ESMA til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen

a) avgi en uttalelse om passets virkemåte for AIF-forvaltere etablert i Unionen som forvalter og/eller markedsfører AIF-er etablert i Unionen i samsvar med artikkel 32 og 33, og om virkemåten for markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er etablert i en tredjestat som utøves av AIF-forvaltere etablert i Unionen, og den forvaltningen og/eller markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er som utøves av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, i samsvar med gjeldende nasjonale ordninger fastsatt i artikkel 36 og 42, og

b) gi råd om anvendelsen av passet på den markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er etablert i en tredjestat som utøves av AIF-forvaltere etablert i Unionen, og på den forvaltningen og/eller markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er som utøves av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, i samsvar med reglene fastsatt i artikkel 35 og artikkel 37–41.

2. ESMA skal basere sin uttalelse og sine råd om anvendelsen av passet på den markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er etablert i en tredjestat som utøves av AIF-forvaltere etablert i Unionen, og på den forvaltningen og/eller markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er som utøves av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, blant annet

a) med hensyn til hvordan passet virker for AIF-forvaltere etablert i Unionen som forvalter og/eller markedsfører AIF-er etablert i Unionen,

i) hvordan passet har vært brukt,

ii) de problemene som har oppstått med hensyn til

— effektivt samarbeid mellom vedkommende myndigheter,

— hvorvidt underrettingsordningen har virket effektivt,

- investorvern,
 - megling foretatt av ESMA, herunder antallet saker og hvor effektiv meglingen har vært,
- iii) hvor effektiv innsamlingen og utvekslingen av opplysninger har vært med hensyn til overvåkingen av systemrisikoer mellom nasjonale vedkommende myndigheter, ESMA og ESRB,
- b) når det gjelder virkemåten for den markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er etablert i en tredjestat som utøves av AIF-forvaltere etablert i Unionen, og den forvaltningen og/eller markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er som utøves av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, i samsvar med gjeldende nasjonale ordninger:
- i) hvorvidt AIF-forvaltere etablert i Unionen har overholdt alle kravene fastsatt i dette direktiv, med unntak av artikkel 21,
 - ii) hvorvidt AIF-forvaltere etablert i en tredjestat har overholdt artikkel 22, 23 og 24 med hensyn til hvert AIF som AIF-forvalteren markedsfører og, der det er relevant, artikkel 26–30,
 - iii) hvorvidt det foreligger effektive samarbeidsordninger med henblikk på overvåking av systemrisikoer som er i tråd med internasjonale standarder, mellom vedkommende myndigheter i den medlemsstaten der AIF-ene markedsføres, og eventuelt vedkommende myndigheter i hjemstaten til AIF-et etablert i Unionen, og tilsynsmyndighetene i den tredjestaten der AIF-forvalteren er etablert, og eventuelt tilsynsmyndighetene i den tredjestaten der AIF-et er etablert,
 - iv) eventuelle spørsmål med hensyn til investorvern som kan ha oppstått,
 - v) eventuelle forhold ved en tredjestats rammeregler for regulering og tilsyn som kan ha hindret vedkommende myndigheter i å utøve sine tilsynsfunksjoner på en effektiv måte i samsvar med dette direktiv,
- c) med hensyn til begge ordningenes virkemåte, eventuelle markedsforstyrrelser og konkurransevedridninger (like konkurransevilkår) eller eventuelle generelle eller spesifikke vansker som AIF-forvaltere etablert i Unionen møter når de skal etablere seg eller markedsføre AIF-er som de forvalter, i en tredjestat.

3. For dette formål skal medlemsstatenes vedkommende myndigheter fra ikrafttredelsen av de nasjonale lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, og inntil ESMA har avgitt sin uttalelse som nevnt i nr. 1 bokstav a), hvert kvartal gi ESMA opplysninger om de AIF-forvalterne som forvalter og/eller markedsfører AIF-er under

deres tilsyn, enten ved anvendelse av ordningen med pass som fastsatt i dette direktiv, eller i henhold til deres nasjonale ordninger, samt de opplysningene som er nødvendige for å vurdere elementene nevnt i nr. 2.

4. Dersom ESMA anser at det ikke foreligger vesentlige hindringer med hensyn til investorvern, markedsforstyrrelse, konkurranse og overvåking av systemrisiko som er til hinder for anvendelsen av passet på markedsføring i medlemsstatene av AIF-er etablert i en tredjestat som utøves av AIF-forvaltere etablert i Unionen, og den forvaltningen og/eller markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er som utøves av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, i samsvar med reglene fastsatt i artikkel 35 og artikkel 37–41, skal den gi et positivt råd i så henseende.

5. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak som angir nærmere innholdet i de opplysningene som skal framlegges i henhold til nr. 2.

6. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt innen tre måneder etter å ha mottatt et positivt råd og en uttalelse fra ESMA, idet det tas hensyn til kriteriene i nr. 2 og målene for dette direktiv, herunder målene som gjelder det indre marked, investorvern og effektiv overvåking av systemrisiko, i samsvar med artikkel 56 og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, som angir den datoen da reglene fastsatt i artikkel 35 og artikkel 37–41 får anvendelse i alle medlemsstater.

Dersom det gjøres innsigelse i samsvar med artikkel 58 mot den delegerte rettsakten nevnt i første ledd, skal Kommisjonen på nytt vedta den delegerte rettsakten i henhold til hvilken reglene fastsatt i artikkel 35 og artikkel 37–41 får anvendelse i alle medlemsstater, i samsvar med artikkel 56 og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, på et senere tidspunkt som Kommisjonen anser som hensiktsmessig, idet det tas hensyn til kriteriene i nr. 2 og målene for dette direktiv, herunder målene som gjelder det indre marked, investorvern og effektiv overvåking av systemrisiko.

7. Dersom ESMA ikke har gitt sitt råd innen utløpet av fristen nevnt i nr. 1, skal Kommisjonen sette en ny frist for å gi rådet.

Artikkel 68

Delegert rettsakt om opphør av anvendelsen av artikkel 36 og 42

1. Tre år etter ikrafttredelsen av den delegerte rettsakten nevnt i artikkel 67 nr. 6 i henhold til hvilken artikkel 35 og artikkel 37–41 har fått anvendelse i alle medlemsstater, skal ESMA til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen

- a) avgi en uttalelse om passets virkemåte for AIF-forvaltere etablert i Unionen som markedsfører i Unionen AIF-er etablert i en tredjestat i samsvar med artikkel 35, og for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som forvalter og/eller markedsfører AIF-er i Unionen i samsvar med artikkel 37–41, og om virkemåten for den markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er etablert i en tredjestat som utøves av AIF-forvaltere etablert i Unionen, og den forvaltningen og/eller markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er som utøves av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, i samsvar med gjeldende nasjonale ordninger fastsatt i artikkel 36 og 42, og
- b) gi råd om avvikling av de nasjonale ordningene nevnt i artikkel 36 og 42 som foreligger parallelt med passet, i samsvar med reglene i artikkel 35 og artikkel 37–41.
2. ESMA skal basere sin uttalelse og sitt råd om avvikling av de nasjonale ordningene nevnt i artikkel 36 og 42, blant annet på
- a) når det gjelder passets virkemåte for AIF-forvaltere etablert i Unionen som markedsfører i Unionen AIF-er etablert i en tredjestat, og for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som forvalter og/eller markedsfører AIF-er i Unionen,
- i) hvordan passet har vært brukt,
- ii) de problemene som har oppstått med hensyn til
- effektivt samarbeid mellom vedkommende myndigheter,
 - hvorvidt underrettningsordningen har virket effektivt,
 - angivelse av referansemedlemsstat,
 - hvorvidt vedkommende myndigheters effektive utøvelse av sine tilsynsfunksjoner hindres av en tredjestats lover eller forskrifter som AIF-forvaltere er underlagt, eller av begrensninger i den tilsyns- og granskingsmyndigheten denne tredjestats tilsynsmyndigheter har,
 - investorvern,
 - tilgjengelighet for investorer i Unionen,
 - innvirkningen på utviklingsland,
 - megling foretatt av ESMA, herunder antallet saker og hvor effektiv meglingen har vært,
- iii) forhandlingene om og inngåelsen, eksistensen og effektiviteten av de samarbeidsordningene som kreves,
- iv) hvor effektiv innsamlingen og utvekslingen av opplysninger har vært med hensyn til overvåkingen av systemrisikoer mellom nasjonale vedkommende myndigheter, ESMA og ESRB,
- v) resultater av fagfellevurderinger nevnt i artikkel 38,
- b) når det gjelder virkemåten for den markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er etablert i en tredjestat som utøves av AIF-forvaltere etablert i Unionen, og den forvaltningen og/eller markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er som utøves av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat, i samsvar med gjeldende nasjonale ordninger:
- i) hvorvidt AIF-forvaltere etablert i Unionen har overholdt alle kravene fastsatt i dette direktiv, med unntak av artikkel 21,
- ii) hvorvidt AIF-forvaltere etablert i en tredjestat har overholdt artikkel 22, 23 og 24 med hensyn til hvert AIF som AIF-forvalteren markedsfører og, der det er relevant, artikkel 26–30,
- iii) hvorvidt det foreligger, og effektiviteten av, samarbeidsordninger med henblikk på overvåking av systemrisikoer som er i tråd med internasjonale standarder, mellom vedkommende myndigheter i den medlemsstaten der AIF-ene markedsføres, og eventuelt vedkommende myndigheter i hjemstaten til det berørte AIF-et etablert i Unionen, og tilsynsmyndighetene i den tredjestaten der AIF-forvalteren er etablert, og eventuelt tilsynsmyndighetene i den tredjestat der AIF-et er etablert,
- iv) eventuelle spørsmål med hensyn til investorvern som kan ha oppstått,
- v) eventuelle forhold ved en tredjestats rammeregler for regulering og tilsyn som kan ha hindret vedkommende myndigheter i Unionen i å utøve sine tilsynsfunksjoner på en effektiv måte i samsvar med dette direktiv,
- c) med hensyn til begge ordningenes virkemåte, eventuelle markedsforstyrrelser og konkurransevridninger (like konkurransevilkår) og eventuell negativ innvirkning når det gjelder tilgjengelighet for investorer eller investeringer i eller på vegne av utviklingsland,

d) en kvantitativ vurdering av antallet jurisdiksjoner i tredjestater der en AIF-forvalter som markedsfører et AIF i en medlemsstat, er etablert, enten ved anvendelse av ordningen med pass som nevnt i artikkel 40, eller i henhold til nasjonale ordninger nevnt i artikkel 42.

3. For dette formål skal vedkommende myndigheter fra ikrafttreddelsen av den delegerte rettsakten nevnt i artikkel 67 nr. 6 og inntil ESMA har avgitt sin uttalelse som nevnt i nr. 1 bokstav a), hvert kvartal gi ESMA opplysninger om de AIF-forvalterne som forvalter og/eller markedsfører AIF-er under deres tilsyn, enten ved anvendelse av ordningen med pass som fastsatt i dette direktiv, eller i henhold til deres nasjonale ordninger.

4. Dersom ESMA anser at det ikke foreligger vesentlige hindringer med hensyn til investorvern, markedsforstyrrelse, konkurranse og overvåking av systemrisiko som er til hinder for avviklingen av de nasjonale ordningene i henhold til artikkel 36 og 42, og innfører passet for den markedsføringen i Unionen av AIF-er etablert i en tredjestat som utøves av AIF-forvaltere etablert i Unionen, og den forvaltningen og/eller markedsføringen i Unionen av AIF-er som utøves av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat i samsvar med reglene fastsatt i artikkel 35 og artikkel 37–41, som den eneste mulige ordningen for den virksomheten de berørte AIF-forvalterne driver i Unionen, skal den gi et positivt råd i så henseende.

5. Kommisjonen skal ved hjelp av delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 56, og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, vedta tiltak som angir nærmere innholdet i de opplysningene som skal framlegges i henhold til nr. 2.

6. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt innen tre måneder etter å ha mottatt et positivt råd og en uttalelse fra ESMA, idet det tas hensyn til kriteriene i nr. 2 og målene for dette direktiv, herunder målene som gjelder det indre marked, investorvern og effektiv overvåking av systemrisiko, i samsvar med artikkel 56 og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, som angir den datoen da de nasjonale ordningene fastsatt i artikkel 36 og 42 skal utvikles og ordningen med pass som nevnt i artikkel 35 og artikkel 37–41 skal bli den eneste og obligatoriske ordningen i alle medlemsstatene.

Dersom det gjøres innsigelse i samsvar med artikkel 58 mot den delegerte rettsakten nevnt i første ledd, skal Kommisjonen på nytt vedta den delegerte rettsakten i henhold til hvilken de nasjonale ordningene fastsatt i artikkel 36 og 42 skal utvikles, og ordningen med pass fastsatt i artikkel 35 og artikkel 37–41 skal bli den eneste og obligatoriske ordningen i alle medlemsstater, i samsvar med artikkel 56 og med forbehold for vilkårene i artikkel 57 og 58, på et senere tidspunkt som Kommisjonen anser som hensiktsmessig, idet det tas hensyn til

kriteriene i nr. 2 og målene for dette direktiv, herunder målene som gjelder det indre marked, investorvern og en effektiv overvåking av systemrisiko.

7. Dersom ESMA ikke har gitt sitt råd innen utløpet av fristen nevnt i nr. 1, skal Kommisjonen sette en ny frist for å gi rådet.

Artikkel 69

Gjennomgåelse

1. Innen 22. juli 2017 skal Kommisjonen på grunnlag av en offentlig høring og i lys av drøftingene med vedkommende myndigheter innlede en gjennomgåelse av dette direktivs anvendelse og virkeområde. Ved gjennomgåelsen skal det analyseres hvilke erfaringer som er gjort ved anvendelsen av dette direktiv, direktivets konsekvenser for investorer, AIF-er og AIF-forvaltere i Unionen og i tredjestater samt i hvilken grad målene for dette direktiv er nådd. Kommisjonen skal eventuelt foreslå hensiktsmessige endringer. Gjennomgåelsen skal omfatte en generell kartlegging av hvordan reglene i dette direktiv virker og hvilke erfaringer som er gjort ved anvendelsen av dem, herunder med hensyn til

- a) den markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er etablert i en tredjestat som utøves av AIF-forvaltere etablert i Unionen i samsvar med nasjonale ordninger,
- b) den markedsføringen av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som utøves av AIF-er i medlemsstatene i samsvar med nasjonale ordninger,
- c) den forvaltningen og markedsføringen av AIF-er i Unionen som utøves av AIF-forvaltere som har tillatelse i samsvar med dette direktiv, i samsvar med ordningen med pass i henhold til dette direktiv,
- d) den markedsføringen av AIF-er i Unionen som utøves av eller på vegne av andre personer eller enheter enn AIF-forvaltere,
- e) investering i AIF-er som gjøres av eller på vegne av europeiske profesjonelle investorer,
- f) den innvirkningen depotmottakerreglene i artikkel 21 har på depotmottakermarkedet i Unionen,
- g) den innvirkningen innsyns- og rapporteringskravene fastsatt i artikkel 22–24, 28 og 29 har på vurderingen av systemrisiko,
- h) den potensielle negative innvirkningen på ikke-profesjonelle investorer,
- i) innvirkningen av dette direktiv på de aktive eierfondenes og risikokapitalfondenes drift og levedyktighet,
- j) innvirkningen av dette direktiv på tilgjengeligheten for investorer i Unionen,

- k) innvirkningen av dette direktiv på investeringer i eller på vegne av utviklingsland,
- l) innvirkningen av dette direktiv på vernet av unoterte selskaper eller utstedere i henhold til artikkel 26–30 i dette direktiv og på like konkurransevilkår mellom AIF-er og andre investorer etter erverv av større eierandeler i eller kontroll over slike unoterte selskaper eller utstedere.

Ved gjennomgåelse av markedsføringen og/eller forvaltningen av AIF-ene nevnt i første ledd bokstav a), b) og c) skal Kommisjonen analysere hvorvidt det er hensiktsmessig å gi ESMA ytterligere tilsynsansvar på dette området.

2. I forbindelse med gjennomgåelsen nevnt i nr. 1 skal medlemsstatene hvert år gi Kommisjonen opplysninger om de AIF-forvalterne som forvalter og/eller markedsfører AIF-er under deres tilsyn, enten ved anvendelse av ordningen med pass som fastsatt i dette direktiv, eller i henhold til deres nasjonale ordninger, med angivelse av datoen for når ordningen med pass ble innarbeidet og eventuelt anvendt i deres jurisdiksjon.

ESMA skal gi Kommisjonen opplysninger om alle AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som har fått tillatelse eller har søkt om tillatelse i samsvar med artikkel 37.

Opplysningene nevnt i nr. 1 og 2 skal omfatte

- a) opplysninger om hvor de berørte AIF-forvalterne er etablert,
- b) dersom det er relevant, en angivelse av de AIF-ene etablert i Unionen som de forvalter og/eller markedsfører,
- c) dersom det er relevant, angivelse av de AIF-ene etablert i en tredjestat som forvaltes av AIF-forvaltere etablert i Unionen, men som ikke markedsføres i Unionen,
- d) dersom det er relevant, en angivelse av de AIF-ene etablert i en tredjestat som markedsføres i Unionen,

e) opplysninger om den gjeldende ordningen, enten denne er en nasjonal ordning eller en unionsordning, som de berørte AIF-forvalterne utøver sin virksomhet i henhold til, og

f) eventuelt andre opplysninger som er relevante for å forstå hvordan AIF-forvalteres forvaltning og markedsføring av AIF-er i Unionen virker i praksis.

3. Gjennomgåelsen nevnt i nr. 1 skal ta behørig hensyn til internasjonale utviklingstrekk og drøftinger med tredjestater og internasjonale organisasjoner.

4. Etter at gjennomgåelsen er avsluttet, skal Kommisjonen uten unødig opphold oversende en rapport til Europaparlamentet og Rådet. Dersom det er aktuelt, skal Kommisjonen framlegge forslag, herunder om endringer av dette direktiv, idet det tas hensyn til målene for dette direktiv og dets innvirkning på investorvern, markedsforstyrrelser og konkurranse, overvåkingen av systemrisiko og mulige innvirkninger på investorer, AIF-er eller AIF-forvaltere i Unionen og i tredjestater.

Artikkel 70

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 71

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 8. juni 2011.

For Europaparlamentet

J. BUZEK

President

For Rådet

GYŐRI E.

Formann

VEDLEGG I

1. Investeringsforvaltningsfunksjoner som en AIF-forvalter minst skal utføre når den forvalter et AIF:
 - a) porteføljeforvaltning,
 - b) risikostyring.
2. Andre funksjoner som en AIF-forvalter i tillegg kan utføre i forbindelse med den kollektive forvaltningen av et AIF:
 - a) Administrasjon:
 - i) juridiske tjenester og regnskapstjenester i forbindelse med fondsforvaltning,
 - ii) forespørsler fra kunder,
 - iii) verdsetting og prisfastsettelse, herunder selvangivelser,
 - iv) kontroll med at gjeldende bestemmelser overholdes,
 - v) ajourføring av et register over andels-/aksjeeiere,
 - vi) fordeling av inntekter,
 - vii) utstedelse og innløsning av andeler/aksjer,
 - viii) kontraktsoppgjør, herunder utsendelse av sertifikater,
 - ix) registrering.
 - b) Markedsføring.
 - c) Virksomhet knyttet til AIF-ers eiendeler, det vil si tjenester som er nødvendige for at en AIF-forvalter skal kunne oppfylle sine forpliktelser som forvalter, ressursforvaltning, forvaltning av fast eiendom, rådgivning til foretak om kapitalstruktur, foretaksstrategi og tilknyttede spørsmål, rådgivning og tjenester i forbindelse med fusjoner og oppkjøp av foretak og andre tjenester i tilknytning til forvaltningen av AIF-et og de selskapene og andre eiendelene det har investert i.

VEDLEGG II

GODTGJØRINGSPOLITIKK

1. Ved fastsettelsen og gjennomføringen av sin samlede godtgjøringspolitikk, herunder lønn og skjønnsmessig fastsatte pensjonsytelser, for personalkategorier, herunder øverste ledelse, risikotakere, personale med kontrollfunksjoner og ansatte hvis samlede godtgjøring ligger i samme godtgjøringsramme som den øverste ledelsen og risikotakerne, hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på risikoprofilene til AIF-forvalterne eller AIF-ene de forvalter, skal AIF-forvalterne overholde følgende prinsipper på den måten og i den utstrekning som er hensiktsmessig med hensyn til deres størrelse og interne organisering samt virksomhetens art, omfang, og kompleksitet:
 - a) Godtgjøringspolitikken skal være forenlig med og fremme en forsvarlig og effektiv risikostyring, og den skal ikke oppmuntre til risikotaking som er uforenlig med risikoprofilene, reglene eller stiftelsesdokumentene for de AIF-ene de forvalter.
 - b) Godtgjøringspolitikken skal være i tråd med forretningsstrategien, målsetningene, verdiene og interessene til AIF-forvalteren og de AIF-ene den forvalter, eller investorene i slike AIF-er, og omfatte tiltak for å unngå interessekonflikter.
 - c) AIF-forvalterens ledelsesorgan skal i sin tilsynsfunksjon vedta og regelmessig gjennomgå de allmenne prinsippene for godtgjøringspolitikken og ha ansvar for at den gjennomføres.
 - d) Minst en gang i året skal gjennomføringen av godtgjøringspolitikken underlegges en sentral og uavhengig internkontroll for å fastslå om den overholder de retningslinjene og framgangsmåtene for godtgjøring som ledelsesorganet har vedtatt i sin tilsynsfunksjon.
 - e) Medarbeidere som deltar i kontrollvirksomhet, skal godtgjøres etter hvordan de når målene som er knyttet til deres funksjoner, uavhengig av resultatene på de områdene de kontrollerer.
 - f) Godtgjøringen til personer i den øverste ledelsen som utøver risikostyrings- og etterlevelsfunksjoner, skal underlegges direkte tilsyn av godtgjøringskomiteen.
 - g) Når godtgjøringen er resultatavhengig, skal det samlede godtgjøringsbeløpet fastsettes på grunnlag av en kombinert vurdering av den enkelte medarbeiders og den berørte forretningsenhetens eller det berørte AIF-ets resultater og av AIF-forvalterens samlede resultater, og ved vurderingen av den enkelte medarbeiders resultater skal det tas hensyn til både finansielle og ikke-finansielle kriterier.
 - h) Resultatvurderingen skal inngå i en flerårig ramme tilpasset livssyklusen for de AIF-ene som AIF-forvalteren forvalter, for å sikre langsiktigheten i vurderingen og at den faktiske utbetalingen av de resultatavhengige bestanddelene av godtgjøringen fordeles over et tidsrom der det tas hensyn til innløsningspolitikken for de AIF-ene den forvalter og deres investeringsrisikoer.
 - i) Garantert variabel godtgjøring skal være et unntak, forekomme bare i forbindelse med nyansettelser og være begrenset til det første året.
 - j) Det skal være en passende balanse mellom faste og variable bestanddeler av den samlede godtgjøringen, og den faste bestanddelen skal utgjøre en tilstrekkelig stor andel av den samlede godtgjøringen til at det er mulig å gjennomføre en fullt fleksibel politikk med hensyn til variable godtgjøringsbestanddeler, herunder muligheten til ikke å utbetale noen variabel godtgjøringsbestanddel.
 - k) Betalinger knyttet til tidlig oppsigelse av en avtale skal gjenspeile de resultatene som er oppnådd over tid, og skal være utformet slik at de ikke belønner manglende resultatoppnåelse.
 - l) Resultatmålingen som legges til grunn for beregning av variable godtgjøringsbestanddeler eller grupper av variable godtgjøringsbestanddeler, skal inneholde en omfattende justeringsordning som tar hensyn til alle relevante typer av nåværende og framtidig risiko.
 - m) Med forbehold for AIF-ets juridiske struktur og dets regler eller stiftelsesdokumenter skal en betydelig andel, og i alle tilfeller minst 50 %, av enhver variabel godtgjøring bestå av andeler eller aksjer i det berørte AIF-et, eller tilsvarende eierinteresser, eller instrumenter knyttet til aksjer eller tilsvarende instrumenter som ikke er kontantinstrumenter, med mindre forvaltningen av AIF-ene står for mindre enn 50 % av den samlede porteføljen som AIF-forvalteren forvalter, da minstekravet på 50 % ikke får anvendelse.

Instrumentene nevnt i denne bokstav skal omfattes av en hensiktsmessig tilbakeholdingspolitikk som er utformet slik at insitamentene tilpasses interessene til AIF-forvalteren og de AIF-ene den forvalter, og investorene i slike AIF-er. Medlemsstatene eller deres vedkommende myndigheter kan sette begrensninger for typen og utformingen av disse instrumentene eller forby visse instrumenter dersom det anses hensiktsmessig. Denne bokstav får anvendelse på både den andel av den variable godtgjøringsbestanddelen som utsettes i samsvar med bokstav n), og den andel av den variable godtgjøringsbestanddelen som ikke utsettes.

- n) En betydelig andel, og i alle tilfeller minst 40 %, av den variable godtgjøringsbestanddelen skal utsettes i et tidsrom som er hensiktsmessig ut fra det berørte AIF-ets livssyklus og innløsningspolitikk, og skal være behørig tilpasset arten av det berørte AIF-ets risiko.

Tidsrommet nevnt i denne bokstav skal være minst tre til fem år med mindre det berørte AIF-et har en kortere livssyklus; godtgjøring som skal utbetales i samsvar med en utsettelsesordning, kan ikke opptjenes raskere enn på pro rata-grunnlag. Dersom en variabel godtgjøringsbestanddel utgjør et særlig høyt beløp, skal minst 60 % av beløpet utsettes.

- o) Den variable godtgjøringen, herunder den utsatte delen, utbetales eller opptjenes bare dersom den er forsvarlig ut fra AIF-forvalterens samlede finansielle situasjon og berettiget ut fra forretningsenhetens, det berørte AIF-ets og den berørte medarbeiders resultater.

Den samlede variable godtgjøringen skal som hovedregel reduseres betydelig når den berørte AIF-forvalterens eller AIF-ets resultat er svakt eller negativt, idet det tas hensyn til både den nåværende godtgjøringen og reduksjoner i utbetalingen av tidligere opptjente beløp, herunder gjennom ordninger for fradrag eller tilbakebetaling.

- p) Pensjonspolitikken er i tråd med forretningsstrategien, målsetningene, verdiene og de langsiktige interessene til AIF-forvalteren og de AIF-ene den forvalter.

Dersom en ansatt forlater AIF-forvalteren før pensjonsalder, skal AIF-forvalteren tilbakeholde skjønnsmessig fastsatte pensjonsytelser i et tidsrom på fem år i form av instrumenter som definert i bokstav m). Når en ansatt når pensjonsalder, skal de skjønnsmessig fastsatte pensjonsytelsene utbetales til den ansatte i form av instrumenter som definert i bokstav m), etter en tilbakeholdingsperiode på fem år.

- q) Medarbeiderne skal forplikte seg til ikke å benytte personlige sikringsstrategier eller forsikringer knyttet til godtgjøring eller ansvar for å undergrave de risikotilpasningsvirkningene som er innebygd i deres godtgjøringsordninger.

- r) Variabel godtgjøring skal ikke utbetales gjennom instrumenter eller metoder som gjør det enklere å omgå kravene i dette direktiv.

2. Prinsippene fastsatt i nr. 1 får anvendelse på alle former for godtgjøring som utbetales av AIF-forvalteren, på alle beløp som utbetales direkte av AIF-et, herunder resultatavhengig vederlag, og på alle overføringer av andeler eller aksjer i AIF-er til fordel for de personalkategoriene, herunder øverste ledelse, risikotakere, personale med kontrollfunksjoner og ansatte hvis samlede godtgjøring ligger i samme godtgjøringsramme som den øverste ledelsen og risikotakerne, hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på deres risikoprofil eller på risikoprofilen til det AIF-et de forvalter.

3. AIF-forvaltere som er betydelige i kraft av sin størrelse eller størrelsen på de AIF-ene de forvalter, sin interne organisering samt virksomhetens art, omfang og kompleksitet, skal nedsette en godtgjøringskomité. Godtgjøringskomiteen skal sammensettes på en måte som gjør det mulig for den å foreta en sakkyndig og uavhengig vurdering av godtgjøringspolitikk og godtgjøringspraksis samt de insitamentene som skapes for risikostyring.

Godtgjøringskomiteen skal ha ansvar for det forberedende arbeidet i forbindelse med beslutninger om godtgjøring, herunder slike som vil ha følger for den berørte AIF-forvalterens eller det berørte AIF-ets risiko og risikostyring, og som skal treffes av ledelsesorganet i dets tilsynsfunksjon. Godtgjøringskomiteen skal ledes av et medlem av ledelsesorganet som ikke har noen ledelsesfunksjon hos den berørte AIF-forvalteren. Medlemmene av godtgjøringskomiteen skal være medlemmer av ledelsesorganet som ikke har noen ledelsesfunksjon hos den berørte AIF-forvalteren.

*VEDLEGG III***DOKUMENTASJON OG OPPLYSNINGER SOM SKAL FRAMLEGGES I TILFELLE PLANLAGT
MARKEDSFØRING I FORVALTERENS HJEMSTAT**

- a) en skriftlig melding, herunder en virksomhetsplan der det angis hvilke AIF-er AIF-forvalteren har til hensikt å markedsføre, og opplysninger om hvor de er etablert,
 - b) AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter,
 - c) angivelse av AIF-ets depotmottaker,
 - d) en beskrivelse av, eller eventuelle opplysninger om, AIF-et som er tilgjengelige for investorer,
 - e) opplysninger om hvor mottaker-AIF-et er etablert dersom AIF-et er et tilførings-AIF,
 - f) eventuelle tilleggsopplysninger nevnt i artikkel 23 nr. 1 for hvert AIF som AIF-forvalteren har til hensikt å markedsføre,
 - g) dersom det er relevant, opplysninger om de ordningene som er etablert for å forhindre at andeler eller aksjer i AIF-et markedsføres til ikke-profesjonelle investorer, herunder også når AIF-forvalteren benytter uavhengige enheter til å yte investeringstjenester i forbindelse med AIF-et.
-

*VEDLEGG IV***DOKUMENTASJON OG OPPLYSNINGER SOM SKAL FRAMLEGGES I TILFELLE PLANLAGT
MARKEDSFØRING I ANDRE MEDLEMSSTATER ENN AIF-FORVALTERENS HJEMSTAT**

- a) en skriftlig melding, herunder en virksomhetsplan der det angis hvilke AIF-er AIF-forvalteren har til hensikt å markedsføre, og opplysninger om hvor de er etablert,
 - b) AIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter,
 - c) angivelse av AIF-ets depotmottaker,
 - d) en beskrivelse av, eller eventuelle opplysninger om, AIF-et som er tilgjengelige for investorer,
 - e) opplysninger om hvor mottaker-AIF-et er etablert dersom AIF-et er et tilførings-AIF,
 - f) eventuelle tilleggsopplysninger nevnt i artikkel 23 nr. 1 for hvert AIF som AIF-forvalteren har til hensikt å markedsføre,
 - g) angivelse av i hvilken medlemsstat den har til hensikt å markedsføre andelene eller aksjene i AIF-et til profesjonelle investorer,
 - h) opplysninger om de ordningene som er opprettet for å markedsføre AIF-ene og, dersom det er relevant, opplysninger om de ordningene som er opprettet for å forhindre at andeler eller aksjer i AIF-et markedsføres til ikke-profesjonelle investorer, herunder også når AIF-forvalteren benytter uavhengige enheter til å yte investeringstjenester i forbindelse med AIF-et.
-